

Sống để trao tặng

*Chuyện về những chuyến du hành tâm thức
của một cô gái để khám phá ý nghĩa cuộc đời
và tìm lại tình yêu.*

Thu Hương

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Sống để trao tặng

Bản quyền © 2013 Thu Hương

Website www.HuongClass.com

Tác giả Thu Hương giữ bản quyền nội dung cuốn sách này. Cho phép trích dẫn đến một trang đầy đủ. Không được chuyển dạng cuốn sách này sang bất kỳ hình thức nào hay sử dụng cho bất kỳ mục đích thương mại nào nếu chưa có sự cho phép bằng văn bản của tác giả.

Đây không phải là một tác phẩm hư cấu. Nội dung của cuốn sách này được viết ra phù hợp với nhận thức và quan điểm riêng của tác giả. Những thông tin này không thể đầy đủ, hoàn thiện hoặc phù hợp với mọi đối tượng. Người đọc hoặc người thực hành theo bất kỳ lời khuyên nào của cuốn sách, không được để Thu Hương chịu thiệt hại về bất kỳ sự chống đối nào và tất cả những bồi thường nào hay tổn hại nào xuất phát từ đó.

Mục lục

Mục lục	3
Lời nói đầu	4
Lời cảm ơn	8
Tặng Nhi Lan	10
Cuộc đời của Nhi Lan	11
Trở về quá khứ lần đầu tiên	18
Bài học về bạo lực và sự tức giận	28
Trước chuyến du hành thứ hai	54
Ở cảnh giới tinh thần	58
Du hành qua các kiếp sống lần thứ hai	73
Những trí tuệ siêu hình	81
Lời dạy của các vị thầy về các mối quan hệ	89
Lời dạy của các vị thầy vô hình về sức khỏe	103
Tìm lại tình yêu	115
Những tâm hồn tri kỷ	124
Hành trình khám phá bản thân	134
Mục đích cuộc đời: Trách nhiệm và phụng sự	148
Hành trình tình yêu	168
Phụ lục	172

Lời nói đầu

Cuốn sách này ghi lại những bối cảnh quan trọng thuộc sáu tiền kiếp của một người con gái gốc Hà Nội, phát hiện ra qua hai chuyến du hành tâm thức. Nhi Lan là tên thật của chị trong một lần đầu thai tại Trung Quốc.

Ý nghĩa của những sự kiện và con người xuất hiện trong cuộc đời hiện nay của chị đã hé lộ, khi được kết nối với các sự kiện và con người đã xuất hiện trong các cuộc đời trước đây của chị.

Các chuyến du hành tâm thức của Nhi Lan có ba giai đoạn chính. Giai đoạn thứ nhất là một cuộc trao đổi để kích hoạt sự chú tâm vào một số vấn đề nhất định. Sau đó, chị được hướng dẫn để chuyển về tâm thức cao, với nhận thức sâu sắc hơn, chị đạt được trạng thái an tĩnh. Ở giai đoạn thứ hai, tâm thức cao hơn này thực hiện những chuyến đi xuyên thời gian và không gian nhằm mục đích khám phá căn nguyên của các vấn đề đã đặt ra. Cuối cùng là giai đoạn hòa nhập với tiềm thức, để thấu hiểu chân lý và bài học cuộc đời.

Tôi thường gọi giai đoạn cuối cùng của chuyến du hành tâm thức là một cuộc trò chuyện với tâm hồn. Ít người đủ tĩnh lặng để gặp được tâm hồn của chính mình. Nhi Lan đã làm được như vậy trong chuyến du hành thứ hai, thực hiện thông qua kỹ thuật thiền định thư giãn sâu.

Trong cuộc trò chuyện này, người du hành có thể nhận được thông điệp từ một nhóm các tâm thức cao hơn của chính họ và từ các người thầy từ các cảnh giới cao. Nhóm tâm thức cao hơn của một người gồm tâm hồn, linh hồn và siêu linh hồn, và được gọi chung là Cái Tôi Cao Hơn theo ngôn ngữ hiện đại. Người thầy vô hình là các siêu thức, trong quan niệm dân gian có thể là các vị Thần, Tiên, Thánh, Bồ Tát, Phật... có vai trò hỗ trợ cho người du hành thực hiện chuyến đi trong vùng nghiệp quả, cũng như giúp đỡ họ nhận ra các bài học cuộc đời.

Thông điệp của siêu thức không thể diễn đạt hết bằng lời nói và chữ viết - những công cụ của nhận thức, một việc mà cuốn sách này cố gắng làm. Ngoài ra, trải nghiệm trong chuyến du hành của Nhi Lan được trình bày xen kẽ với các suy ngẫm chủ quan của Nhi Lan và tôi. Hai nguyên nhân này khiến cho các thông điệp và trải nghiệm mất đi một phần những rung động nguyên sơ của chúng khi đến với bạn đọc. Do đó, các bạn có thể xem phần ghi chép nguyên bản chuyến du hành ở cuối sách để cảm nhận thông tin theo quan điểm của riêng mình.

Cuốn sách không được viết theo trình tự thời gian, mà chảy theo dòng suy tưởng về những trải nghiệm sống, để kết nối hôm qua và hôm nay, để kết nối các mối quan hệ với nhau, và để kết nối bài học với mục đích cuộc đời.

Mỗi kiếp sống là một chương sách trong một cuốn sách vĩ đại. Mỗi cuộc đời là một khúc ca trong một bản trường ca. Và đây là một cuốn sách tâm linh viết trên nền nhạc của một ca khúc trữ tình.

Hành trình đi giữa các lần đầu thai của Nhi Lan cho thấy rằng cuộc đời của tôi hay của bạn, cuộc đời của một con người bần cùng đau khổ hay của một bậc vĩ nhân đều có ý nghĩa sâu sắc trong sự tiến hóa chung của nhân loại.

Ẩn sau mọi chi tiết của cuộc sống là những mối quan hệ nhân quả. Qua trải nghiệm trong các cuộc đời của nhân vật chính, bạn có thể rút ra bài học nhân quả cho riêng mình. Một số bạn có thể coi đây là tiểu thuyết hư cấu. Không cần tin, chỉ cần mở lòng bạn sẽ thấy nó có ích.

Nhi Lan có duyên được một số người giúp đỡ để khám phá bản thân. Những người đó lại có duyên được Nhi Lan giúp để hiểu về quy luật luân hồi và nghiệp quả.

Mọi điều xảy ra trong cuộc sống đều có ý nghĩa. Mọi mối quan hệ đều là cơ duyên. Mỗi trải nghiệm là một cánh hoa hé nở trong bông hoa cuộc đời.

Bằng câu chuyện nhỏ này, tôi nguyện trao

***Bông hoa Duyên** ấy cho tất cả mọi người,*

với tình yêu chân thành dành cho Nhi Lan,

với tình yêu chân thành dành cho các vị thầy vô hình,

*với tình yêu chân thành dành cho bạn đọc
đang kiếm tìm chân lý và ý nghĩa cuộc sống.*

Lời cảm ơn

Xin chân thành cảm ơn chị Nhi Lan vì đã đồng ý chia sẻ câu chuyện này.

Xin chân thành cảm ơn Sal Rachele, nhà ngoại cảm đã giúp đỡ Nhi Lan thực hiện chuyến du hành về quá khứ lần thứ nhất, với kỹ thuật hàn gắn dòng thời gian và là người thầy đã thức tỉnh tôi về ý nghĩa cuộc đời.

Xin chân thành cảm ơn Quang Vũ, người hướng dẫn đã đưa Nhi Lan trở về tiền kiếp lần thứ hai, với kỹ thuật thiền định thư giãn sâu.

Xin chân thành cảm ơn các vị thầy vô hình, những người chỉ xuất hiện ở cuối câu chuyện nhưng thực sự chưa từng bao giờ xa cách chúng tôi. Không có sự dẫn dắt và khuyến khích của các thầy, chúng tôi đã không thể cùng nhau thực hiện hành trình khám phá này, cũng như không đủ dũng cảm để chia sẻ nó.

Tôi chỉ là người ghép những khung cảnh quá khứ và hiện tại, công việc của các nhà ngoại cảm, lời dạy của các thầy và suy tư của chúng tôi vào thành một câu chuyện.

Xin chân thành cảm ơn những người đã giúp đỡ tôi trong việc chỉnh sửa bản thảo, thiết kế, in ấn và xuất bản cuốn sách này.

Và cuối cùng, xin cảm ơn bạn đọc đã cho Nhi Lan và tôi cơ hội mở rộng hành trình khám phá tâm linh từ trái tim chúng tôi đến trái tim các bạn.

Tặng Nhi Lan

*Mỗi khung cảnh quá khứ là một cánh hoa đã rộng mở
Mỗi khoảnh khắc hiện tại là một cánh hoa đang hé mở*

*Mỗi cuộc đời là một bông hoa
Ta sống để nở hoa
Mỗi con người là một sắc hương
Ta sống để trao tặng.*

Cuộc đời của Nhi Lan

Tuổi thơ vất vả mà hạnh phúc

Nhi Lan đã có tính cách lo toan từ nhỏ. Khoảng ba tuổi, bé được mẹ mua cho đôi dép nhựa mà bé thích mê. Đến nhà ai chơi, Nhi Lan cũng bỏ dép ra, lồng chúng vào nhau, cặp vào một bên nách, rồi mới yên tâm đi chân đất vào nhà. Bố giảng giải cho con gái là cứ yên tâm để dép bên ngoài cửa. Thất bại. Mẹ đề nghị bỏ đôi dép quý của cô con gái vào túi xách của mình. Thất bại. Cuối cùng, cô bé được tặng một cái giỏ nhỏ để chủ động quản lý đồ dùng cá nhân.

Khi có thêm hai em, chị cả Nhi Lan giúp bố mẹ các việc như xếp hàng mua đồ theo tem phiếu thời bao cấp và trông nom nhà cửa.

Nhi Lan xuất hiện trên báo lần đầu tiên khi còn học mẫu giáo, trong tấm ảnh tay ôm đàn, mặt rạng ngời sung sướng, dù em không biết đánh đàn. Đơn giản là Nhi Lan luôn nổi bật ở vị trí lãnh đạo, dù chỉ là lãnh đạo lớp mẫu giáo. Suốt thời học sinh, em là người đứng đầu các tổ chức của trường lớp.

Đúng ngày thi đại học, Nhi Lan bị sốt cao. Rồi em trải qua nhiều tháng trời nằm viện do biến chứng từ đợt sốt đó. Bố mẹ đã cùng cô con gái chiến đấu với căn bệnh đã cướp đi tính mạng của rất nhiều bệnh nhân cùng điều trị

tại bệnh viện trong thời gian đó. Năm sau, Nhi Lan thi lại và đỗ đại học.

Tình yêu định mệnh

Sống bên hồ Gươm, mọi người trong gia đình Nhi Lan có thói quen đi đi dạo quanh hồ. Đó là đêm giao thừa, Nhi Lan ra khỏi nhà, mang theo một chiếc ly thủy tinh. Nàng đi cùng một nhóm bạn học, hòa vào đám đông ồn ào quanh hồ. Rồi họ gặp một nhóm bạn học khác cũng rất ồn ào, đi ngược bộ ngược chiều. Trong nhóm kia, có một anh chàng cao to và đẹp trai, tay cầm một chai rượu. Rượu được rót vào ly để chúc mừng năm mới. Và câu chuyện tình yêu bắt đầu.

Bóng tối của đêm Ba mươi đã giúp chàng và nàng vượt qua khoảng cách đầu tiên về hình thức. Trở ngại thứ hai là tuổi tác. Nàng trượt đại học một năm còn chàng thì bằng cách nào đó đi học từ lúc bốn tuổi. Men rượu say đã giúp cả hai nhầm tưởng nhau là bạn đồng niên, giữa một đám bạn chung của buổi gặp gỡ đầu tiên. Sự lãng mạn cũng đã giúp hai người vượt qua khác biệt về tính cách.

Nàng được rất nhiều anh chàng để ý từ thời còn đi học. Trận ốm thập tử nhất sinh đã làm gián đoạn vài ba mối quan hệ tiềm năng. Tuy nhiên, nàng đã quyết yêu

chàng dù chàng chỉ bằng tuổi em gái nàng. Chàng có một hiểu biết đáng kinh ngạc về lịch sử, tôn giáo, triết học, ngoại ngữ. Chàng cũng đam mê nghệ thuật dân gian, đặc biệt là hội họa và kiến trúc.

Nàng nói cười như đứa trẻ chẳng giữ gì trong lòng, còn chàng lăm lỳ như một ông già ôm một khối kiến thức hàn lâm. Mối quan hệ của chàng và nàng tiến quá nhanh khiến cha mẹ hai bên hoảng hốt. Mâu thuẫn giữa hai người yêu nhau chỉ có đủ thời gian sinh ra mà không có đủ thời gian để giải quyết.

Ngày cưới đến gần. Nàng chạy trốn đến một thành phố khác, vì không biết có còn yêu chàng hay không. Có quá nhiều khác biệt. Cuối cùng nàng đầu hàng sức mạnh của số phận.

Chàng cũng giấu nàng một điều thầm kín, được viết trên một tờ giấy nhét kín vào trong cuốn sổ tay. Trên tờ giấy đó, thằng bạn thầy bói khi bị trút rượu say mê, đã mô tả người vợ tương lai của chàng, với đầy đủ ưu và nhược điểm y như là nó đứng trước bức ảnh biết nói của nàng. Nên chàng cũng đành đầu hàng số phận.

Gánh nặng gia đình

Hai vợ chồng mở một công ty riêng mà Nhi Lan là giám đốc. Sau lần sảy thai đầu tiên của chị, công ty bị

chuyển nhượng. Hai vợ chồng chuyển từ nhà riêng về sống với cha mẹ của anh. Sau đó, hai đứa con lần lượt ra đời. Từ một người ham thích các hoạt động cộng đồng và quản lý, chị trở thành bà nội trợ bận rộn.

Nhi Lan được bố mẹ chồng giúp đỡ rất nhiều vì anh con trai tài hoa của họ không mấy khi ở nhà. Với quá nhiều đam mê, quá nhiều năng khiếu, quá nhiều kiến thức, quá nhiều bạn bè, anh lúc nào cũng đang ở đâu đó với các lò gốm, với các khu khảo cổ, với các họa sỹ, với người dân tộc, với rừng núi thiên nhiên... Khi trở về, anh thường mang theo những bức tranh cần được treo, những bức tượng cần được lau chùi, những đồ gốm cần được xếp đặt, những con gà chọi, chim cảnh, cóc, rùa, chó và mèo cần được chăm sóc.

Bố mẹ anh đã hy vọng rằng con trai mình dành thêm thời gian ở nhà khi có vợ con. Nhưng sau khi kết hôn anh còn đi nhiều hơn, có thể vì tin tưởng rằng đồ đạc và chim thú quý của mình đã có thêm vợ anh chăm sóc.

Mâu thuẫn vợ chồng

Chồng Nhi Lan thoát ần thoát hiện trong gia đình sau những chuyến đi dài. Ở nhà, anh muốn bản thân và những vật quý được nâng niu. Nếu không, anh sẽ rất bực mình. Khi nghe người thân phàn nàn về việc anh thường

xuyên vắng nhà còn đồ sưu tầm của anh chất đầy nhà, anh nổi cáu và lại đi tiếp.

Nhi Lan càng ngày càng luộm thuộm, căng thẳng và nhiều lời. Các cuộc to tiếng giữa hai vợ chồng về tiền bạc, trách nhiệm gia đình, thú vui xã hội, mâu thuẫn tính cách... ngày càng thường xuyên. Trong trận chiến, chỉ có tiếng cằn nhằn của chị và tiếng đổ vỡ của đồ đạc do anh gây ra.

Chồng Nhi Lan là người duy nhất trong gia đình kiếm tiền. Bọn trẻ gây ra rất nhiều chi phí, ngoài công sức chăm sóc chúng, nên Nhi Lan rất cần chồng chu cấp tài chính cho các con. Ngược lại, lũ chim và những món đồ cổ lại cần nhiều công sức chăm sóc ngoài chi phí mua chúng, nên anh chồng cũng cần vợ để chăm lo các đam mê của anh. Hai vợ chồng đều cần nhau, nhưng không còn như đôi chim câu ríu rít thừa ban đầu nữa.

Khủng hoảng tuổi trung niên

Nhìn lại cuộc đời vào tuổi bốn mươi, Nhi Lan thấy các mơ ước thời tuổi trẻ đã trở nên xa vời. Niềm an ủi của chị là những đứa con xinh đẹp như thiên thần mà ai cũng nức nở khen giống bố như đúc ra từ một khuôn. Nhi Lan cảm thấy đánh mất chính mình.

Chị sắp xếp thời gian lấy thêm bằng đại học thứ hai và tìm kiếm một công việc hành chính đơn giản. Song không có cho bất kỳ nhà tuyển dụng nào chú ý đến người phụ nữ nội trợ với kinh nghiệm làm việc duy nhất là giám đốc công ty riêng mười năm trước. Khủng hoảng về cái tôi của Nhi Lan đạt đến đỉnh điểm.

May mắn thay, tổng giám đốc một tập đoàn đã nhận chị vào làm thư ký riêng. Đúng lúc đó, chị lại mang thai em bé thứ ba. Nhi Lan muốn giữ đứa trẻ, chấp nhận bỏ việc. Mọi thứ trở lại tình trạng bế tắc trước đây.

Bước ngoặt cuộc đời

Chồng Nhi Lan bất ngờ được nhận vào làm giảng viên tại một trường đại học Mỹ. Cả gia đình chị chuyển sang Mỹ sinh sống.

Con út của Nhi Lan vừa ra đời thì con cả đầu bắt đầu đi học. Không ô tô và không tài khoản ngân hàng, hàng ngày, bốn mẹ con dắt tay nhau đi bộ đến trường. Nhi Lan cùng hai đứa con nhỏ hơn lang thang trước cửa trường, trong khi đứa lớn nhất ở trong lớp học. Ba mẹ con ăn trưa luôn ngoài đường với sữa và thức ăn mang theo trong các hộp nhựa. Khi đứa lớn tan học vào giữa buổi chiều, cả bốn mẹ con dắt tay nhau đi bộ về.

Mẹ Nhi Lan gọi điện thoại sang cho con gái vừa khóc vừa nói: “California quá rộng. Thư viện thì đầy sách. Tranh, tượng, đồ cổ, chim cảnh và chó nuôi vẫn có sẵn, chỉ đắt hơn ở Việt Nam thôi. Chồng con sẽ chẳng có thời gian cho bốn mẹ con. Cha mẹ ở xa quá không giúp con được, con và các cháu sẽ chết mất”.

Những năm đầu tiên định cư ở nước Mỹ cực kỳ vất vả và thiếu thốn, nhưng Nhi Lan lại thấy tự do. Không thể dùng bằng cấp của Việt Nam để xin việc ở đây, chị học thêm chương trình đại học về giáo dục. Nghề giáo viên dễ xin việc, vừa kết hợp được với việc chăm sóc ba đứa con. Chị cũng coi đây là cơ hội để đổi sang nghề nghiệp yêu thích từ lâu.

Học xong chương trình đại học, Nhi Lan lại nhận được học bổng học thạc sỹ. Song chị hoãn chương trình cao học vì không đủ sức vừa chăm sóc con vừa đi học. Khi con gái lớn vào cấp ba và con trai út bắt đầu đi học, Nhi Lan cũng nhận bằng thạc sỹ và bắt đầu đi tìm việc.

Trở về quá khứ lần đầu tiên

Thức tỉnh tâm linh

Nhi Lan quan tâm đến tâm linh ngay từ thời học sinh. Không có kiến thức sâu sắc về mỹ thuật Phật giáo hay lịch sử tôn giáo... như anh chồng, song chị có thực hành.

Ngay từ thời sinh viên, Nhi Lan đã học khí công. Chị khóc khi cảm nhận năng lượng của cây cối khi thiền định trong rừng. Sau đó, chị thực hành thêm kỹ thuật chữa bệnh nhân điện. Những lúc gặp khó khăn, Nhi Lan cầu nguyện đức Quán thế âm. Chị cũng có một số có một số cơ hội tiếp cận với các hiện tượng tâm linh vẫn được truyền miệng trong dân gian.

Một ngày bị nhiễm khí âm, chị lạnh toát muốn xỉu. Những ký ức sợ hãi của trận ốm do nhiễm lạnh vào đợt thi đại học cùng với những cuộc hẹn hò đầy đặc với người yêu, đã khiến Nhi Lan đã bỏ cả khí công lẫn nhân điện.

Khi định cư tại California, Nhi Lan quay trở lại với đam mê thời con gái.

California là một trong những trung tâm của phong trào New Age của nước Mỹ cũng như của thế giới. Người California tin rằng Thượng đế là tất cả và ở trong tất cả bao gồm mỗi con người chúng ta. Người California tin vào sự hợp nhất của vạn vật, của các tôn giáo, của các

môn khoa học và của các cá nhân. Người California tin vào tinh thần vũ trụ, vào linh hồn, vào trực giác, vào nữ tính, vào mẹ Trái đất. Người California thiền định, tập Yoga, chữa bệnh bằng năng lượng. Ở California, có các cộng đồng tâm linh, sống hòa hợp với thiên nhiên gọi là cộng đồng tự cung tự cấp. Ở California, trẻ con cũng biết đến khái niệm tần số rung động của vạn vật, các chiều năng lượng của vũ trụ và người ngoài hành tinh. California tràn ngập lightworker, những người sống với mục đích phát triển tâm linh của cá nhân và nhân loại.

Chuyển đến sống tại California, Nhi Lan bắt đầu đọc về đĩa bay, mức năng lượng của con người, sự thăng lên của cơ thể ánh sáng... Khi đến nhà chị chơi, tôi được nghe chị nói rằng người ngoài hành tinh thực chất là người sống trong chiều vũ trụ khác với hình thức khác biệt chúng ta. Chỉ ra vịnh San Francisco trong ánh sáng chiều chạng vạng, Nhi Lan bảo: “Nhiều người ở khắp nơi trên nước Mỹ đã quan sát được đĩa bay. Ngoài kia chắc cũng đầy người ngoài hành tinh khác mà mình không thấy”. Lúc đó, tôi cười ngất bảo chị hâm rồi, mắt tôi chỉ thấy cây cầu Cổng Vàng thôi.

Kỳ lạ thay, vài tháng sau khi gặp Nhi Lan, tôi đã chạm trán các tinh thần vô hình. Tôi nghe thấy họ. Tôi cảm thấy họ. Tôi thấy sự tác động của họ. Không phải một lần mà

hàng ngày trong suốt một khoảng thời gian dài, bất kỳ ở đâu và bất kỳ khi nào mà tôi nghĩ đến họ.

Những tinh thần vô hình là người ngoài hành tinh, là ma, là thần? Họ có nhận thức cao hơn, thấp hơn hay tương đương con người? Tôi không chắc chắn. Họ nói cho tôi những điều mà tôi không hề ngờ tới như tiền kiếp của một số người có số phận rất đặc biệt mà tôi gặp. Điều tôi ngộ ra là họ tồn tại và họ khác biệt.

Vốn sùng bái khoa học tự nhiên và kỳ thị tôn giáo, tôi sụp đổ, rồi lao vào đọc bất kỳ tài liệu gì về tâm linh, từ kinh sách tôn giáo, câu chuyện truyền miệng, sách khoa học đến tin tức của các kênh ngoại cảm. Trong cuộc tìm kiếm tuyệt vọng câu trả lời cho những câu hỏi như “Tôi là ai?”, “Tôi sinh ra làm gì?”, “Thế giới này thật sự như thế nào?”,... tôi đã liên hệ với Sal Rachele, một nhà ngoại cảm sống ở Sedona, bang Arizona, nước Mỹ.

Tôi đã kể cho Nhi Lan những trải nghiệm của mình về thế giới siêu hình. Chị là người duy nhất chia sẻ với tôi cơn khủng hoảng này, có lẽ bởi vì Nhi Lan cũng đang khủng hoảng, nhưng theo một cách khác.

Bản khoản trước ngã rẽ cuộc đời

Một hôm, Nhi Lan than thở với tôi về những khó khăn trong cuộc sống gia đình, trách nhiệm với ba đứa

con, sự bất đồng với người chồng ham chơi, vấn đề tìm việc làm sau những năm dài nội trợ. Nhi Lan nói về sai lầm khi chỉ biết học thật giỏi. Người luôn đứng đầu sẽ không biết cách điều chỉnh cái tôi kiêu căng nhưng giấu kín một nỗi sợ đổi thay. Chị bảo giá mà chị cũng như tôi, từ nhỏ đến lớn thích gì làm nấy, ném đủ cả thất bại và thành công. Giọng run rẩy, chị nói bao nhiêu năm nay chị không có nghề nghiệp và có thể sắp ly hôn. Chị thấy mình là người thất bại.

Rồi Nhi Lan đột ngột dăm chiêu. Chị nghĩ mình là lightworker. Chị sẽ cống hiến cho sự phát triển tâm linh của cộng đồng. Chị thấy không thể sống mãi trong cảnh bí bách hiện nay. Chị đã tìm kiếm các cộng đồng tự cung tự cấp, đặc biệt ở Oregon, bang tiếp giáp về phía bắc với California. Chị nghĩ mình cần phải chuyển nhà đến một nơi như Oregon để thực hiện được ước nguyện này.

Nhi Lan đang đứng trước một bước ngoặt cuộc đời. Bước ngoặt là nơi mỗi con người phải thực hiện những điều chỉnh có tính quyết định. Bước ngoặt là thời điểm con người cần bình tĩnh nhưng họ lại thường xuyên hoang mang.

Các dự định và lo lắng của Nhi Lan rồi tung lên. Dường như không có sự liên quan giữa điều chị muốn với cái chị đang có.

Chuyến du hành về quá khứ đầu tiên

Nhi Lan hỏi tôi rằng liệu chị có thể gặp một ai đó đó để xin lời khuyên, vì chị không biết ai có năng lực và tin tưởng được. Tôi nói với chị hãy hẹn gặp Sal Rachele, nhà ngoại cảm đã từng sống cả ở San Francisco và Oregon qua website cá nhân của ông www.SalRachele.com.

Nhi Lan đã xin gặp Sal Rachele nhưng lịch hẹn của chị nằm trong một danh sách chờ rất dài vì nhà ngoại cảm quá bận với các buổi dạy học, hội thảo, viết sách và tư vấn. Tôi thấy kéo dài thời gian cũng có điểm tích cực với tâm trạng của Nhi Lan lúc đó, rồi quên mất luôn chuyện này.

Cuối năm 2012, Nhi Lan bất ngờ gọi tôi, nói rằng chị vừa gặp Sal Rachele. Nhi Lan nói với nhà ngoại cảm về sự thôi thúc cần chuyển nhà và nỗi lo lắng về khả năng tìm được công việc cho phép tự nuôi sống bản thân cùng các con. Thay cho câu trả lời, nhà ngoại cảm bảo chị ấy thư giãn. Cùng nhau, họ đã trôi vào những khung cảnh của ba tiền kiếp của Nhi Lan. Có thể ông ấy đã đánh giá rằng câu trả lời cho các câu hỏi của Nhi Lan về hiện tại và tương lai bắt đầu từ quá khứ, những quá khứ sâu thẳm.

Đếm ngược từ 10 xuống 1, Sal Rachele bảo Nhi Lan nói cho ông biết những gì chị thấy. Trước mặt Nhi Lan lúc đầu tối đen, rồi vài hình ảnh mờ mờ hiện ra. Sal Rachel mô tả cho chị một số chi tiết, và toàn bộ khung cảnh bồng

hiện ra rõ nét hơn. Nhi Lan thấy mình là nhân vật chính của bộ phim mà chị đang xem.

Chị chìm vào bộ phim mà chị vừa là nhân vật vừa là người quan sát. Khung cảnh đó không giống hiện tại, cũng không giống ký ức tuổi thơ. Chúng vừa xa xăm, vừa đang diễn ra vô cùng sống động. Chị cảm nhận, trực tiếp trên thân thể mình và thấu hiểu từ trong trái tim mình, những gì đang diễn ra trong những khung cảnh đó. Đó là các cuộc đời trong quá khứ của chính chị.

Những khung cảnh tiền kiếp

Trong một tiền kiếp tại nông thôn châu Âu, chị thấy mình là bà mẹ nông dân, ăn tối với ba người con. Nhà cửa bằng gỗ tuềnh toàng. Cả mẹ và con đều rách rưới. Cửa sổ ngôi nhà nhìn ra một cánh đồng lúa mạch đã gặt. Khung cảnh màu nâu, đậm bạc nhưng thanh bình.

Trong một tiền kiếp tại Trung Quốc, chị là vợ cả của một đại địa chủ có chức sắc. Ông ta hung bạo và gia trưởng. Bà vợ rất hận ông chồng. Ông ta đang quát tháo và lao vào vợ trong một cơn giận điên cuồng. Tức giận, bà vợ lấy một cái bình để tự vệ, ném thẳng về phía ông địa chủ. Ông ta bị cái bình đập vào đầu, ngã lăn ra sàn chết.

Bà vợ che giấu tai nạn bất ngờ và thay chồng quản lý tất cả gia sản. Lúc đầu bà nghĩ mọi việc đơn giản nhưng cuối cùng bà không có khả năng đảm nhận trách nhiệm này. Gia sản đồ sộ của ông chồng dần dần lụn bại.

Hình như dân cư vùng đó luôn hoài nghi về cái chết của ông địa chủ, dù nó đã xảy ra nhiều năm trước đó. Một ngày, một đám lính kéo đến cùng với gia nô trời nghiêng bà chủ lại. Nhi Lan nhìn thấy giây phút cuối đời của mình trên đoạn đầu đài, với một lưỡi dao kề cổ.

Sal Rachele đã đưa chị ra khỏi cảnh tượng kinh hoàng của buổi hành hình để chị không phải sống lại cảm giác đau đớn trên thân thể. Nhà ngoại cảm nói chị hãy tha thứ cho chính mình, ông chồng và những tên lính. Không hiểu sao, Nhi Lan chẳng sợ hãi và tâm trí chị lại thanh thản bay đến một tiền kiếp khác.

Tại Hà Lan, chị sinh ra trong một gia đình nghèo có sáu đứa con. Không thấy mẹ chỉ có người cha khắc khổ. Người cha này đã lao lực nuôi gia đình. Chị là đứa bé gái rong chơi và phá phách nhất trong sáu đứa trẻ. Ngay khi nhìn thấy những hình ảnh của tiền kiếp này, chị nhận ra người cha lúc đó chính là người chồng hiện nay.

Sự phản ánh của tiền kiếp trong cuộc đời hiện tại

Tôi đã từng có nhiều giấc mơ kỳ lạ về quá khứ, giống như những gì Nhi Lan đã chứng kiến. Nổi bật nhất là những chuyến viếng thăm một tòa lâu đài màu trắng với kiến trúc Pháp. Ba lần liên tiếp trong mơ, tôi đã đi đến tòa lâu đài màu trắng và mỗi lần đến thăm nó thì tôi lại được nhắc nhở rằng đây là lần trở về thứ nhất, thứ hai và thứ ba. Tôi thấy tòa lâu đài thay đổi qua những khoảng thời gian tưởng như rất dài, từ lúc nó được dựng lên, sử dụng, bị cũ nát và được trùng tu.

Tôi đi xung quanh lâu đài, vào trong sảnh, leo lên cầu thang, bước dọc theo những dãy hành lang, nơi có rất nhiều khung cửa sổ nhìn ra ngoài quảng trường. Tôi vừa là người quan sát vừa là nhân vật của khung cảnh tôi được chứng kiến.

Tôi có cảm giác rằng mình đã từng sống trong tòa lâu đài đó. Một số người thân quen trong kiếp sống này cùng tôi đi thăm viếng tòa lâu đài trong những giấc mơ. Hình như, họ còn thông thạo về tòa lâu đài hơn cả tôi.

Một đêm, tôi mơ thấy mình được bao bọc trong một vầng sáng hình cầu cùng với một người thầy. Thầy nói gì đó rồi một mình tôi bước qua một khung cửa bằng ánh sáng và lên một chiếc xe buýt rất lớn. Chuyến xe chở tôi - hành khách duy nhất, trong trạng thái mơ màng. Tôi hiểu là tôi đang trở về nhưng không biết về đâu. Xuống xe, tôi rơi vào một khung cảnh khác. Tòa lâu đài quen

thuộc lại hiện ra. Đến lúc này tôi đột ngột hiểu rằng mình đang quay về tiền kiếp. Tôi từng sống trong lâu đài này và đây là chuyến trở về lần thứ tư.

Cuộc sống đưa đẩy tôi sang Pháp hết lần đến lần khác, mà lần nào cũng với những lý do buồn cười hoặc bắt buộc. Tôi đã thăm rất nhiều lâu đài. Không nhận ra tòa lâu đài màu trắng nhưng tôi rất tin tưởng rằng nó ở đâu đó gần Paris. Đáp lại câu hỏi của tôi về những ký ức sống động này, Sal Rachele chỉ trả lời rằng tôi đã đầu thai hai lần ở Pháp.

Sal Rachele không phân tích các khung cảnh quá khứ của Nhi Lan mà để chị tự ngẫm nghĩ. Khi giới thiệu Sal Rachele với chị, tôi tưởng là ông ấy sẽ lắng nghe và tư vấn với trực giác của một nhà tâm linh. Khi đến gặp nhà ngoại cảm, Nhi Lan cũng không hề biết rằng con người có thể đi về tiền kiếp của chính mình đơn giản như vậy. Bất ngờ trước những khám phá của Nhi Lan, tôi đã kể cho chị nghe về những mảnh vụn quá khứ xa xăm mà thỉnh thoảng lại hiện về trong những giấc mơ của tôi.

Tôi đã suy nghĩ rất nhiều về lý do mà tôi đã được trông thấy tòa lâu đài hết lần này đến lần khác. Người thầy trong giấc mơ đã hỗ trợ để tôi được trải nghiệm lại tiền kiếp tại Pháp, nhưng thầy mong muốn tôi tự hiểu những trải nghiệm này. Tôi dần dần hiểu được những gì đã xảy ra với lâu đài màu trắng, nhờ hàng loạt giấc mơ,

hàng giờ ngẫm nghĩ và những chứng nghiệm tâm linh khác. Quá khứ đó liên quan đến những con người quan trọng và lý do mà tôi gặp lại họ trong cuộc đời này. Tiền kiếp này đã để lại những vết thương tinh thần và thể xác sâu sắc mà tôi sẽ cần hàn gắn.

Những chuyến du hành về tiền kiếp luôn ẩn giấu cả đáp án và nguyên nhân cho các bài toán hiện tại. Những khung cảnh quá khứ hé mở giá trị sống cốt lõi, bài học nghiệp và mục đích đầu thai trong cuộc đời này.

Bài học về bạo lực và sự tức giận

Kết nối trải nghiệm quá khứ và bài học cuộc đời hiện tại

Khi hồi tưởng một ký ức đau khổ vì bạo lực, con người thường tìm những hiện tượng tương đồng với quá khứ trong hiện tại. Nhi Lan đã thử tìm kiếm người chồng địa chủ trong số những người quen biết hiện nay.

Khi tiềm thức còn lưu giữ những ký ức hận thù hoặc sợ hãi liên quan đến ai đó, chúng ta có khả năng được gặp kẻ thù trong những lần đầu thai sau để cân bằng nghiệp. Trong mối quan hệ ở kiếp sau, hai người có thể giúp đỡ, thậm chí cứu nhau, vì hoàn cảnh sống mới khiến họ trở nên đồng cảm.

Kẻ thù và nạn nhân kiếp trước có thể tạo nên một cặp đôi không hoàn hảo kiếp sau. Trong cuộc tái ngộ lần đầu ở kiếp sau, người quen cũ thu hút ta bởi một cảm giác thân thuộc, rồi ta yêu người đó say đắm. Mối quan hệ này pha trộn giữa sự cuốn hút và nỗi sợ hãi bí ẩn. Một số trường hợp tình yêu từ cái nhìn đầu tiên của kiếp sau đã hóa giải nghiệp quả kiếp trước. Nhưng rất phổ biến, mối quan hệ này rơi vào dạng “yêu nhau lắm, cắn nhau đau”, bởi vì nền tảng của nó là những phản ứng ẩn sâu trong tiềm thức gắn liền với nỗi sợ hãi và căm ghét của nạn nhân hoặc gắn với sự dằn vặt và xu hướng bạo lực của thủ phạm.

Đối tượng của quá khứ quay lại trong hiện tại vì bài học liên quan đến trải nghiệm bạo lực của cả hai chưa hoàn thành. Vết thương được hàn gắn khi bản chất mối quan hệ giữa hai người chuyển từ xung khắc sang yêu thương. Nếu như chưa được thay thế bởi tình yêu, những tiềm thức sợ hãi, hận thù, tấn công và đau đớn cũng cần phải được điều chỉnh để giảm bớt mức độ tiêu cực.

Cũng như vậy, một sự việc ở tiền kiếp có thể quay trở lại trong hiện kiếp theo một cách nào đó. Những dị tật bẩm sinh trên cơ thể và một số bệnh tật có thể liên quan đến những tai nạn chí tử trong một lần đầu thai trước. Vết chàm thường liên quan đến vết bỏng của tiền kiếp. Những cơn đau rát không nguyên nhân có thể liên quan vết đâm tử thương trong một cuộc sống nào đó. Bệnh dị ứng có thể thường liên quan đến sự bạo ngược với khác biệt của người khác trong các cuộc đời trước.

Những mối liên kết xuyên kiếp qua đối tượng và hiện tượng như thế không xảy ra với Nhi Lan. Dường như chẳng có gì kết nối quá khứ tại Trung Quốc và cuộc đời hiện nay của chị. Cho nên chị không kết nối được bối cảnh tiền kiếp và bài học hiện tại đang đặt ra.

Về đối tượng, Nhi Lan đã không nhận ra được người chồng gia trưởng trong quá khứ của mình trong số các người quen. Có thể, chị không gặp lại người ấy trong cuộc đời này vì hai người đã tự cân bằng được nghiệp lực tạo

ra với nhau ngay trong kiếp sống đó. Về hiện tượng, Nhi Lan không mang vết thương hay căn bệnh liên quan đến khổ nạn của kiếp sống tại Trung Quốc đó.

Sự liên hệ tinh tế song phổ biến nhất giữa hiện kiếp và tiền kiếp là tính cách, bởi vì thường tồn tại mô thức phản ứng của thân và tâm được tạo ra trong quá khứ và lặp đi lặp lại trong hiện tại. Đó là trường hợp của Nhi Lan. Khi tiềm thức còn chất chứa nỗi đau và một chương trình phản ứng với bạo lực bằng bạo lực, tức giận sẽ bùng lên mỗi khi gặp sự việc không như ý.

Bệnh nhân mổ tim theo phương pháp mở lồng ngực thường chịu những vết sẹo rất nặng nề. Vết sẹo khiến họ thấy con tim mình vẫn còn đau đớn. Khi sẹo mờ đi, nhịp đập trái tim họ dường như cũng nhẹ nhàng trở lại. Tôi là một bệnh nhân tim, tôi đã từng suýt chết trong thời gian hậu phẫu.

Sau ca mổ, tôi đã sửa cổ áo của rất nhiều chiếc áo yêu thích của mình, để có thể che vết sẹo. Sau vài tháng, tôi lại thích mặc những chiếc áo chưa bị sửa cổ hơn, dù đôi khi vẫn tự hỏi những ánh mắt ái ngại trước vết sẹo của tôi thực sự muốn nói điều gì. Nhưng khôi phục những chiếc áo yêu thích thì đã muộn. Sau khoảng hai năm thì tôi mặc kệ những chiếc cổ áo và cả những ánh mắt. Tôi quên rằng mình đã từng mổ tim. Một lần trông thấy vết

mổ của tôi, Nhi Lan kêu lên là vì sao tôi không là sẹo. Tôi trả lời rằng tôi đã chấp nhận vết sẹo ấy lâu rồi.

Sau đó trong một chuyến đi chơi, khi gắng sức đạp xe lên đỉnh núi, tôi thấy tất cả cảnh vật bỗng nhòa đi. Trong giây phút yên lặng lê thê đó, nhịp tim tôi dường như ngừng lại. Rồi tôi cũng lết được về đến nhà. Nằm bất động trên giường, tôi lặng lẽ chờ đợi một cái chết từ từ như tôi đã chờ đợi nó lần đầu tiên trong phòng hậu phẫu. Sau vài ngày, mệt mỏi tan biến dần và tôi lại quên rằng mình từng bị bệnh tim.

Vết sẹo thường xuyên đập vào mắt tôi, nhưng chấp nhận nó chỉ là biểu hiện bề ngoài của việc vượt qua vụ phẫu thuật. Tôi chưa bao giờ thực sự tin tưởng vào sự vận động bình thường bên trong quả tim mình. Khi trái tim lại một lần nữa dường như ngừng đập, tôi đã sống lại cảm giác mất máu sau ca mổ. Về nhận thức, tôi không sợ vết sẹo. Về tiềm thức của tôi vẫn bị ám ảnh bởi lần chết hụt trong phòng hậu phẫu. Cho nên, tôi chưa hoàn toàn vượt qua bệnh tật.

Đó cũng là những gì đang xảy ra với Nhi Lan. Chị đã trải nghiệm lại những khung cảnh quá khứ khốc liệt ở Trung Quốc. Chị cho rằng mình đã rũ sạch quá khứ khi chẳng oán trách ai. Sự thực, tâm chị chưa vượt qua được trải nghiệm này. Nó vẫn còn sợ hãi. Hiện nay, chị dễ rơi vào tình trạng căng thẳng và luôn cho rằng mình là nạn

nhân của sự đàn áp trong môi quan hệ gia đình. Chị chưa hiểu được rằng chương trình phản ứng tiêu cực của tâm thức được tạo ra sau những trải nghiệm bạo lực của kiếp sống này vẫn đang vận hành bên trong chị.

Trải nghiệm bạo lực trong quá khứ để lại vết thương trong hiện tại

Kiếp sống tại Trung Quốc của Nhi Lan thật khốc liệt. Máu trả bằng máu, không phải vì sự công bằng. Bà vợ là nạn nhân của ông chồng bạo lực. Bà phản ứng với bạo lực bằng bạo lực. Chịu sự phán xét của một xã hội bạo lực, bà kết thúc cuộc đời trong bạo lực.

Bạo lực nối tiếp bạo lực. Bạo lực sinh ra hận thù. Rồi hận thù lại sinh ra bạo lực. Bà chủ đã không dùng quyền hành tuyệt đối để cai quản gia sản như ông chồng. Nhưng cuối đời, sự bao dung và địa vị không bảo vệ được bà. Trong những người trói bà đưa lên đoạn đầu đài có những gia nô thuộc quyền cai quản của bà, mà đáng lẽ ra họ phải biết ơn và yêu quý bà chủ dễ tính hơn ông chủ gia trưởng cũ.

Tất cả những ai đã từng đầu thai trên Trái đất đều đã trải qua những kinh nghiệm tàn khốc, dù họ đóng vai dân đen hay kẻ cai trị trong những kiếp sống nối tiếp nhau. Đã có không biết bao nhiêu cuộc xung đột tàn khốc

giữa những con người trong mỗi quan hệ gia đình, họ hàng, làng xóm, sắc tộc, dân tộc và tôn giáo. Đã có đủ loại vũ khí chiến tranh, dụng cụ tra tấn, phương thức tấn công được sử dụng.

Lịch sử nhân loại thấm đẫm máu và nước mắt. Hôm nay, nhân loại đã có bước tiến dài so với thời man rợ ngày xưa. Nhưng vẫn đang có rất nhiều cuộc chiến tranh lớn nhỏ đang diễn ra trên toàn cầu. Hàng ngày có một số lượng khổng lồ các sự kiện bạo lực xảy ra giữa người và người, được công bố trên truyền hình, phát thanh, báo chí hoặc âm thầm xảy ra.

Hầu như tất cả những người đã từng có cơ hội khám phá quá khứ của mình, qua giấc mơ, qua thiền định, qua chữa trị hàn gắn, qua thôi miên... đều nhớ lại những cảnh bạo lực như chết chóc hoặc thương tật chiến tranh, đàn áp chính trị và tôn giáo, hận thù cá nhân. Những cảnh đời đẫm máu như của Nhi Lan xuất hiện tràn ngập trong các chuyến đi về tiền kiếp, đặc biệt là với các bệnh nhân thực hiện liệu pháp hàn gắn năng lượng theo dòng thời gian.

Mỗi con người đều mang trên thân thể, mà chúng ta tưởng là mới được tạo ra trong bụng mẹ, mà chúng ta tưởng là chỉ có cơ và xương, những vết thương tinh thần từ tiền kiếp. Bạo lực quá khứ luôn để lại vết thương trong hiện tại.

Vết thương bạo lực trong quá khứ có thể biểu hiện ở hiện tại thành một nỗi đau thân thể. Người bị hen suyễn nặng có thể có quá khứ bị ngạt thở, người sợ độ cao có thể có tai nạn thảm khốc trong tiền kiếp do bị ngã, người sợ bóng tối mơ thấy cảnh mình bị giam giữ... Một số người có cảm giác khó chịu ngay từ cái nhìn đầu tiên về một con người hoặc một nơi chốn không lý giải được, vì cùng với con người đó hoặc ở nơi chốn đó, họ đã có một trải nghiệm đớn đau.

Một vết thương rất sâu có thể ẩn tàng hoặc phát ra dữ dội từ năm này sang năm khác, từ đời này qua đời khác, mà không thể chữa trị được bằng kỹ thuật hiện đại. Nhiều máy móc y tế cực kỳ tối tân chỉ tác động được lên thân xác, mà không đi đến những chiều sâu thẳm của tâm. Vết thương này sẽ tái phát, khi những sự vật, sự việc và con người tương đồng với quá khứ xuất hiện.

Các dạng trải nghiệm bạo lực

Theo quan niệm phổ biến của người Việt, việc ai đó bị đau khổ về thể xác hay tinh thần là do họ đang gánh nghiệp hay trả nghiệp do những suy nghĩ, tình cảm và hành động bất thiện của chính mình trong quá khứ. Một số người thậm chí còn nghĩ đơn giản rằng nhân nào thì quả nấy, ví dụ như nếu tôi làm ai gãy chân thì kiếp sau tôi sẽ phải trả nghiệp lại bằng cách để cho người đó làm gãy

chân tôi. Nạn nhân được trưởng thành gì về tinh thần nhờ việc sử dụng bạo lực để đối chọi với bạo lực. Nhân quả bị hạ thấp thành luật báo thù luân quần xuyên từ kiếp này sang kiếp khác, không giúp ích gì cho quá trình tiến hóa của tất cả những người liên quan đến trải nghiệm bạo lực.

Một người có thể mang vết thương rất nặng liên quan đến trải nghiệm bạo lực từ tiền kiếp trong cả ba tình huống: tự mình gây ra bạo lực, là nạn nhân của bạo lực, chứng kiến hoặc bị ảnh hưởng gián tiếp bởi bạo lực.

Trong dạng thứ nhất là gây ra bạo lực với người khác, con người có thể là thủ phạm trực tiếp thực hiện hành động bạo lực, là người chủ mưu, là người ra lệnh hoặc là người tạo điều kiện. Ý đồ dùng bạo lực để gây hại cho người khác và năng lượng bạo lực trong bản chất hành động là quan trọng hơn hết. Cho nên, người vì yêu thương gia đình mà buộc phải giết hại súc vật thường xuyên như một phương kế sinh nhai sẽ không chịu nghiệp lực nặng nề như người ham mê ăn thịt, tưởng là hiểu quy luật nghiệp quả nên nhờ người khác giết hại con vật, mua con vật đã được giết mổ hay sử dụng đồ nấu sẵn. Ngược lại, một người có thể thực hiện một hành động phản vệ, nhưng hậu quả hành động đó lớn hơn rất nhiều so với chủ ý của họ và cũng lớn hơn rất nhiều so với kết quả của hành động tấn công mà họ phải chịu ví

dụ như ngộ sát do tự vệ, và như thế họ lại trở thành thủ phạm.

Với dạng thứ hai, khi là nạn nhân của bạo lực do người khác gây ra, con người có thể quá sợ hãi đến mức tìm cách tránh mọi kích thích có liên quan đến trải nghiệm quá khứ như con người, nơi chốn, vũ khí được sử dụng... hoặc bị kích động khi gặp các kích thích này.

Ở trường hợp thứ ba, khi chứng kiến một cảnh đau thương như là Đức Chúa Jesus bị hành hình, một người có thể cực kỳ đau khổ và ký ức đó hằn sâu trong tâm, chỉ chờ điều kiện nào đó bộc lộ ra thành những đau khổ mới. Người này có tâm lý nạn nhân. Sang chấn tâm lý gây ra một phản ứng có điều kiện trong tiềm thức. Khi gặp lại người bị tai nạn, cảnh tai nạn tương tự, trở lại nơi chốn xảy ra tai nạn... con người có thể rất sợ hãi mà không hiểu rằng tiềm thức đang kích hoạt lại chương trình phản ứng có điều kiện được tạo ra cùng với trải nghiệm khốc liệt lần đầu, dù cái lần đầu đó có thể đã cách đây hàng trăm thậm chí hàng nghìn năm.

Ngược lại, một người có thể tự cho rằng đau đớn của người khác như tai nạn thảm khốc là do mình gây. Người này có tâm lý thủ phạm. Quá buồn khổ hoặc sợ hãi, họ mất hết sáng suốt. Thậm chí, người coi mình là thủ phạm có thể phải chịu đựng một nỗi đau tương tự hoặc một căn bệnh trên cùng phần thân thể với nạn nhân vì họ vẫn

đang tự dần vặt bản thân mình ở tầm mức sâu thẳm của tiềm thức. Nghĩa là con người có thể bị chịu một quả rất tiêu cực do nhân vô minh chứ không phải do hành động ác trong quá khứ. Đây là trường hợp xảy ra với chính Nhi Lan, mà chỉ được phát hiện ra sau chuyến du hành tâm thức thứ hai của chị.

Trải nghiệm bạo lực gián tiếp

Nhiều người trong số chúng ta hàng ngày thích thú tiếp nhận những tin tức về tai nạn, cướp giết và chiến tranh. Người may mắn đứng ngoài cuộc thường tỏ ra thương hại các nạn nhân. Người có một chút hiểu biết nông cạn về nghiệp quả thì cho rằng mọi trải nghiệm bạo lực là do quả báo. Thực ra, không ai là người ngoài cuộc và không ai không cần cân bằng nghiệp quả liên quan đến bạo lực.

Những con người tràn ngập trong sự thanh bình nội tâm sẽ không có thói quen đọc, nghe và bình phẩm tin tức về bạo lực. Dù không tham gia trực tiếp hay gián tiếp vào các trải nghiệm bạo lực, họ hoàn toàn không phải là người ngoài cuộc thờ ơ. Họ có thể là những bác sỹ hàng ngày đối diện với bệnh tật của người bệnh. Họ có thể là những nhà lãnh đạo kiến tạo nên hòa bình. Họ có thể là giáo viên dạy về giá trị sống và thiền định.

Một con người còn bị kích thích bởi tin tức bạo lực mang theo, trong sâu thẳm ký ức của mình, những vết thương do bạo lực gây ra. Họ phát ra năng lượng nặng nề của lòng thù hận và sự sợ hãi thẳm sâu. Năng lượng đó một cách vô hình đưa họ vào trong các trải nghiệm bạo lực.

Trải nghiệm trực tiếp là tạo ra, phản ứng hay cam chịu bạo hành. Trải nghiệm gián tiếp là rung động với tin tức bạo lực. Cả hai loại trải nghiệm đó đều chứng tỏ họ đang là nạn nhân của bạo hành, không phải trong hiện tại thì cũng là trong quá khứ.

Theo dõi trải nghiệm bạo lực của người khác không giúp ích cho người theo dõi. Nó không tạo ra sự thấu hiểu về bản thân và về bạo lực. Nó chỉ duy trì hoạt động của ký ức đau đớn và chương trình tâm thức gắn liền với các ký ức đó. Theo dõi tin tức bạo lực và bình phẩm về bạo lực chỉ là biểu hiện của sự ám ảnh về bạo lực trong tiềm thức. Những con người này vẫn cần học bài học về sự vô nghĩa của bạo lực, cũng như sự vô nghĩa của những thông tin họ theo dõi.

Hãy để ý xem chúng ta có thích đọc các tin tức đâm chém trên báo, lo lắng trước các cảnh chiến sự trên truyền hình, chơi các trò đối kháng mạnh bạo lực... Hãy để ý xem chúng ta có phản ứng tức giận với thái độ, lời nói, việc làm của người khác.

Thói quen theo dõi tin tức bạo lực thể hiện rằng những vết thương trong tâm vẫn tiếp tục con người bất an. Hãy dừng lại để quan sát chính mình, để hiểu chính mình, để hàn gắn và để yêu thương bản thân.

Con người có thể bình an trong thế giới dường như luôn bất an. Con người cần bình an vì một thế giới bình an.

Tâm bệnh nóng giận

Phản ứng sự nóng giận là một mô thức vận hành thân và tâm mất cân bằng của Nhi Lan. Việc trải nghiệm lại tai nạn trong tiền kiếp ở Trung Quốc là một cơ hội để chị nhận ra sự tồn tại, nguồn gốc và hậu quả của căn bệnh tức giận của mình.

Chấn động quá khứ tạo thành những chương trình hành động, những phản ứng tình cảm và điều kiện tư duy mất cân bằng, ghi nhận âm thầm trong tiềm thức. Trải nghiệm khốc liệt trong kiếp sống ở Trung Quốc đã hằn sâu vào tâm trí Nhi Lan, cải biến các mô thức phản ứng đang có sẵn. Những chương trình tư duy, tình cảm và thể chất sinh ra từ một trải nghiệm bạo lực cũng đang vận hành hoặc ở chế độ chờ kích hoạt trong tiềm thức nhiều người.

Một khi chương trình phản ứng tức giận với bạo lực đã tạo ra rồi thì nó rất dễ bị kích hoạt và hoạt động bừa bãi, do các khái niệm trong bản đồ tâm trí và các chương trình tâm trí là những ma trận chằng chịt liên đới lẫn nhau. Với Nhi Lan, ma trận của chương trình tức giận có thể kết hợp giữa các khái niệm như chồng, nghĩa vụ gia đình, cãi vã, nguy hiểm, bạo lực, tự vệ, Trung Quốc... và sau đó là đến bất kỳ điều gì không như ý trong gia đình.

Tâm rất dễ tạo thói quen, rồi trở nên bất an và nặng trĩu chính bởi thói quen ấy. Tâm dần dần phản ứng với tức giận với các chi tiết không như ý đời thường. Nhi Lan hay tung ra các nhận xét thẳng thừng cho cha mẹ và lớn tiếng ca thán các em, ngay cả khi đó chỉ là một chi tiết vụn vặt. Chị cho rằng mình có lý do để nóng giận, như một món rán quá lửa của mẹ, tiếng đài bật quá to của bố, bàn học bừa bãi của các em,...

Chương trình phản kháng với bạo lực bằng bạo lực ban đầu nay đã trở thành phản ứng tức giận khi gặp sự việc không như ý. Tính nóng giận của Nhi Lan như những con sóng bạc đầu nối tiếp nhau hết lớp này đến lớp khác, tựa như một khúc giao hưởng triền miên. Cùng với thời gian, sự bức bối trở nên thường xuyên đến mức mà chị không nhận thức được là mình đang không hài lòng vì một lý do cụ thể nào đó.

Nếu như một chương trình phản ứng của tâm thức được tạo ra lần đầu bởi một sự kiện bạo lực khốc liệt thì khi chương trình ấy đã trở thành một thói quen, bất kỳ sự việc gì không như ý nào cũng có thể kích hoạt nó. Phản ứng của thân và tâm càng ngày càng nặng trước kích thích càng ngày càng nhẹ, như cơ chế nghiện, mức độ sử dụng chất gây nghiện càng ngày càng tăng lên với thời gian nghiện ngập càng ngày càng dài. Khi đó, con người sẽ chìm trong ham mê, chán ghét và sợ hãi. Tâm họ chao đảo mãnh liệt với mọi kích thích nhỏ bé xung quanh. Cuộc đời họ sẽ cực kỳ đau khổ, vì đau bệnh xuất hiện khắp nơi.

Một chương trình được tiếp năng lượng sẽ trở thành mô chức vận hành căn bản của tâm. Đến lúc các mô thức phản ứng tiêu cực vận hành thường xuyên như những chương trình điều hành của hệ hô hấp hay hệ tiêu hóa, cuộc sống sẽ trở nên rất bất ổn. Con người mắc phải tâm bệnh.

Điều kiện căn bản của chương trình phản ứng tiêu cực là sự phán xét, điều kiện tiếp theo của nó là dục cảm cơ bản như yêu, ghét và lo sợ, điều kiện kế nữa là cảm xúc như tức giận, buồn bã, run rẩy... Bộ điều chỉnh năng lượng và báo động của chương trình là các nỗi đau của tình cảm và thân xác, dẫn đến hành động phản ứng để giải tỏa nỗi đau... Rồi phản ứng lại tạo ra phán xét, phán

xét lại tạo ra dục cảm, dục cảm lại tạo ra cảm xúc, cảm xúc lại tạo ra nỗi đau.

Để dừng chương trình thì cần kiểm soát được cách vận hành của nó, nghĩa là cần cắt bỏ hoặc điều chỉnh các điều kiện như phán xét, kiểm chế các dục cảm và cảm xúc.

Khi con người phản ứng với bạo lực dù dưới bất kỳ hình thức nào như ham mê, chán ghét hay sợ hãi; như phủ nhận, sửa chữa hay chống trả thì chương trình tâm thức đã tồn tại sẽ hoạt động mạnh hơn. Mỗi khi chúng ta khó chịu vì việc nhỏ bé như với vết muỗi đốt, với bầu trời xám xịt hay nổi giận một cách “hợp lý hợp tình” như với một hành động bất nhân, chúng ta kích hoạt và làm mạnh thêm chương trình phản ứng tiêu cực của tâm trí mình. Và cứ như thế chúng ta tạo ra một chuỗi các tình cảm đau khổ và bệnh tật trên thân xác. Chúng ta tiếp thêm năng lượng tiêu cực vào bầu không khí đã sẵn có nhiều tức giận của nhân gian. Khi nội tâm bình an, chúng ta hạnh phúc, cũng như có đủ sáng suốt để giảm bớt bạo lực hoặc tối thiểu không cung cấp năng lượng cho sự lan tràn của nó.

Bài học và lớp học về sự kiểm chế nóng giận

Một chương trình phản ứng có kiểu kiện mất cân bằng sớm hay muộn sẽ được tâm hồn xác định như một bài học cuộc đời cụ thể mà con người phải vượt qua.

Nhi Lan đã được thấy nỗi đau của chính mình và người thân vì thái độ thức giận, bắt nguồn và nổi bật qua trải nghiệm của cuộc đời tại Trung Quốc. Kiểm chế nóng giận là bài học trong kiếp sống này của chị.

Thói quen phản ứng nóng nảy rất nguy hiểm. Nó châm lửa đốt cháy thân tâm con người, gây xung đột trong các mối quan hệ và phá hủy các kế hoạch hành động chung. Nó biến cuộc đời thành những chuỗi phản ứng khổ đau.

Cuộc đời luôn sắp xếp để người có bài học cuộc đời là sửa chữa một tính cách nào đó rơi vào những hoàn cảnh khiến họ trước hết được bộc lộ hết tính cách đó, sau đó họ cần thừa nhận sự tồn tại của tính cách đó trong con người mình và hậu quả do tính cách đó gây ra để cuối cùng cố gắng khắc phục nó.

Trong gia đình Nhi Lan, bài học về tính cách được lặp lại ở cả cha mẹ và con cái. Các tình huống và các mối quan hệ căng thẳng là thách thức cuộc đời và là lớp học của chị.

Mối quan hệ với những người có chung vấn đề tạo ra một lớp học nghiệp quả. Người có bài học cuộc đời nóng giận không được sinh ra và lớn lên trong hoàn cảnh

thanh bình hay sống giữa thiên nhiên, để hiểu được vẻ đẹp của sự bình yên mà trở nên an tĩnh trong tâm. Người có tính nóng giận cần những mối quan hệ lâu dài với những người có chung tính cách. Nhờ các mối quan hệ này, các chương trình ẩn của tâm trí, nói cách khác những mô thức phản ứng tiêu cực của thân và tâm được bộc lộ.

Cả gia đình Nhi Lan cũng có chung bài học về kiểm chế sự nóng nảy và cùng nhau họ tạo ra lớp học về kiểm chế tức giận. Chồng của Nhi Lan là người nóng giận. Cơn giận của anh như bão biển đột ngột xuất hiện từ một chốn vô hình, rồi để lại những hậu quả hiển nhiên. Con gái lớn của chị cũng rất dễ bực bội. Cảnh tượng khi không kiểm chế được của gia đình thường như thế này: chị quát lớn, tay vung lên; con chị hét lên một âm thanh cao vút không nội dung, hai tay ôm đầu và cúi gục xuống, anh thì phàn nàn, lao đầu vào đam mê cá nhân và cuối cùng bỏ đi.

Con người luôn có xu hướng bóp méo việc ghi nhận các sự kiện khác quan theo theo tình cảm và phản ứng với các sự kiện đó theo đánh giá cá nhân. Người tức giận luôn cho rằng họ tức giận vì người khác, nghĩa là lỗi thuộc về người khác. Họ chỉ phản ứng với cái lỗi đó. Họ cho rằng tính cách của mình là giải pháp thích nghi với hoàn cảnh. Họ tin rằng hoàn cảnh sống hình thành nên con người.

Các chương trình phản ứng tiêu cực của thân và tâm đang điều khiển suy nghĩ, tình cảm và hành động của nhiều con người. Người có chương trình tâm thức này không là nạn nhân mà chính là thủ phạm cho sự đau khổ của chính mình.

Cuộc đời cho ta vô vàn cơ hội để soi mình trong người khác, để thấu hiểu chính mình thay vì phán xét người khác. Với thời gian, một số người bắt đầu nhận ra rằng nhân cách là nguyên nhân thu hút hoàn cảnh sống, thậm chí nguyên nhân đã có từ trước khi con người sinh ra là chương trình phản ứng của tâm.

Đây là bước ghi nhận chân thực sự kiện xảy ra bên ngoài và nhận thức về sự tồn tại của chương trình phản ứng của tâm và thân nằm sâu trong tiềm thức. Sự thừa nhận về việc căn bệnh nóng giận là bước đi đầu tiên trên con đường vượt qua căn bệnh. Nói cách khác, con người bắt đầu có ý thức về bài học của mình.

Nhớ lại trải nghiệm để ghi nhận chương trình tâm thức tiêu cực

Điều đáng mừng là chương trình do con người tạo ra và vận hành thì con người cũng sửa được, vì chúng không thuộc về hệ điều hành sự sống còn của cơ thể như chương trình hô hấp, chương trình tiêu hóa,...

Tất cả vết thương cần được hàn gắn, nếu không nó sẽ âm thầm phá hỏng cuộc sống bình yên. Có thể xóa bỏ tận gốc một chương trình tâm thức tiêu cực thông qua việc ghi nhận khách quan về sự tồn tại của nó.

Ghi nhận sự thực về việc tồn tại của căn bệnh và thấu hiểu nguyên nhân của nó là bước đầu tiên của bất kỳ quá trình chữa trị hàn gắn nào. Mỗi con người cần đối diện với những trải nghiệm đau đớn của hiện tại và cả những ký ức ở rất sâu trong tiềm thức để những vết thương trong thân và tâm của mình được hàn gắn.

Những chuyến đi về quá khứ giúp phát hiện ra những vết thương rất sâu, khi chúng ghi dấu ấn vào tâm thức của con người lần đầu. Những khung cảnh đầu tiên xuất hiện thường là những sự kiện rất tàn khốc, đã xảy ra hàng trăm thậm chí hàng nghìn năm về trước. Các sự kiện này cần được đối mặt lại một lần nữa với sự thấu hiểu của hiện tại.

Có câu chuyện về một người một ngày quyết định tổ chức tuần hành kêu gọi chống lại các quyết định của chính quyền đang gây ra ô nhiễm môi trường. Đây là một nhà hoạt động vì môi trường lâu năm, nhưng đó là lần đầu tiên ông ấy diễn thuyết trước đám đông. Khi đang nói hùng hồn, ông nhìn thấy một đoàn cảnh sát tiến đến. Bỗng nhiên, ông run sợ và mất tiếng. Sau đó, chữa trị thể nào thì giọng nói của ông cũng chỉ thì thào như gió

thoảng. Kết quả là ông không bao giờ diễn thuyết nữa mặc dù ông vẫn là nhà hoạt động vì môi trường. Hóa ra, trong một tiền kiếp tại thời phong kiến, ông đã diễn thuyết kêu gọi chống lại chính quyền và bị quân lính bắt đi xử tử. Chất hùng biện của ngày xưa trỗi dậy khiến trong kiếp này ông lại đứng lên diễn thuyết. Hình ảnh những viên cảnh sát đã đánh thức ký ức đau đớn trong ông. Chương trình tâm thức phản ứng chạy trốn và sợ hãi trước bạo lực được tạo ra từ tai nạn trong quá khứ được kích hoạt. Nó gây ra một căn bệnh ngăn chặn ông lặp lại ứng xử này, với hy vọng ông sẽ tránh được một kết cục thảm khốc như trong quá khứ.

Sau khi biết về cái chết của mình trong quá khứ do diễn thuyết chống chính quyền, người đàn ông đã hoàn toàn khỏi bệnh. Ông biết chắc chắn rằng những viên cảnh sát thời hiện đại không thể xử tử hình ông như những tên lính thời phong kiến. Ông không có gì phải sợ hãi. Một ngày ông hoàn toàn có thể lại diễn thuyết trước đám đông. Chính sự thấu hiểu và thanh thản nội tâm đã giải phóng con người khỏi sự sợ hãi sâu trong tâm, biểu hiện ra bên ngoài là bệnh tật, một cách thần kỳ và vĩnh viễn.

Sự nhớ lại và trải nghiệm lại ở mức độ sâu sắc căn nguyên đã gây ra bệnh tật thường đưa đến một sự thanh thản nội tâm. Người biết kiếp trước mình chết đuối và kiếp này mình vẫn đang sống mạnh khỏe thì hết sợ nước.

Người thấy cảnh tiền kiếp ngạt khói thì hiểu vì sao mình bị hen kinh niên và hết sợ các không gian kín.

Thấu hiểu trải nghiệm để vượt qua bài học

Nhi Lan đã có một cơ hội trải nghiệm lại một sự kiện bạo lực trong tiền kiếp để thấu hiểu nguyên nhân ban đầu tạo ra chương trình phản ứng bạo lực trong thân và tâm chi.

Vết thương chỉ được chữa lành khi con người vượt qua được chấn động của bạo lực trong quá khứ. Tái trải nghiệm bạo lực chỉ dẫn đến sự thấu hiểu khi sự bạo lực được quan sát khách quan, nghĩa là không bị bóp méo bởi cảm xúc và sự phán xét. Nhi Lan cần vượt qua trải nghiệm tiêu cực bằng cách quan sát nó đúng như nó đã xảy ra với tâm an bình.

Dù trải nghiệm bạo lực là ký ức tiền kiếp hay các sự kiện hiện tại, sự kiện cần được ghi nhận trung thực. Con người không phán xét một trải nghiệm là xấu hay tốt, không sợ, không ham mê, không phản ứng và không tiếp tục gây ra bạo lực. Qua việc sự kiện được ghi nhận khách quan, không đau khổ hay sợ hãi, và không kéo theo phản ứng của thân và tâm, con người vượt qua bạo lực. Điều này chỉ làm được khi tâm an bình, tiêu biểu là trong trạng thái nhập định.

Những nguyên tắc thực hành của pháp môn thiền định Vipassana của đức Thích Ca cũng thể hiện rất sâu sắc nguyên tắc ghi nhận cảm giác mà không phán xét, không phản ứng và giữ tâm bình an. Cảm giác chính là một trải nghiệm. Những thiền sinh Vipassana thực hành đúng nguyên tắc, sẽ dần dần thanh lọc được những chương trình phản ứng của tâm và thân gắn với sợ hãi, ghét bỏ và ham muốn. Các chương trình tâm thức đã được tạo ra lần đầu hoặc cải biến nghiêm trọng qua một trải nghiệm bạo lực cũng sẽ được sửa đổi điều kiện, giảm bớt cường độ và dần dần được loại bỏ kể cả khi thiền sinh không hiểu cách vận hành của tâm thức và cũng không nhớ lại được trải nghiệm.

Tha thứ cho người khác và tha thứ cho chính mình

Phản ứng bạo lực và không tha thứ cho bạo lực là bài học của rất nhiều người. Vết thương do bạo lực gây ra từ quá khứ hàng trăm năm trước này vẫn còn hằn sâu trong tiềm thức của Nhi Lan. Đó là lý do chị được trông thấy cảnh gây tai nạn chết người và bị hành hình trong tiền kiếp tại Trung Quốc.

Đôi khi trải nghiệm lại một quá khứ bạo lực là chưa đủ để vượt qua các ám ảnh. Vượt qua bạo lực đòi hỏi sự tha thứ. Tha thứ sẽ xóa bỏ cái chốt “phản xét bản thân”, mà không còn điều kiện “phán xét” ấy thì một chuỗi phản

ứng của chương trình tâm thức tiêu cực mà Nhi Lan đã tạo ra từ trải nghiệm bạo lực đầu tiên này sẽ dừng lại.

Đưa chị ra khỏi đoạn đầu dài đúng lúc lưỡi dao của đao phủ vung lên, Sal Rachele hỏi Nhi Lan có cần biến đổi ký ức đi không. Đây là một phần của kỹ thuật tâm linh cho phép con người quay ngược trở về một thời điểm quan trọng nào đó của quá khứ và biến đổi cách thức trải nghiệm như thể sự kiện chưa hề xảy ra hoặc đã xảy ra theo cách khác. Những người làm tâm linh Việt Nam gọi đây là kỹ thuật chữa bệnh tiền kiếp, thay cho thuật ngữ hàn gắn năng lượng theo dòng thời gian (timeline healing).

Nhà ngoại cảm đã nói rằng chị cần tha thứ cho bản thân và cho những người đã gây ra tất cả những bi kịch này. Thấy là mình đã tha thứ rồi, Nhi Lan trả lời là chị không cần Sal Rachele giúp đỡ. Cho rằng tiền kiếp đó hoàn toàn không ám ảnh chị dù nó thật dữ dội, tâm trí chị lặng lẽ chuyển sang một cảnh sống khác.

Bà chủ Nhi Lan đã chịu trách nhiệm trước cái chết của ông chồng gia trưởng, dù đó chỉ là một tai nạn vô ý gây ra do sự nóng giận trong giây phút bị đàn áp. Hai người đã tự tạo nghiệp quả và tự cân bằng phần nào được nghiệp quả với nhau ngay trong kiếp sống đó bằng tính mạng của cả hai. Việc còn lại là mỗi người cần tự tha thứ cho chính mình.

Chị hiểu phần trách nhiệm của mình. Chị hiểu hoàn cảnh thời đó. Nhi Lan đã tha thứ những người đã tham gia vào bi kịch cuộc đời chị. Chị thấy rất thoải mái. Chị nghĩ thế là đủ.

Sự thật về bản thân là điều nằm trong sâu thẳm trong bản chất tinh thần của con người, không phải là điều mỗi người tự nghĩ về mình, càng không phải là điều người khác nghĩ về họ. Bằng kinh nghiệm về sự mâu thuẫn giữa tiềm thức và nhận thức của cùng một con người, tôi nghĩ rằng chị vẫn chưa tha thứ cho bản thân. Nói cách khác chương trình tâm trí gây ra bởi sự kiện gây chết người này vẫn âm thầm điều khiển cuộc sống của Nhi Lan.

Phản ứng tức thời từ chối được giúp đỡ với trải nghiệm bạo lực để chuyển sang cảnh sống khác của chị là biểu hiện của sự sợ hãi, thông qua thái độ phủ nhận và hành động chạy trốn, thay vì thái độ ghi nhận và hành động quan sát khách quan mà Nhi Lan cần phải có.

Một chương trình tâm trí chỉ được làm sạch một cách vững bền bởi chính chủ nhân của nó. Nhi Lan cần tự khắc phục tính cách nóng nảy, nói cách khác là thanh lọc chương trình phản ứng tiêu cực này khỏi tâm. Nếu một nhà ngoại cảm dù tài giỏi đến đâu thanh lọc năng lượng tâm trí giúp cho Nhi Lan, chị sẽ cài đặt lại chương trình

này khi tiếp tục có những phản ứng nóng giận với một sự kiện không như ý.

Sự tái trải nghiệm quá khứ của Nhi Lan chưa đủ sâu và sự thấu hiểu của chị cũng chưa triệt để. Không ai là người có lỗi. Nhi Lan, người chồng gia trưởng, những người hầu, những người lính và cả xã hội lúc đó. Bởi vì không quan trọng là ai đã tạo ra bạo lực, ai đã chịu đựng bạo lực, ai đã dính líu đến bạo lực, bạo lực luôn bắt nguồn từ những cái tâm bất an, bạo lực luôn luôn là sự yếu đuối vô nghĩa.

Nhi Lan mới chỉ tập trung đến đối tượng và sự kiện đã xảy ra, mà chưa quan tâm đến bản chất của bài học và thái độ chị cần phải có với bạo lực, sự tức giận và sự sợ hãi. Tức giận và sợ hãi là phản ứng vô nghĩa trước một sự vô nghĩa. Đó là chân lý của nhân loại, không phải chỉ là kinh nghiệm của một hai người hay bài học một hai cuộc đời cá biệt.

Tuy nhiên, quy luật phổ quát chỉ có thể được thấu hiểu thông qua trải nghiệm cá nhân. Có những lúc trải nghiệm cuốn ta đi, cho đến lúc ta đủ trưởng thành để nhìn lại. Sự trưởng thành thể hiện ở khả năng kết nối được quá khứ và hiện tại xoay quanh một bài học cuộc đời.

Chiến tranh và hận thù là bài học nghiệp quả của cả nhân loại. Sự khác nhau là cách vượt qua bạo lực của mỗi

con người. Nhiều con người với trái tim tràn đầy tình yêu hôm nay đã chân thành kể về những quá khứ bạo lực mà họ là thủ phạm hoặc là nạn nhân, như là sự cân bằng cho sai lầm của chính mình trong quá khứ. Nhờ trải nghiệm qua bạo lực, họ hiểu về lòng dùng cảm, sự tha thứ và tình yêu.

Cuối cùng, bỏ qua bạo lực để tìm lại tình yêu là con đường mà ai cũng sẽ đi qua. Tha thứ chỉ là một giai đoạn chuyển tiếp, dù giai đoạn chuyển tiếp có tính chất quyết định với rất nhiều người, trong đó có Nhi Lan. Tha thứ cho chính mình là bước đi quyết định để đi đến sự bình an nội tâm. Trong bình an, con người sẽ tìm lại tình yêu dành cho chính mình và vạn vật.

Nhi Lan cần tha thứ cho chính mình.

Trước chuyến du hành thứ hai

Sự ức chế của một mối quan hệ

Nội tâm Nhi Lan đã an tĩnh rất nhiều từ sau buổi gặp gỡ với Sal Rachele. Chị không đòi chuyển nhà ngay nữa và rất chăm chỉ đọc sách. Nhưng sóng gió trong mối quan hệ vợ chồng lại trở thành bão tố.

Chị nói với tôi là chị đã bị ức hiếp ở kiếp sống tại Trung Quốc và tiếp tục bị ức hiếp đến tận bây giờ. Tôi nói với Nhi Lan rằng chồng chị có thể ham chơi đến mức khiến chị bị đè nặng bởi áp lực và sự cô đơn, nhưng chị không phải là nạn nhân của anh ấy. Người chồng hiện nay là người cha trong quá khứ đã chịu khổ vì chị. Chính chị mới là người nợ nghiệp ông ấy và đam mê của anh chính là cơ hội trả nghiệp của chị. Ngoài ra, ông địa chủ gia trưởng trong quá khứ không xuất hiện trở lại trong số những người thân quen hiện nay của Nhi Lan. Việc kẻ đã từng đàn áp không xuất hiện, nghĩa là không có nạn nhân cũng chẳng có bài học tự bảo vệ.

Tuy nhiên, Nhi Lan lại lý luận rằng bài học của cuộc đời này là chủ động thoát ra trước khi mọi việc vượt quá giới hạn. Chị thay cách phản ứng nóng nảy trước đây bằng ước muốn được chạy trốn khỏi hôn nhân.

Đổ lỗi cho người khác luôn luôn khiến tình hình xấu hơn. Chạy trốn suy cho cùng chỉ là một cách phản kháng

tiêu cực khác. Con người không bao giờ có thể chạy trốn khỏi các mối quan hệ căng thẳng, chừng nào sự bất tịnh còn ngự trị trong tâm. Ước chế của một mối quan hệ thường xuất phát từ cái gì đó không ổn bên trong mỗi người.

Nhưng vì sao Nhi Lan thường xuyên có cảm nhận về một sức ép vô hình trong mối quan hệ gia đình? Vì sao chị dễ dàng bị ám ảnh vì lời trách móc của chồng? Nguyên nhân sâu xa chỉ được hé lộ cho đến khi Nhi Lan khám phá mối quan hệ của hai vợ chồng chị trong một tiền kiếp khác.

Viễn cảnh ly hôn

Nhi Lan tâm sự với tôi rằng hai vợ chồng chị đang chuẩn bị ly hôn. Điều khiến chị lo lắng nhất là phân chia con cái. Cho rằng chồng không đủ tinh thần trách nhiệm để nuôi tất cả lũ trẻ nhưng chị lại sợ là các con sẽ chọn bố chứ không chọn mẹ.

Tôi hỏi bản thân chị mong muốn điều gì nhất. Chị ấy đưa ra hàng loạt các tình huống ứng xử của chồng và con cùng ưu nhược điểm của chúng. Chị chờ tôi phản biện. Tôi nghĩ là Nhi Lan không nên tìm lời khuyên từ người ngoài mà chị hãy hỏi chính các con muốn gì và hỏi chồng muốn gì. Chị hơi hững hờ với ý kiến này của tôi.

Tôi khuyên chị đừng suy nghĩ nhiều về việc các thành viên trong gia đình phải làm gì trong trường hợp gia đình tan vỡ. Xác định nguyên tắc ứng xử cơ bản với chồng bao gồm nguyên tắc phân chia các con giữa cha và mẹ trước. Trên các điểm đã thống nhất, hãy hỏi chồng, con và chính mình muốn gì.

Tôi mong chị ổn định tài chính và công việc trước. Đừng lao đầu vào giải quyết các thủ tục ly hôn. Hãy bóc tách các vấn đề ra khỏi nhau, không ôm đồm dẫn đến căng thẳng.

Tôi dặn chị ăn uống thanh nhẹ. Tôi khuyên chị đi học một khóa tâm linh. Tôi biết chị đã bắt đầu nỗ lực đọc sách còn tôi lại rất yêu sách, nên tôi đưa các sách tôi đã đọc cho chị và hướng dẫn chị đọc theo.

Dù hai vợ chồng chia tay hay ở lại cùng nhau, hãy bình an sống với ánh sáng tâm hồn mình.

Cuối cùng, tôi muốn chị hiểu là tất cả mọi người luôn yêu chị, cho dù chuyện gì xảy ra.

Quyết định trở về quá khứ lần thứ hai

Dù đã trao đổi nhiều lần về ba tiền kiếp mà Nhi Lan đã biết qua sự giúp đỡ của Sal Rachele và rút ra được nhiều điều hữu ích, chúng tôi thấy rằng cuộc sống này vẫn tràn đầy bí ẩn. Tôi gợi ý chị đi về quá khứ một lần nữa

bằng phương pháp thiền định thư giãn sâu dưới sự hướng dẫn của Quang Vũ, một người bạn của tôi. Tôi giải thích qua cho Nhi Lan về cấu trúc của một chuyến du hành quá khứ.

Du hành quá khứ là một phần của du hành tâm thức trong chữa trị hàn gắn năng lượng theo dòng thời gian. Du hành quá khứ gồm có ba giai đoạn chính. Giai đoạn lựa chọn vấn đề cần giải quyết tương đương với giai đoạn lựa chọn kích hoạt dòng thời gian quá khứ có liên quan đến vấn đề hiện tại. Giai đoạn thứ hai là đi vào vùng nghiệp quả nơi cho phép tiếp cận với các thông tin tiền kiếp là căn nguyên của các sự kiện trong cuộc sống hiện tại. Giai đoạn cuối cùng là tiếp cận với tâm thức cao để đánh giá các sự thật tổng quát và rút ra bài học ở cấp độ tâm hồn.

Trong chuyến đi này, người du hành có thể gặp các sinh mệnh tiến hóa rất cao, sống trong các chiều có mức năng lượng tương ứng với trạng thái tâm thức của người du hành trong trạng thái thiền định. Có kinh nghiệm về sự nhạy cảm tâm thức của Nhi Lan, tôi tin chị sẽ làm được. Chị đồng ý.

Ở cảnh giới tinh thần

Bay qua các chiều tâm thức

Chuyến du hành lần thứ hai của Nhi Lan đã thành công vượt ngoài mong đợi.

Ngay khi vào trạng thái thiền định sâu nhờ sự hỗ trợ của người hướng dẫn, chị di chuyển rất nhanh qua cảnh trung giới, tương ứng với tâm thức và mức năng lượng của thể vía của con người. Sau đó Nhi Lan bay tiếp vào một cảnh giới tràn đầy ánh sáng, tương ứng với tâm thức và mức năng lượng của hạ trí thể của con người. Rồi chị di chuyển từ cõi hạ trí hay giới sắc tướng này, vào cõi thượng trí hay giới vô sắc tướng, tương ứng với tâm thức và mức năng lượng của căn thể của con người. Tại đây, chị đã khám phá các tiền kiếp của mình nhờ trường năng lượng Akasha hay sổ nghiệp quả, nơi lưu giữ mọi trải nghiệm sống.

Cuối cùng, người hướng dẫn đã thay mặt Nhi Lan trò chuyện với các tâm thức cao, những tinh thần giúp Nhi Lan giải đáp các thắc mắc về cuộc đời chị cũng như sự liên hệ giữa kiếp sống hiện nay và các khung cảnh tiền kiếp mà chị đã nhớ lại được.

Cái đích cuối cùng của hầu hết các chuyến du hành tâm thức để tìm hiểu bài học và mục đích sống của con người là chiều nghiệp quả. Để đến được cảnh giới này,

người du hành cần đạt được trạng thái thư giãn rất sâu, nói cách khác là ở tần số rung động thanh nhẹ. Nếu Nhi Lan dừng lại ở cảnh giới đầu tiên là chiều âm, thì chỉ có thể có các tương tác với các thực thể âm. Đó không phải mục đích của chuyến du hành. Hạ trí giới với năng lượng vượt ra ngoài dải sóng còn rất thô trược của cảnh giới âm vẫn chưa cho phép con người chưa thực sự đi được vào tiềm thức sâu nơi chứa ký ức tiền kiếp.

Nước mắt tự do khi tinh thần đi ra ngoài thể xác

Vừa chìm vào trạng thư giãn sâu, Nhi Lan đã khóc òa khóc nức nở và chị khóc cho đến cuối chuyến du hành.

- *Người hướng dẫn: Chị thấy sáng hay tối?*

- *Nhi Lan: Chị thấy tối.*

Đầu tiên tâm thức Nhi Lan rời bỏ thực tại vật lý để đi vào trung giới. Đây là vùng có mức năng lượng chuyển tiếp giữa thế giới vật lý và thế giới tinh thần. Dân gian Việt Nam gọi đây là cõi âm.

- *Người hướng dẫn: Nhìn vào cơ thể, chị thấy gì?*

- *Nhi Lan: Chị thấy chị trong nhẹ. Chị thấy người cứ tự bay lên (bắt đầu khóc nức nở).*

Khóc là phản ứng phổ biến của trải nghiệm tìm về bản chất chân thật của con người. Con người là một tinh

thần. Tinh thần không đau đớn, không đói khát, không mệt mỏi. Không bị bó buộc trong thân xác, tinh thần tự do. Sớm hay muộn, con người cũng cảm nhận được sự tự do vĩnh cửu của mình.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục bay lên. Chị có thấy cơ thể như thế nào?

- Nhi Lan: Chị thấy nó gần giống người nhưng nó dài lắm, nó trong lắm, nhưng mà không thấy được (tiếp tục sụt sịt).

Khi đó Nhi Lan nhìn thấy chính cơ thể của mình, là thể vía tồn tại trong chiều vũ trụ thứ tư, tách ra khỏi thể xác của chính chị vẫn đang ở thế giới vật lý hay là vũ trụ 3D. So với thân xác, thể vía sáng và nhẹ hơn.

Trung giới chứa đựng sóng dục cảm thô nặng như ham muốn, ghét bỏ và sợ hãi. Thể vía, do đó còn được gọi là thể cảm dục. Phần lớn các đau khổ và lầm lạc của con người gây ra bởi các xung lực trung giới.

Các năng lượng này bóp méo nhận thức, gây ra các ảo ảnh hay nói cách khác là sự vô minh. Thế giới âm không cho phép con người có được một nhận thức sáng suốt về chính mình và sự đầu thai. Có một vài người có sứ mệnh liên quan đến kiểm soát và xử lý năng lượng trung giới, họ sẽ cần thường xuyên thanh lọc thân và tâm, bảo vệ bản thân khỏi các tương tác với các thực thể âm và năng lượng trung giới.

Năng lượng âm không cho phép tiếp cận về căn nguyên của hiện tượng xảy ra trong cuộc đời con người. Với khả năng cảm nhận năng lượng trung giới rất tốt, một người có thể tìm ra chính xác bất kỳ ngôi mộ nào, xác định được đúng danh tính bất kỳ vong âm nào, hỏi thông tin của thổ địa bay hà bá. Nhưng nếu chỉ dựa vào thông tin của trung giới, họ vẫn không thể nào trả lời được câu hỏi quan trọng nhất với chính họ và với nhân loại là vì sao có con người này, có sự sống này và cái chết này.

Nói cách khác, trung giới không thể trả lời được câu hỏi về tiến hóa như bài học và mục đích cuộc đời, là những điều Nhi Lan đang đặt ra. Chính bởi vậy một chuyến đi khám phá tâm thức thực sự không bao giờ chỉ dừng lại ở thế giới âm, dù có thể phải đi ngang qua đó.

Ánh sáng dẫn đường về thế giới tâm trí

Rung động của tâm thức Nhi Lan được nâng lên rất nhanh và chị rời bỏ cõi trung giới để bay vào chiều thứ năm, cảnh giới bắt đầu của thế giới tinh thần.

- *Người hướng dẫn: Hãy nhìn khung cảnh xung quanh. Có thấy bất kỳ ánh sáng nào không?*

- *Nhi Lan: Chị thấy ánh sáng ở trên cao, một nguồn sáng rất mạnh. Chị bay lên.*

Luồng ánh sáng, cột ánh sáng, dòng ánh sáng, nguồn ánh sáng là mô tả thường thấy trong các trải nghiệm đi từ thế giới vật lý về thế giới tinh thần. Đó có thể coi là hành lang năng lượng đưa thân thức con người vào chiều vũ trụ thứ năm.

- *Người hướng dẫn: Tiếp tục bay. Đến khi tới gần nguồn sáng đó thì chị cảm thấy gì?*

- *Nhi Lan: Chị bị hút vào bên trong. Chị hòa mình. Chị cảm thấy tan ra, chị cảm giác như chị bay khỏi Trái đất, chị bay lên rất cao, chị tan ra, chị không còn hình nữa.*

Tâm hồn là ánh sáng của trí tuệ và tình yêu

Khi Nhi Lan cảm thấy mất hình dạng, chị hòa nhập vào cõi thượng trí - thế giới phi định dạng hay con gọi là vô sắc giới. Đây là ngôi nhà thật sự của tinh thần, nơi ở của tâm hồn.

Năng lượng của chiều thứ sáu chứa Tâm trí của vũ trụ, hay còn gọi là sở nghiệp quả Akasha, nơi lưu giữ tất cả các sự kiện và trải nghiệm đã từng tồn tại. Khi trở về được chiều vũ trụ thứ sáu này, con người nhớ lại được hành trình sống qua nhiều lần đầu thai của mình và thấu hiểu được bài học cuộc đời.

Ánh sáng dẫn con người trở về hòa nhập với thế giới tinh thần. Tinh thần của con người là ánh sáng.

- Người hướng dẫn: Rất tốt. Ở trong nguồn sáng đó, chị có cảm thấy bình yên hạnh phúc không?

- Nhi Lan: Chị thấy chói lòa.

Những người đã du hành qua thế giới tinh thần đều nói về trải nghiệm sự thanh thản và bình yên. Hạnh phúc trở nên vô giới hạn và vượt ra ngoài khả năng mô tả của ngôn ngữ. Đó là một trạng thái tinh thần phi trần thế.

- Người hướng dẫn: Hãy cảm nhận toàn bộ ánh sáng đó, cảm nhận toàn khung cảnh đó. Bây giờ chị cảm thấy thế nào?

- Nhi Lan: Chị thấy thanh thản (giọng Nhi Lan đột ngột trở nên thì thầm đầy bí mật).

Nhi Lan cảm nhận được sự tồn tại của một tinh thần vũ trụ tuyệt đối mà tinh thần đó chính là lòng yêu thương.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục để cảm giác đó tràn ngập khắp cơ thể và tâm hồn chị. Hãy tiếp tục trải nghiệm cảm giác đó. Bây giờ chị thấy thế nào và chị đang ở đâu?

- Nhi Lan: Chị ở một nơi ánh sáng chói lòa. Chị thấy thương cuộc sống trước đây của chị (khóc nức nở). Chị bay cao lắm, chị bay cao, rất cao rồi. Chị không nhìn thấy ai, chưa thấy ai.

Khi thấy chính mình là ánh sáng và khi hòa vào trong ánh sáng, con người rất xúc động. Con người cũng là ánh

sáng, dù ánh sáng đó có đôi khi bị che khuất bởi trải nghiệm vật lý trong thân xác con người.

- Người hướng dẫn: *Hãy tiếp tục vào trong đó. Hãy chìm vào khung cảnh đó, trải nghiệm khung cảnh đó. Chị cảm thấy thế nào?*

- Nhi Lan: *Chị thấy chị bay lượn. Chị cảm thấy như nó không phải là không khí, mà như nước, nó hòa vào mình.*

- Người hướng dẫn: *Chị đang bay lượn trong luồng sáng đó hay chị đang ở đâu?*

- Nhi Lan: *Chị thấy chị tan chảy thành nước, chị không có hình.*

- Người hướng dẫn: *Rất tốt. Chị có biết nguồn sáng đó là gì không?*

- Nhi Lan: *Chị không biết. Chị thấy sáng, sáng rực, sáng trắng.*

- Người hướng dẫn: *Hãy tiếp tục đi.*

Cảm giác được trở về nhà

Những người đàn ông cả đời không nhỏ giọt nước mắt cũng khóc khi trở về thế giới tinh thần. Con người khóc vì hạnh phúc, một niềm hạnh phúc không mô tả được. Con người khóc vì tự do, một sự tự do tuyệt đối.

- *Nhi Lan: Chị bơi lội, chị nhảy múa ở trong. Chị tan chảy không còn hình thù gì cả.*

- *Người hướng dẫn: Rất tốt. Chị có thấy hạnh phúc không?*

- *Nhi Lan: Chị tự do (khóc nức nở), chị không còn ràng buộc gì cả, chị không có lo lắng gì cả, chị chỉ... Chị tan chảy, cuộn, cuộn trôi theo nó (giọng run run). Nó là một phần của chị, chị là một phần của nó (nói nhanh). Chị không biết. Chị thấy hóa thành một.*

So với thế giới tinh thần tràn ngập ánh sáng, trần gian là bể khổ. Đầu thai trên trần gian là thực hiện những công việc học hỏi đầy gian nan về thế giới vật lý. Thế giới tinh thần là ngôi nhà đích thực. Cuộc đời là những chuyến đi của tinh thần trong thể xác, đến thế giới vật lý để khám phá, giúp đỡ và sáng tạo. Cảm giác phổ biến con người trong trạng thái tinh thần thuần khiết không ràng buộc trong thể xác là được trở về nhà.

- *Người hướng dẫn: Rất tốt. Hãy nhớ lấy và trải nghiệm cảm giác đó. Hãy sống lại cảm giác đó ở trong chị. Hãy để cảm xúc đi theo chị, để chị luôn luôn cảm thấy được tự do và hạnh phúc.*

- *Nhi Lan: Chị cảm thấy sức mạnh. Chị cảm thấy được trở về.*

Linh hồn mới thực sự là chủ nhân của con người. Không phải là con người có linh hồn, mà linh hồn có những giai đoạn làm người để trải nghiệm. Thể xác chỉ là phương tiện. Con người là tinh thần cần những trải nghiệm trong thế giới vật lý. Quá đồng hóa mình với thân xác, trong những chuyến du hành tâm thức, chúng ta có cảm giác ngược rằng mình là con người đang có trải nghiệm tinh thần huyền diệu và hiếm có.

- Người hướng dẫn: Đó là nơi mà chị sinh ra. Tất cả chúng ta đều sinh ra từ đó. Hãy cảm nhận, toàn bộ cảm giác đó và hãy ghi nhớ nó. Hãy trải nghiệm lại cảm giác đó.

Nhóm linh hồn thân thiết

Người vừa mới rời bỏ thân xác trong sự kiện như cái chết thường đi theo một luồng ánh sáng, như những gì Nhi Lan đã mô tả, để trở về thế giới tinh thần - căn nhà đích thực của các linh hồn giữa các lần đầu thai và chuẩn bị tái đầu thai. Tuy nhiên, không nhất thiết phải chết để tinh thần có thể tách rời khỏi thể xác. Tâm thức con người có thể đi về thế giới của mình trong các chuyến du hành về quá khứ, kinh nghiệm cận tử và một số trải nghiệm xuất hồn nhập định và thôi miên.

- *Người hướng dẫn: Bây giờ xung quanh chị có ai để chị có thể hỏi chuyện không?*

- *Nhi Lan: Có rất nhiều khuôn mặt mà chị không nhận ra.*

- *Người hướng dẫn: Khuôn mặt đó như thế nào?*

- *Nhi Lan: Không có người, chỉ có đầu.*

Ở thế giới tinh thần, con người gặp lại người thân của mình, gồm tinh thần của những người đang sống trong thế giới vật lý và tinh thần của những người người đã mất và chưa tái đầu thai, nghĩa là đang sống trong thế giới tinh thần. Tất nhiên, thế giới tinh thần còn có những sinh mệnh không thuộc đường tiến hóa con người hoặc tiến hóa hơn con người trên Trái đất.

Trong thế giới tinh thần, con người nhận thức và tương tác với nhau trực tiếp, không phải bằng đầu hay bằng tay chân. Việc Nhi Lan chỉ nhìn thấy đầu và các khuôn mặt không nhìn thấy người chỉ là một trạng thái nhận thức mà thôi. Các linh hồn có thể nhận những hình dạng của lần đầu thai duy nhất hoặc của một lần đầu thai họ thấy phản ánh đúng con người của họ nhất hoặc một hình ảnh mà họ lựa chọn khác liên quan đến nhận thức và trải nghiệm họ đã có.

- *Người hướng dẫn: Trông họ thế nào, trai hay gái, già hay trẻ?*

- *Nhi Lan: Chị không biết. Mọi người nhìn, mọi người nhìn, vây quanh, rất đông, đông (vẫn cứ khóc).*

Nhi Lan cũng đã được gặp lại những người thân khi đi vào thế giới tinh thần. Người thân chào đón chị. Đó là nhóm linh hồn thân thiết của Nhi Lan.

Mỗi con người đều có một nhóm linh hồn thân thiết, mà họ sẽ gặp lại hết lần này đến lần khác trong các cuộc đời nối tiếp nhau. Những linh hồn trong cùng một nhóm và những nhóm gần gũi cùng nhau tạo nên những mối quan hệ quan trọng như cha mẹ, con cái, bạn đời, bạn thân, thầy trò, đồng nghiệp...

Linh hồn của người chồng hiện nay và cũng là người cha trong quá khứ ở Hà Lan thuộc nhóm linh hồn thân thiết của Nhi Lan. Anh ấy đã ở bên chị trong nhiều cuộc đời, với các vai trò trọng yếu. Anh ấy tạo nên những bài học và những lớp học cùng với chị.

Thông thường, để thuận tiện cho giao tiếp, Nhi Lan có thể nhìn thấy một linh hồn trong hình ảnh đã quen thuộc với chị, như là trong hình dáng của lần đầu thai cuối cùng hoặc hiện tại. Vì chỉ đi lướt qua cảnh giới này nên chị có thể không cần nhận thức rõ về từng người trong đám đông mà chị đã gặp.

Giao tiếp trong thế giới tinh thần

Trong thế giới tinh thần, con người thấu hiểu nhau trực tiếp, điều mà trần gian gọi là thần giao cách cảm.

- *Người hướng dẫn: Chị có thể nói chuyện với họ không? Hãy nói chuyện với họ, hỏi họ là ai, hỏi họ có điều gì muốn nói với chị.*

- *Nhi Lan: (im lặng khá lâu) Chị không nói được, mọi người chỉ cười.*

- *Người hướng dẫn: Hãy nhìn thật kỹ họ. Chị có thể dùng ý nghĩ để trao đổi với họ. Hãy dùng ý nghĩ để trao đổi với họ.*

Theo mô tả của những người đã từng đi vào thế giới tinh thần, thông điệp đầu tiên họ nhận được từ tinh thần người thân là tình yêu thương.

- *Người hướng dẫn: Họ muốn nói gì với chị không?*

- *Nhi Lan: (im lặng một lúc) Mọi người chào mừng chị trở về. Mọi người nói mọi người yêu chị (vẫn khóc sụt sùi).*

Thông điệp từ thế giới âm thường không có được những rung động thanh cao như vậy. Nếu bạn đi tìm một người thân đã mất, qua đồng cốt, soi căn, ngoại cảm và lên đồng, mà nhận được những thông điệp về địa ngục, tiền bạc, những nỗi ám ảnh trần thế khác, mà năng lượng của thông điệp tràn đầy mong cầu, đau khổ, sợ hãi và bon che, thì xin hãy lắng nghe trái tim bạn để tìm họ theo

một cách khác. Những thông điệp nặng về gợi nhớ lại cảm giác vật lý của cuộc đời đã qua, các sự vụ và nơi chốn trần gian bao gồm cả xác thân và mộ phần xuất phát từ âm giới có mức năng lượng thấp hơn rất nhiều so với thông điệp của thế giới tinh thần. Thế giới tinh thần không bao giờ gửi cho bạn những thông điệp tiêu cực.

Người sống và người chết không bao giờ xa cách nhau. Có thể tinh thần người vừa mới mất luôn ở ngay bên người thân của họ, nhưng trong phút giây đau khổ vì mất mát, họ không nhận ra. Người vừa mất thường rất muốn nói với những người thân đang đau khổ trước cái chết của họ rằng họ không hề chết. Người chết chỉ chuyển trạng thái tồn tại. Thông điệp phổ biến mà người vừa mất muốn gửi tới những người thân là sự bình an vĩnh hằng của thế giới tinh thần. Từ thế giới tinh thần, người đã khuất sẽ giao tiếp những người sống theo một cách khác và tất cả sẽ gặp lại nhau trong một thế giới khác.

Nếu như giao tiếp của thế giới âm thường là giao tiếp giữa bản ngã với bản ngã, thì giao tiếp ở thế giới tinh thần là giữa tâm hồn với tâm hồn. Hãy tin, con người dù có bao nhiêu trải nghiệm tiêu cực trên thế gian thì tâm hồn của họ nơi thế giới tinh thần vẫn luôn đẹp đẽ và bất diệt. Người âm hay người dương đều có tâm hồn tràn ngập tình yêu thương và sự thấu hiểu.

Có một điều rất đáng lưu ý giữa giao tiếp với thế giới âm và giao tiếp với thế giới tinh thần là năng lượng của thông điệp. Giao tiếp của thế giới âm có thể rất dài, nhưng thông tin sâu sắc về động lực tiến hóa không nhiều. Có thể câu hỏi nào của thân chủ cũng được người âm và thực thể trung giới khác trả lời, kể cả khi họ không có khả năng trả lời. Ngược lại, thông điệp của thế giới tinh thần rất ngắn gọn và đi vào bản chất của vấn đề. Thân chủ có thể được cung cấp thêm thông tin về quy luật tiến hóa và nguyên nhân của các vấn đề để tự suy nghĩ và giải quyết, thay vì đặt câu hỏi. Điều này sẽ được thấy rất rõ trong phần sau, khi Nhi Lan giao tiếp với các vị thầy vô hình.

Khi ánh sáng của những tâm hồn gặp nhau, thông điệp dù qua lời nói, âm thanh, màu sắc hay rung động, thậm chí cả sự im lặng tuyệt đối sẽ tràn ngập sự bình yên.

Ra đi và trở về giữa thế giới vật lý và phi vật lý

Tâm thức cao của con người như linh hồn luôn tồn tại ở thế giới của tinh thần dù con người có thể đang đầu thai ở thế giới vật lý, đang ở thế giới âm hoặc ở các chiều vũ trụ nơi sự tồn tại và nhận thức không gắn với thể xác vật lý.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục nói chuyện với họ bằng ý nghĩ và hiểu điều họ muốn nói với chị.

- Nhi Lan: Chị không, không nhận ra ai hết.

- Người hướng dẫn: Không sao hết. Hãy cứ để họ nói chuyện với chị. Chị có còn nhìn thấy họ không?

- Nhi Lan: Mọi người bắt đầu nói chuyện với nhau.

- Người hướng dẫn: Lắng nghe họ! Hỏi họ là ai?

- Nhi Lan: Chị không nghe được. Chị cảm giác chị bay lên trên. Chị cảm giác như mọi người không nhìn thấy chị.

Con người không bao giờ chết. Chúng ta và những người chúng ta yêu không bao giờ chết. Sống và chết chỉ là ra đi và trở về giữa thế giới vật lý và phi vật lý.

Những người đã gặp nhau trên trần gian sẽ tìm lại được nhau ở trên thiên đàng.

Du hành qua các kiếp sống lần thứ hai

Bay vào vùng lưu trữ nghiệp quả

Sau khi lướt qua nhóm linh hồn thân thiết, Nhi Lan đã bay đến một thế giới khác.

- *Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục bay. Không sao hết. Hãy tiếp tục bay đi, bay tới nơi mà chị cần tới. Hãy tiếp tục bay đi. Bây giờ chị nhìn thấy gì xung quanh?*

- *Nhi Lan: Chị thấy nhiều màu hơn (im lặng rất lâu).*

- *Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục đi. Chị còn thấy gì ở đó nữa?*

- *Nhi Lan: Chị thấy chị lao rất nhanh. Chị nghĩ chị rời bỏ chỗ đó rồi, chị đi, đến một nơi khác (im lặng một lúc). Một nơi tối hơn (ngừng khóc).*

Vùng tối hơn mà Nhi Lan mô tả chính là vùng thông tin nghiệp quả, nơi chị sẽ trải nghiệm lại những khung cảnh quan trọng trong các kiếp trước của mình. Đây mới thực sự là điểm dừng chính của chuyến đi.

Bà mẹ ba con ở Hà Lan: “vất vả nhưng bình an”

Nhi Lan đã quay trở lại một tiền kiếp ở Hà Lan thế kỷ mười sáu.

Tinh thần chị trong thời hiện tại đi từ ngoài vào trong nhà nhìn thấy chính chị trong một khung cảnh quá khứ đó và mô tả lại như sau. Chị được trải nghiệm lại một bữa ăn gia đình của quá khứ.

- *Nhi Lan: (Chị nhìn thấy) Ngôi nhà. Chị vào trong nhà rồi. Đồ dùng bằng gỗ có lò sưởi, kiểu châu Âu. Có người ở bên bàn ăn và đang ăn cơm. Một ông bố. Ông ấy béo, đầu hói. Quần áo tông màu trắng. Bà nội thì mặc cái váy, đeo tạp dề, đội mũ. Chắc là châu Âu những năm thế kỷ 16. Một đàn con. Ba đứa. Gái 15, 13-15 tuổi, cháu trai khoảng 9 tuổi, một đứa bé lấm 4 tuổi. Chị là bà vợ (thì thầm). Chị đeo vòng cổ bằng ngọc (thì thầm). (Mọi người) đang ăn súp, có cả gà quay. Chị đang cắt thức ăn (thì thầm). Nhà chị không phải là nông dân. Chị là người có tiền. Có thể là Hà Lan, chị không biết.*

Rồi chị được chứng kiến lại hai khung cảnh lao động. Thứ nhất là một buổi làm việc ngoài cánh đồng.

- *Nhi Lan: Chị đi đục lỗ. Chị ở trang trại. Những đứa trẻ chạy nhảy tung tăng. Tụi trẻ cười đùa. Chúng nó hạnh phúc (im lặng rất lâu, đi đâu đó).*

Cảnh lao động thứ hai là trong sân nhà. Trong cả hai cảnh, những đứa con của Nhi Lan đều vui chơi gần cha mẹ.

- *Nhi Lan: Chị đang ở ngoài sân. Chị cầm một cái cào hay cái gì dài lấm. Chị đang phơi một cái gì đó. Chị đang*

đi lại ở trong sân. Chồng chị đang làm gì đó ở xung quanh đây. Trẻ con vui vẻ, chúng nó chỉ chơi thôi.

Nhi Lan đúc kết ý nghĩa của kiếp sống này là “vất vả nhưng bình an”.

- Người hướng dẫn: Chị cảm thấy thế nào?

- Nhi Lan: Chị thấy bình an, chị vất vả nhưng mà chị thấy bình an.

Người con cô đơn ở Trung Á: “Mẹ ơi, con yêu mẹ!”

- Người hướng dẫn: Bây giờ chị hãy đi ra khỏi khung cảnh hiện tại. Chúng ta hãy đi sang một khung cảnh khác nơi có sự kiện quan trọng với chị.

- Nhi Lan: Quay rất nhanh, quay rất nhanh, như là lốc xoáy (im lặng rất lâu).

Sau khi rời bỏ khung cảnh của kiếp sống ở Hà Lan, Nhi Lan trở về một cuộc đời khác ở Trung Đông. Chị đi qua ba khung cảnh gồm một khung cảnh lao động, một khung cảnh với cha và một khung cảnh với mẹ.

Trong khung cảnh thứ nhất, Nhi Lan là đứa con gái nhỏ, khoảng 12, 13 tuổi đang ở trong một khu chợ.

- Nhi Lan: Như là một khu chợ (giọng thay đổi hẳn). Rất đông người.

- Người hướng dẫn: Đó là châu Âu hay châu Á?

- *Nhi Lan: Chị nghĩ là Trung Đông. Họ đi lạc đờ. Chị có một sợi dây buộc ngang bụng, hình như là thắt lưng. Chị nhìn thấy chị quần khắn ở trên đầu. Áo choàng màu trắng, buộc cái dây như dây gai. Đi dép và buộc sợi dây đay. Chị còn bé quá khoảng 12, 13 tuổi.*

Chị hoàn toàn đồng nhất mình với đứa trẻ, chăm chỉ bán hàng, quên rằng mình đang ở trong quá khứ.

- *Nhi Lan: Chị bán một cái gì bằng sắt đen đen, tròn, nó có một cái chóp nhọn. Chị không biết nó tên là gì. Rất đông người. (im lặng rất lâu). Chị đi giao hàng. Có người mua (dừng lại một lúc để thực hiện việc mua bán). Chị bán được tiền.*

- *Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục.*

Đứa bé làm việc để kiếm tiền cho cha. Nhưng mối quan hệ của hai cha con rất xa cách.

- *Nhi Lan: Chị đi. Chị dừng lại rồi. Chị có một cái túi nặng. Chị gặp bố chị. Ông ấy rất nhiều râu. Ông ấy già lắm, quần cái khắn to, gần 50 tuổi. Đầu có 1 cái râu rất dài. Ông ngồi khoanh chân, mặc quần rất rộng. Chị không biết chị đang ở đâu. Chị đưa tiền cho bố. Ông ấy chẳng nói gì cả. Chỉ cho tiền vào túi. Chị vào bếp lấy đồ ăn. Chị ăn một mình, súp gì như là khoai tây, bánh mì dẹt. Chị ngồi ăn một mình, chị không thấy có ai. (Trong nhà) chả có cái gì cả.*

Lầm lũi và cô đơn, Nhi Lan chợt hỏi mẹ chị ở đâu. Bé được trở về khung cảnh tuổi thơ trước đó khoảng sáu, bảy năm khi mẹ qua đời.

- *Người hướng dẫn: Chị có thể chuyển sang khung cảnh khác.*

- *Nhi Lan: Chị muốn biết mẹ chị ở đâu?*

- *Người hướng dẫn: Hãy đi đến khung cảnh trong kiếp sống đó mà mẹ chị xuất hiện.*

- *Nhi Lan: Mẹ chị nằm trên giường. Bà ấy yếu lắm. Bà ấy trông già lắm. Bà ấy không sống được lâu nữa đâu. Chị bé lắm. Chỉ khoảng năm tuổi thôi. Chị đang đứng ở đầu giường. Chị nhìn mẹ chị. Chị khóc. Mẹ chị không nói gì, chỉ nhắm mắt. Mẹ là mẹ của chị. Bây giờ mẹ vẫn là mẹ của chị (bật khóc). Chị muốn nói: “Mẹ ơi mẹ, con yêu mẹ. Mẹ đừng chết (sụt sùi). Mẹ đừng để con một mình (khóc)”.*

Nhi Lan khóc rất lâu bên giường mẹ, cho đến khi người hướng dẫn nhắc nhở chị cần đi tiếp.

Tiểu thư khuê các ở Trung Quốc: “Chỉ muốn lấy anh ấy thôi!”

Trong tiền kiếp thứ ba, Nhi Lan là một tiểu thư khuê các Trung Quốc. Chị đã được sống lại sáu bối cảnh của cuộc đời cực kỳ quan trọng này.

Giai đoạn thứ nhất là khi nàng mười tám tuổi.

- Người hướng dẫn: Chị có thể chuyển sang khung cảnh khác.

- Nhi Lan: Chị đang ở Trung Quốc. Là buổi trưa. Một cái vườn rất đẹp có những cái cầu. Chị mặc một cái áo rất đẹp. Kiểu lụa dài, màu đỏ. Có những cái đai màu vàng. Chị đi một đôi guốc đỏ. Chị đeo rất nhiều trang sức. Chị có nhiều người hầu theo sau. Chị trẻ lắm. Chỉ khoảng 17-18 tuổi thôi. Chị đẹp lắm. Chị là tiểu thư, với rất nhiều người hầu xung quanh. Chị đang đi dạo trong vườn. Vườn rộng lắm. Vườn của nhà chị. Tên chị là Nhi Lan. Tay chị cầm một cái quạt. Chị ngồi xuống, thị nữ sửa tóc cho chị. Chị đùa nghịch trên bãi cỏ. Đến giờ phải đi về. Chị phải về nhà.

Khung cảnh thứ hai là về mối quan hệ giữa Nhi Lan và cha.

- Nhi Lan: Chị vào nhà. Phòng khách rất rộng. Rất nhiều đồ gỗ trạm trổ. Rất nhiều ngà voi. Rất nhiều đồ ngọc. Có một cây ngọc rất to. Rất nhiều đồ cổ. Chị ngồi bên bàn uống nước. Bố chị đi vào. Ông to lớn, bệ vệ lắm. Có người theo hầu. Chị không đi đến chào bố, mà bố lại chào chị, không đúng truyền thống gì cả. Bố chị chiều chị lắm. Chị xin bố mua ngựa. Chị muốn học cưỡi ngựa. Cái gì chị thích bố chị cũng mua. Chị tập cưỡi ngựa. Chị cưỡi giỏi rồi.

Sự kiện thứ ba là một tai nạn xảy ra với người nàng yêu.

- *Nhi Lan: Chị phi ngựa trên cánh đồng. Các tiểu thư chỉ đứng ở xa thôi. Các người hầu không đuổi được chị. Chị phi rất nhanh. Con ngựa của chị màu trắng rất đẹp. Một người đàn ông cưỡi ngựa với chị. Người đó rất tuấn tú. Ngựa của người đó màu nâu. Chị rất vui. Chị nghĩ là chị yêu người đó. Rồi người đó bị ngã ngựa. Chảy máu nhiều lắm. Chị lay gọi, chị gọi, chị gọi. Nhưng người đó không mở mắt ra. Anh ấy không mở mắt ra. Anh ấy là chồng của chị bây giờ (hoảng hốt). Anh ấy chết rồi. Anh ấy chết rồi. Anh ấy chết rồi (khóc).*

Khung cảnh thứ tư là về tâm trạng của Nhi Lan sau tai nạn.

- *Nhi Lan: Chị đeo tang. Một vòng tang. Chị không đi đâu nữa. Chị không gặp ai nữa. Chị chỉ ở trong phòng một mình thôi. Chị không bao giờ cười nữa. Chị không muốn sống nữa.*

Khung cảnh tiếp theo là những năm tu hành cuối đời của Nhi Lan.

- *Nhi Lan: Chị đi dạy học. Chị mặc áo giản dị lắm. Chị dạy trẻ con nghèo. Chị đã bỏ nhà đi rồi. Chị sống một cuộc đời làm lữ. Chị không muốn sống cuộc sống đó (cuộc sống trước kia) nữa. Trông chị giống một nhà sư. Chị là nhà sư. Chị lên chùa dạy học. Chị sống như thế đến hết đời.*

Khung cảnh cuối cùng là lời trăng trối của nhà sư.

- *Nhi Lan: Chị không muốn lấy chồng nữa. Chị muốn kiếp sau gặp anh ấy lại. Chị chỉ muốn lấy anh ấy thôi. Kiếp này chị chưa lấy anh ấy được. Chị lấy anh ấy ở kiếp sau (khóc).*

Những trí tuệ siêu hình

Cuộc gặp gỡ với các trí tuệ siêu hình

Sau khi rời bỏ khung cảnh tiền kiếp ở Trung Quốc, Nhi Lan vô cùng xúc động. Người hướng dẫn đã xin phép được nói chuyện với tiềm thức của chị và nhận được sự đồng ý.

- Người hướng dẫn: Bây giờ tôi có thể nói chuyện với chuyện với tiềm thức của chị được chưa? Tôi biết rằng tiềm thức của chị luôn quan sát mọi việc xảy ra với chị. Tiềm thức lưu giữ mọi ký ức của chị và luôn chăm sóc chị.

- Cái Tôi Cao Hơn: Được.

Khi đó, Nhi Lan đã nhìn thấy năm tinh thần xuất hiện, vây xung quanh chị. Đó là các trí tuệ siêu hình hỗ trợ tiến hóa của chị, bao gồm chính tâm thức cao hay Cái Tôi Cao Hơn của Nhi Lan. Các vị thầy vô hình đã âm thầm ở bên Nhi Lan trong suốt chuyến du hành của Nhi Lan, vì không có họ thì Nhi Lan không thể nào đi vào các khung cảnh quá khứ.

Vào giai đoạn cuối của chuyến du hành tâm thức, các trí tuệ này xuất hiện để giải đáp các thắc mắc về cuộc đời của Nhi Lan. Từ lúc này, người hướng dẫn thay thế cho Nhi Lan đặt ra các câu hỏi cho các tinh thần vô hình.

Cơ thể Nhi Lan trở thành khí cụ để truyền các thông điệp của Cái Tôi Cao Hơn và của các vị thầy vô hình khác.

Thông điệp từ các chiều cao có rung động rất thanh cao. Năng lượng cao khiến cho người nhận xúc động đặc biệt, khai mở tâm thức và khiến họ thay đổi sâu sắc sau chuyến du hành, ngay cả khi với người ngoài những thông điệp ấy rất giản dị, đôi khi chỉ như là sự im lặng.

Nhi Lan dùng câu chữ của mình để diễn đạt lại thông điệp tinh thần chị nhận được. Ngôn ngữ chỉ có thể diễn đạt được một phần ý tưởng mà không truyền tải được sự thanh nhã của thông tin. Khi tôi ghi lại những thông điệp này, dù giữ nguyên từng câu chữ, một phần rung động vẫn bị mất đi so với thông điệp bằng âm thanh. Với việc xen những suy tư của Nhi Lan và tôi vào đối thoại, một phần cảm xúc cũng bị phân tán theo.

Cái Tôi Cao Hơn

- Người hướng dẫn: Bây giờ chị hãy cho tiềm thức hoàn toàn làm chủ. Chị hãy bước sang một bên để tiềm thức hoàn toàn làm chủ, và trả lời các câu hỏi của chị. Bây giờ hãy cho chị ấy biết ý nghĩa của các kiếp sống đó. Nó có ý nghĩa gì với chị ấy, bài học gì?

- Cái Tôi Cao Hơn: Tôi chưa muốn nói, tôi chưa muốn nói. Tôi muốn chị sẽ đi sâu hơn nữa, nhìn tình yêu lâu hơn nữa (nói rất khẽ).

Tuy nhiên, ngay khi người hướng dẫn thiền định tiếp tục hỏi về ý nghĩa của các hình ảnh tiền kiếp nhận được thì một trong năm tinh thần đã lên tiếng yêu cầu anh ấy yên lặng. Đó là Cái Tôi Cao Hơn, trí tuệ siêu hình quan trọng nhất với mỗi con người. Tinh thần này muốn Nhi Lan được sống lại một lần nữa trong cảm giác tình yêu của cuộc đời tại Trung Quốc.

Cái Tôi Cao Hơn là tâm hồn ở chiều vũ trụ thứ sáu, linh hồn ở chiều vũ trụ thứ bảy và các tâm thức của con người ở các cảnh giới vũ trụ có mức năng lượng cao hơn nữa. Cái tôi thấp hơn bao gồm thể xác, thể phách, thể tình cảm, thể lý trí, thể vía và thể căn nguyên. Căn thể với những người phát triển cao sẽ thuộc nhóm tâm thức thấp. Với người mới thức tỉnh còn bị chi phối bởi bản ngã, căn thể là sự kết nối với cái tôi cao.

Chúng ta đều là linh hồn đang trong trải nghiệm con người. Nói cách khác, linh hồn hay Cái Tôi Cao Hơn là chủ thể của con người trong khi thể xác chỉ là phương tiện. Cái Tôi Cao Hơn là bất diệt, trong khi thể xác thì hạn chế và được thay thế theo mỗi chu kỳ sinh tử.

Khi tâm hồn làm chủ bản ngã, con người mở được kết nối được với Cái Tôi Cao Hơn. Khi đó, thì các vị thầy

vô hình khác sẽ xuất hiện dẫn đường cho con người. Các vị thầy siêu hình chân chính luôn hỗ trợ cho tiến hóa của mỗi người tiến hóa theo nguyên tắc “hợp nhất với Cái Tôi Cao Hơn, không phụ thuộc vào thầy”. Cái Tôi Cao Hơn là người thầy vô hình đặc biệt nhất.

Và cũng chỉ khi cái tôi thấp hơn kết nối được với tâm hồn thì con người mới có khả năng tiếp nhận, hiểu và làm theo được lời dạy của các trí tuệ siêu hình. Khi đó con người sẽ thiết tha sống với bài học và mục đích cuộc đời của mỗi lần đầu thai.

Đại diện cho vẻ đẹp, tình yêu, tiềm năng, ánh sáng tinh thần vĩnh cửu của mỗi con người, Cái Tôi Cao Hơn là ngọn lửa nội tâm, rực rỡ hơn qua mỗi trải nghiệm khi con người học hỏi được các bài học, đặc biệt là bài học về tình yêu thương. Thông điệp của Cái Tôi Cao Hơn với Nhi Lan là hãy nhớ lại, hãy sống, hãy trân trọng lại tình yêu mà thực ra chị luôn có.

Các vị thầy vô hình khác

Ai cũng có tâm hồn và linh hồn. Tương tự, ai cũng có thầy vô hình hỗ trợ vì đó là nguyên lý của tiến hóa. Tuy nhiên khả năng nhận thức được sự hỗ trợ này và tận dụng được sự hỗ trợ này của mỗi người khác nhau.

Các vị thầy là những tinh thần có mức năng lượng và ở các cảnh giới vũ trụ cao hơn so với mức năng lượng của con người đang đầu thai trên Trái đất. Các vị thầy vô hình âm thầm giúp đỡ con người từ thế giới tinh thần, trong phạm vi tự do ý chí của người được giúp đỡ.

Ai cũng có một vài người hướng dẫn nghiệp quả. Người hướng dẫn nghiệp quả là vị thầy vô hình đặc biệt, chuyên hỗ trợ việc định hướng các lần đầu thai. Vị thầy này rất hiểu bài học và mục đích cuộc đời của mỗi con người, như chính Cái Tôi Cao Hơn của người ấy. Người hướng dẫn nghiệp quả là tinh thần chào đón ta ở thế giới bên kia cái chết của thể xác và là tinh thần xuất hiện trong các kinh nghiệm cận tử. Đó là người ở bên mỗi người trong cuộc sống giữa các lần đầu thai và cùng nghiên cứu các bài học của những cuộc đời đã qua ở thế giới tinh thần. Đó là người cùng mỗi người thiết kế nên mục đích và bài học cho mỗi lần đầu thai.

Nhóm các vị thầy siêu hình thứ ba sau Cái Tôi Cao Hơn và người hướng dẫn nghiệp quả là nhóm linh hồn sinh đôi. Linh hồn được tạo thành theo nhóm sáu cặp bởi siêu linh hồn có mức độ năng lượng cao hơn. Một linh hồn đơn sẽ có một linh hồn sinh đôi cùng cặp và năm cặp linh hồn đồng sinh. Nhóm này sẽ luôn hỗ trợ nhau trong suốt quá trình tiến hóa. Như vậy, mỗi người sẽ có một linh hồn sinh đôi và năm linh hồn ở mức năng lượng cao

hơn hỗ trợ. Đây là những người hỗ trợ rất quan trọng của mỗi cá nhân.

Sự hỗ trợ vô danh

Nhi Lan đi được đến được những tiền kiếp chứa những thông tin quan trọng cho chị, nhờ sự đỡ của các vị thầy. Nhưng các vị thầy không để Nhi Lan nhận ra để trải nghiệm của chị có thể diễn ra một cách tự nhiên. Nhi Lan chỉ được nhìn thấy họ khi người hướng dẫn xin phép được nói chuyện với tiềm thức của chị. Và ngay cả khi xuất hiện, năm tinh thần mà Nhi Lan nhìn thấy chỉ xưng là “chúng tôi”.

Các người hướng dẫn tinh thần thường không xưng tên.

Thông thường, các vị thầy không muốn con người mù quáng vì một cái tên phổ biến hoặc hoang mang vì một cái tên chưa từng nghe thấy. Cái tên của các thầy không quan trọng, mà bản chất của thông tin và giúp đỡ mới quan trọng. Các vị thầy muốn chúng ta có trách nhiệm với thông tin nhận được bằng cách tự đánh giá, tự thấu hiểu và tự áp dụng.

Hiện nay có nhiều vị thầy ở thế giới tinh thần hỗ trợ trực tiếp nhiều vị thầy đang đầu thai trên Trái đất để hướng dẫn những con người đang thức tỉnh hiểu được

bản chất hành trình linh hồn mình qua nhiều kiếp sống và hiểu được mục đích, bài học cuộc đời hiện nay cũng như cách thức giải quyết những khó khăn đang đặt ra trong cuộc đời họ. Các vị thầy giúp con người đánh giá được những sự kiện cuộc sống để từ đó nhận thức được những sự thật cơ bản về chính mình và về tiến hóa.

Trong các vị thầy đang hỗ trợ nhân loại có các Chân sư như đức Jesus Sananda, mẹ Mary, tổng lãnh thiên thần Michael, Quán thế âm Bồ tát, Yogananda, chân sư Kuthumi,... Những tên tuổi vĩ đại đó có thể giúp con người trong các vấn đề nhỏ bé như không kiềm chế được cảm xúc, thất tình, mất việc làm, hoang mang trước cuộc đời..., không phải bằng cách giải pháp cụ thể mà bằng cách chỉ ra các giá trị tâm hồn và bài học tiến hóa. Họ không gặp con người để sửa chữa lại kinh sách hay tiểu sử của mình, mà giúp con người hiểu tiểu sử của chính mình, quy luật vận động của nó và nhờ đó tự mỗi người sẽ viết nên những chương sách cuộc đời mới.

Vì không biết chính vẻ đẹp tâm hồn mình nên phần lớn con người không hiểu được những điều các Chân sư dạy, càng không thể liên lạc bằng tư tưởng được với các bậc thầy của nhân loại dù thực sự cho họ không bao giờ xa cách thế gian. Các Chân sư đơn giản đang ở các chiều vũ trụ cao hơn, các vùng năng lượng cao hơn, với các mức

độ nhận thức cao hơn bao trùm lấy chiều vật lý mà con người đang sống.

Linh hồn của mỗi người ở gần với các vị thầy vô hình. Linh hồn mỗi người hợp nhất với các vị thầy vô hình. Khi đủ năng lực tâm linh mỗi người sẽ biết các vị thầy của mình. Sớm hay muộn, mỗi người sẽ hiểu rằng mình chưa bao giờ cô độc trên con đường tiến hóa.

Lời dạy của các vị thầy về các mối quan hệ

Trụ tâm ở chính mình và tự quyết định đời mình

Câu hỏi mà người hướng dẫn thay mặt Nhi Lan đặt ra cho các vị thầy vô hình, mở đầu cho buổi trò chuyện với tâm hồn sau khi Nhi Lan đã đi ra khỏi các khung cảnh quá khứ là về viễn cảnh hôn nhân của chị. Câu trả lời của các thầy lại là về nội tâm của Nhi Lan.

- *Người hướng dẫn: Về vấn đề gia đình, chị ấy nên làm thế nào để tốt nhất cho bản thân và cho mọi người?*

- *Các vị thầy vô hình: Hãy dũng cảm, tin vào chính mình.*

Ta thường hay đặt điều kiện cho tình yêu như thế này “nếu anh yêu em thì em sẽ...”, “nếu em chung thủy với anh thì anh sẽ...”, “nếu người đó cũng làm thế này thì tôi đã làm thế kia...” ... Ta cũng thường điều chỉnh ứng xử của mình theo đánh giá cá nhân của ta về người khác “trong trường hợp tiếp tục chung sống thì tôi sẽ...”, “với khả năng ly thân thì tôi lo là...”, “khi ly hôn thì tôi cần phải...”. Cứ như vậy, ta suốt ngày lo lắng về tương lai.

Ta quan tâm và phản ứng với những người xung quanh, vì cho rằng hạnh phúc hay đau khổ của ta phụ thuộc vào ngoại cảnh. Do ngoại cảnh luôn thay đổi, nên

tâm ta cũng trở nên bất tịnh. Tuy nhiên, phản ứng yêu, ghét, sợ hãi là mô thức ứng xử chung của phần lớn con người từ đời này sang đời khác. Để phá vỡ những chương trình tâm trí này, mỗi người cần có lòng dũng cảm và sự tự tin vào sức mạnh nội tâm.

Cả Nhi Lan và người hướng dẫn lúc đó đều chưa hiểu thông điệp sâu xa này của các vị thầy, nên đã xin ý kiến một lần nữa về cách giải quyết mâu thuẫn gia đình của chị. Lần này, các thầy đã nói rõ hơn rằng Nhi Lan sẽ luôn hạnh phúc, không phụ thuộc vào hành động của chồng của chị.

- *Người hướng dẫn: Bạn hãy cho lời khuyên về mối quan hệ vợ chồng của chị ấy. Liệu chị ấy có thể hàn gắn và sống bình an với chồng không?*

- *Các vị thầy vô hình: Chị ấy sẽ bình an và hạnh phúc mà không cần sống với chồng. Anh ấy đi hay ở không ảnh hưởng đến hạnh phúc của chị ấy.*

Một vị thầy chân chính không thay chúng ta đánh giá các con người và sự kiện, không khuyên chúng ta kết hôn hay ly hôn, không yêu cầu chúng ta chọn điều này thay vì điều khác...

Một vị thầy chân chính luôn nhắc nhở chúng ta lấy tình yêu vô điều kiện làm động lực tự thân cho mọi đối nhân xử thế. Chúng ta không vì ly hôn mà ngừng yêu thương người đã một thời cùng sống với chúng ta dưới

một mái nhà. Chúng ta không vì kết hôn mà bắt bạn đời phải yêu thương chúng ta thay cho bản thân chúng ta.

Hạnh phúc của mỗi người không xuất phát từ ngoại cảnh và không nằm trong tay người khác, kể cả ngoại cảnh đó là giấc mơ thiên đường và người khác đó là bạn đời của ta. Hạnh phúc bắt đầu từ sự an tĩnh trong tâm, chỉ có được khi con người ngừng các phản ứng sợ hãi, ghét bỏ, ham muốn trước các sự kiện bên ngoài và các lo lắng về các sự kiện tương lai chưa xảy ra.

Chúng ta chưa nhận thức được chính mô thức phản ứng tiêu cực của tâm là nguyên nhân của các thăng trầm của hết lần đầu thai này đến lần đầu thai khác. Những con người và sự kiện đến và đi trong cuộc đời chỉ là các kích thích khiến tâm ta phản ứng lại theo chương trình có sẵn. Họ không phải là nguyên nhân của hạnh phúc hay đau khổ của ta. Vạn sự tại tâm là như thế.

- Các vị thầy vô hình: Hãy tự quyết định cuộc đời của mình. Bạn biết bạn phải làm gì.

Nhiều người thất vọng khi nhận được những lời khuyên có tính nguyên tắc, thay vì cách thức giải quyết các rắc rối hay cách thức đạt được các mong cầu cá nhân. Các vị thầy vô hình luôn nhấn mạnh các giá trị sống cơ bản, như là giải pháp ngọn nguồn cho các vấn đề khác nhau của con người. Chúng ta biết rõ các giá trị rồi nhưng không thực hành chúng trong đời sống của mình.

Các vị thầy vô hình luôn khuyến khích chúng ta tự chịu trách nhiệm với cuộc đời mình, không trông mong cũng chẳng đổ lỗi cho hoàn cảnh. Khi tâm quân bình, các quyết định của con người sẽ được sáng suốt hơn. Một số thông tin từ các vùng tiềm thức nhờ có sự hỗ trợ của các vị thầy được chuyển sang vùng nhận thức của con người như là các sự kiện tiền kiếp chỉ là cơ sở để con người thêm tự hiểu chính mình, tự đánh giá và tự quyết định.

- Các vị thầy vô hình: Tĩnh tâm, tin vào chính mình, chị ấy sẽ bình an.

Lý trí bị xúc cảm và dục vọng bóp méo liên tục phản ứng với ngoại cảnh, phân tích tương lai và phỏng đoán quá khứ. Lý trí thuộc về bản ngã mà không biết chủ nhân đích thực của con người, tinh thần tồn tại ở những chiều cao hơn. Bản ngã phản ứng ngoại cảnh với xúc cảm sẽ đánh mất liên kết với tâm thức cao hơn. Bản ngã dao động và do đó không bình an.

Trong tình huống thử thách, nếu giữ được quân bình trong tâm, các quyết định của con người sẽ sáng suốt hơn, vì nhận thức của con người về vấn đề và giải pháp không bị bóp méo bởi xúc cảm. Ngoài ra, sự tĩnh tâm tạo ra kết nối tinh thần với Cái Tôi Cao Hơn và với các vị thầy.

Có những tinh thần vô hình sẵn lòng trả lời các câu hỏi của đám đông sợ hãi và toan tính đông nghịt ở những điểm đồng cốt. Nhi Lan và tôi đã từng gặp những tinh

thần như vậy, đã từng tin tưởng và cũng đã từng chia tay. Hôm nay, chúng tôi đã hiểu rằng các vị thầy chân chính luôn ở bên chúng ta. Ngoài ra, mỗi người đều có khả năng tự kết nối với tâm thức cao hơn của hơn chính mình. Điều quan trọng là dũng cảm kết nối với các giá trị tinh thần chân chính và dũng cảm chịu trách nhiệm về cuộc đời mình.

Tha thứ và giữ tâm an bình

Các thầy vô hình nói về sự tha thứ cho chính mình và cho người khác như là khởi đầu của quá trình hàn gắn mọi mối quan hệ.

- *Người hướng dẫn: Chị ấy có nên tiếp tục hàn gắn mối quan hệ với chồng chị ấy không và hàn gắn bằng cách nào?*

- *Các vị thầy vô hình: Hãy tha thứ. Hãy tha thứ.*

Đam mê, đau khổ, hận thù là những sợi dây cảm xúc ràng buộc nhiều con người với nhau. Sự tha thứ giúp con người buông bỏ sợi dây đó. Sau đó, sợi dây cảm xúc tiêu cực sẽ được thay bằng sợi dây yêu thương.

Một trong những cản trở của việc phát triển lòng yêu thương là nỗi sợ hãi bị tổn thương. Sau nhiều đau khổ, con người thu mình lại.

- Các vị thầy vô hình: Hãy ban tình yêu thương. Hãy mở lòng.

Sợi dây tình yêu mong manh lúc ban đầu ấy sẽ đứt mất nếu mỗi người không tôn trọng bạn đời, dẫn đến việc lặp lại phản ứng nóng nảy và vội vàng.

- Các vị thầy vô hình: Hãy mềm mỏng. Kiểm chế nóng giận. Hãy học cách tôn trọng.

Hai người mới yêu thường trò chuyện hàng giờ, họ lắng nghe nhau và nhớ từng câu nói của nhau khi xa cách. Kết hôn một thời gian, hai vợ chồng dần dần không hỏi cũng như không tôn trọng ý muốn cá nhân của bạn đời nữa. Nhi Lan luôn đưa ra yêu cầu của bản thân với chồng và ngược lại, chồng chị cũng đưa ra yêu cầu của anh ấy cho vợ. Khi thất vọng chuyện này, họ sẽ không bỏ qua chuyện khác. Họ thường xuyên phàn nàn về nhau, rồi cũng chẳng muốn nghe phàn nàn của người kia về mình. Cứ như vậy, mối quan hệ của hai người ngày càng xấu đi.

Những người bạn đời cho rằng họ hiểu nhau quá rõ. Họ thay thế tình yêu và sự tôn trọng lúc ban đầu bằng thói quen và trách nhiệm. Người này đánh giá và can thiệp vào cuộc sống cá nhân của người kia, đồng thời kỳ vọng bạn đời thấu hiểu và có trách nhiệm trở lại với mình. Khi tương tác giữa hai người chứa đầy các xúc cảm tiêu cực, tình yêu cũng chẳng còn.

- Các vị thầy vô hình: Hãy tin rằng chồng của mình có thể làm được những điều mà bạn không nghĩ rằng anh ấy có thể làm được. Hãy khuyến khích anh ấy. Anh ấy sẽ thay đổi. Anh ấy sẽ thay đổi.

- Người hướng dẫn: Nếu anh ấy cứ nhất định muốn chuyển ra ngoài và chia tay thì phải làm thế nào?

- Các vị thầy vô hình: Hãy tôn trọng quyết định của anh ấy. Chị sẽ bình an. Sẽ có người giúp chị. Mọi việc sẽ bình an.

Các vị thầy vô hình khuyên Nhi Lan cần tự biết hạnh phúc và bình an trong mọi hoàn cảnh, kể cả khi người bạn đời bỏ chị ra đi, nghĩa là chị cần tôn trọng thay vì phản ứng trước quyết định của người khác. Điều tốt nhất Nhi Lan có thể làm trong mối quan hệ vợ chồng là tĩnh tại, yêu thương chính chị, tin tưởng chính chị, tự quyết định cuộc đời chị và không phản ứng với chồng, yêu thương, tin tưởng và tôn trọng anh ấy.

Khi cái guồng quay xúc cảm - phản ứng dừng lại, như buông bỏ và tha thứ, mỗi con người sẽ được bình an và mối quan hệ giữa những con người sẽ trở nên hòa hợp.

Lắng nghe người khác mà vẫn sống theo quan điểm của mình

Khi biết rằng chồng chị thường đưa ra yêu cầu và chê trách chị, tôi đã khuyên Nhi Lan sống theo phong cách “mũ ni che tai”, nghĩa là không phản ứng mà cũng chẳng làm theo. Nhi Lan không thể dửng dưng như thế, vì tiềm thức của chị vẫn hằn sâu những hình ảnh về tai nạn của người yêu trong tiền kiếp, mà chị nghĩ là do lỗi của mình. Tôi đã khuyên không đúng.

- Các vị thầy vô hình: Hãy biết sống vì mình mà không ảnh hưởng đến người khác.

Các thầy đã khuyên Nhi Lan lắng nghe ý kiến chồng và con, nhưng tự biết mình cần làm gì. Đó là lắng nghe mà vẫn sống theo quan điểm cá nhân.

Trong những mối quan hệ gần gũi, trụ tâm ở chính mình và giúp người khác trụ tâm ở chính họ là điểm khởi đầu. Trụ tâm không phải là một cách ứng xử cô lập đầy bản ngã. Đó là lý do, các vị thầy lưu ý thêm Nhi Lan về sự lắng nghe. Lắng nghe là bước đầu tiên giúp kết nối trung thực với người khác.

- Người hướng dẫn: Điều gì trong cuộc sống mà chị cần lưu ý?

- Các vị thầy vô hình: Hãy học cách lắng nghe. Lắng nghe với lòng biết ơn. Hãy loại bỏ cái tôi. Cái tôi của chị ấy vẫn còn lớn. Hãy mở lòng.

Nền tảng của nhận thức là ghi nhận đúng đắn sự thực bên ngoài với cái tâm an tĩnh bên trong. Tuy nhiên phần lớn cuộc đời, con người bóp méo sự thực bằng cảm xúc tiêu cực rồi chính cảm xúc tiêu cực ấy là định hướng hành động của con người nhằm cố gắng thay đổi sự thực bên ngoài. Cho nên cùng một sự việc xảy ra, người này thì buồn, người kia thì vui, người khác nữa thì dửng dưng. Cho nên trong cùng một hoàn cảnh, tâm trạng của con người thay đổi thì hành động của họ cũng thay đổi. Cho nên cùng với một con người, trước đây ta yêu họ say đắm thì sau này ta ghét bỏ họ.

Áp dụng vào các mối quan hệ, nền tảng của thấu hiểu, thông qua lắng nghe. Lắng nghe với sự chăm chú khách quan. Lắng nghe mà không phán xét đầy cảm tính. Chỉ có thể lắng nghe với trái tim mở rộng yêu thương. Không thể lắng nghe bằng cái tôi và thái độ phủ nhận như cách tôi đã hướng dẫn Nhi Lan. Tôi đã sai.

Lắng nghe là bước đầu tiên của chấp nhận và yêu thương người khác, mà không cần kỳ vọng kết quả. Bằng cách lắng nghe chân thành, mỗi người có thể tìm lại những tình yêu tưởng chừng như đã mất.

Yêu thương người khác và biết rằng mình luôn được yêu thương

Trong kiếp sống ở Trung Đông, Nhi Lan sớm mồ côi mẹ. Ở tuổi lên năm bên giường bệnh của mẹ, em đã khóc và nói với mẹ rằng: “Mẹ ơi, con yêu mẹ, mẹ đừng bỏ con”. Cha mẹ nào cũng yêu thương con và con nào cũng cần cha mẹ.

- *Các vị thầy vô hình: Hãy yêu thương các con.*

Hạnh phúc của các con là trần trở lớn nhất của Nhi Lan trước quyết định ly hôn.

- *Người hướng dẫn: Chị ấy rất lo cho các con. Phải sắp xếp thế nào?*

- *Các vị thầy vô hình: Hãy để các con lựa chọn. Các con sẽ ở với chị ấy. Có thể không ngay lúc đầu. Nhưng các con sẽ trở về.*

- *Người hướng dẫn: Chị ấy cần làm gì với ba đứa con?*

- *Các vị thầy vô hình: Chị ấy có thể phải chọn. Chị có thể phải chọn một đứa hoặc hai đứa song tất cả sẽ trở về. Chồng chị ra đi rồi sẽ trở về. Bởi vì chị cần anh ấy chăm sóc.*

- *Người hướng dẫn: Chị ấy nên làm thế nào với các con để bọn trẻ không chị chia cắt với cha mẹ?*

- *Các vị thầy vô hình: Anh ấy ra đi và anh ấy sẽ trở về.*

Tình mẫu tử là sức mạnh giúp đỡ Nhi lan hoàn thành bài học cuộc đời về tinh thần trách nhiệm. Chị biết các

con chị hôm nay cần mẹ như chị ngày xưa cần mẹ, các con chị yêu mẹ như ngày xưa chị yêu mẹ. Nhi Lan đã được gặp lại chính người mẹ thân yêu đó trong cuộc đời này. Chúng ta không bao giờ mất đi những người chúng ta yêu thương.

Hãy yêu thương từ những người gần ta nhất.

Sau khi gặp lại người thân và bạn bè xa cách đã lâu, Nhi Lan tâm sự với tôi rằng chị không ngờ mình được yêu thương nhiều như thế. Dường như chị mới khám phá ra trạng thái này và chị chưa quen với nó. Hôm nay, chị lại được các vị thầy nhắc nhở rằng chị luôn được yêu thương bởi những người xung quanh.

- *Các vị thầy vô hình: Chị ấy luôn được yêu thương. Chị ấy phải biết điều đó.*

- *Người hướng dẫn: Ai yêu thương chị ấy?*

- *Các vị thầy vô hình: Những người xung quanh chị ấy, có thể chị biết hoặc không biết, người ta yêu thương chị. Chị ấy sẽ luôn được giúp đỡ.*

Sự thức tỉnh tâm linh luôn dẫn đến sự mở rộng trái tim. Con người ban tình yêu cho người khác và hiểu rằng thế giới tràn ngập yêu thương.

Các thầy vô hình cũng dặn dò Nhi Lan chăm sóc tốt hơn cho bản thân. Khi lắng nghe lời dặn dò của các vị thầy, mắt chúng tôi nhòe đi.

- *Người hướng dẫn: Bạn có lời khuyên gì không?*

- *Các vị thầy vô hình: Hãy biết chăm sóc bản thân. Hãy dành thời gian cho mình. Hãy đọc sách. Hãy đến các lớp học về tâm linh.*

- *Người hướng dẫn: Lớp học thế nào là phù hợp?*

- *Các vị thầy vô hình: Hãy học khóa ngắn hạn, khóa kéo dài một tuần, trong các kỳ nghỉ.*

Dường như các thầy đã xuất hiện bên Nhi Lan và tôi vào buổi tối khi chúng ngồi tâm sự với nhau về việc chuẩn bị cho khả năng ly hôn của chị. Tôi đã khuyên chị chính xác tất cả những điều này. Tôi đã đóng gói các cuốn sách đã đọc cho Nhi Lan. Tôi đã nói về các lớp học tâm linh của Sal Rachele, của Drunvalo Melchizedek và của các thầy khác tại vùng Sedona, mà tôi mong mỗi Nhi Lan có thể theo học trong thời gian rỗi. Hay có sự kết nối tư tưởng giữa chúng tôi và các thầy vào tối hôm đó mà chúng tôi không hề hay biết?

Nhi Lan tin rằng mình đã và sẽ luôn nhận được sự giúp đỡ, từ những người xung quanh và từ các tinh thần siêu hình. Với Nhi Lan, các thầy vô hình mà quen thuộc, cao cả mà gần gũi. Lúc nào chị cũng cảm nhận được tình yêu thương vô hạn từ các vị thầy, nhưng thực ra tình yêu có ở khắp nơi, cả từ những con người bình thường xung quanh và từ chính lòng mình. Tình yêu thương sẽ giúp con người tìm thấy bình an trong cuộc sống.

Hãy chia sẻ trải nghiệm và giá trị sống

Đức Jesus nói rằng: “Hãy dạy những gì muốn học”. Sal Rachele cũng khuyên tôi dạy học cho mọi người khi tôi hoài công tìm kiếm một người thầy tâm linh bằng xương bằng thịt. Tôi đã không hiểu điều đức Jesus giảng và không tin điều nhà ngoại cảm khuyên, cho đến khi hành động theo lời khuyên này. Nhi Lan là người đã chứng kiến toàn bộ quá trình thức tỉnh, học và dạy tâm linh của tôi. Trong chuyến du hành tâm thức của mình, Nhi Lan đã nhận được một lời khuyên y như tôi thừa ban đầu.

- Các vị thầy vô hình: Hãy viết, viết thật nhiều. Viết về những gì chị ấy trải nghiệm. Hãy chia sẻ. Hãy chia sẻ trải nghiệm của chị ấy.

Tôi đã nhận được những sự giúp đỡ vô hình trong quá trình giảng dạy tâm linh. Nghĩa là khi trao cho người khác, tôi đã nhận về những điều mà bản thân muốn nhận. Hôm nay tôi lại được nghe lời khuyên rằng chia sẻ là cách học hỏi tốt nhất.

- Các vị thầy vô hình: Hãy viết về những giá trị sống. Hãy viết về các triết lý giáo dục. Hãy chia sẻ nó. Đó là cách học hỏi tốt nhất của chị ấy.

Cách đó vài tuần, một nhà nhạc sỹ chữa bệnh bằng âm thanh đã khuyên tôi xuất bản những gì tôi đã viết. Anh ấy không hề biết đến các bài giảng trên website www.HuongClass.com của tôi. Anh ấy chỉ chuyển đến tôi lời nhắn của một vị thầy siêu hình xuất hiện trong cuộc gặp gỡ của chúng tôi hôm đó. Cảm nhận rằng những lời nhắn nhủ dành cho Nhi Lan cũng dành cho mình, tôi đã bắt tay ngay vào viết câu chuyện này. Khi tôi viết xong cuốn sách, Nhi Lan mới nhớ ra là Sal Rachele cũng đã tiên đoán rằng chị sẽ xuất hiện trên truyền thông, sau khi nhận được sự giúp đỡ của hai người châu Á. Khi nhận được thông tin dự báo khó hiểu này, Nhi Lan đã nhanh chóng quên nó đi.

Đồng thời với việc viết sách của tôi, Nhi Lan cũng bắt đầu chia sẻ các trải nghiệm của chị ấy như lời khuyên của các thầy. Chị cũng đưa tâm linh vào công việc giáo dục trẻ em của mình.

Những con người trên Trái đất này như những giọt nước trong một đại dương, luôn gần gũi và luôn là một. Con người không chỉ là một với nhau và còn là một với các bậc chân sư. Cho nên ngay từ bây giờ chúng ta hãy kết nối và chia sẻ.

Lời dạy của các vị thầy vô hình về sức khỏe

Bệnh nghiệp

Nhiều mối liên hệ nhân quả mãi mãi là bí ẩn nếu con người không nhận được sự trợ giúp của các vị thầy, ngay cả khi họ đã trải qua một chuyến du hành tâm thức về quá khứ. Các tinh thần siêu hình đã giải thích mối liên hệ giữa bệnh đau chân kinh niên của Nhi Lan và tai nạn của người yêu của chị trong tiền kiếp như thế này.

- *Người hướng dẫn: Xin cho biết nguyên nhân và nguồn gốc căn bệnh sưng chân là gì? Làm thế nào để chữa được?*

- *Các vị thầy vô hình: Nó liên quan đến kiếp sống mà chị ấy cưỡi ngựa.*

- *Người hướng dẫn: Xin làm ơn giải thích rõ?*

- *Các vị thầy vô hình: Người yêu chị ấy đã gãy chân. Chị ấy cảm thấy có lỗi, vì bắt anh ấy phải cưỡi ngựa và anh ấy đã chết. Chị ấy phải biết tha thứ cho mình. Không phải lỗi của chị ấy.*

Tôi đã từng khuyên Nhi Lan “hờ hững với quan điểm người khác, cương quyết giữ vững chính kiến cá nhân”. Đến lúc này, tôi mới hiểu ra nguyên nhân sâu xa khiến chị hay tự dằn vặt mình trong mối quan hệ gia đình. Trong

tiềm thức, Nhi Lan cảm thấy hối hận vì cái chết của người yêu trong kiếp trước và kiếp này là người chồng của chị. Nhi Lan đã phát ra những tín hiệu ngầm cho chồng theo kiểu “tôi cần bị trừng phạt”. Cái sức ép vô hình mà chị cảm thấy trong mối quan hệ của hai vợ chồng xuất phát từ sự ám ảnh này. Chị vừa không chịu nổi những lời chê trách của chồng lại vừa cần nó. Kết quả là chị muốn chạy trốn, nhưng vẫn ở lại trong mối quan hệ gia đình căng thẳng. Lý do đầu tiên của sự căng thẳng chính là tâm lý dằn vặt của chị.

- *Người hướng dẫn: Bạn có thể giúp chị ấy chữa lành bệnh của chân không? Hãy giúp cho chị ấy. Hãy chữa cho chị ấy khỏi hoàn toàn.*

- *Các vị thầy vô hình: Chị ấy phải biết tha thứ cho mình. Hãy học tha thứ. Hãy học yêu thương chính mình.*

Bàn chân chị bẩm sinh đã không được cân đối, nhưng Nhi Lan chỉ bắt đầu bị đau chân một thời gian sau khi kết hôn. Vì căn bệnh ngày một nặng thêm, chị được chỉ định mổ tháo khớp. Trên bề mặt của tâm thức, Nhi Lan biết rằng chồng chị mạnh khỏe và không biết nguyên nhân của bệnh đau chân vì không nhớ được các sự kiện tiền kiếp. Trong tiềm thức nơi lưu giữ tất cả các ký ức sống rất xa xôi, sự xuất hiện thường xuyên của anh chồng trong cuộc đời Nhi Lan đã đánh thức những ký ức và nỗi đau này, cùng với nó là sự ân hận của chị.

Nhi Lan bắt đầu tin tưởng vào nguyên nhân siêu hình của bệnh đau chân của mình sau khi tôi mở luân xa cho chị. Khi cùng niệm Quán thế âm, một năng lượng diệu kỳ đã làm cho chân của Nhi Lan khỏi đau. Chị bỗng đứng lên múa những động tác mà người khỏe mạnh và khéo léo cũng cần phải học rất lâu mới thực hiện được. Chị không hiểu vì sao mình biết múa, chỉ cảm thấy năng lượng dâng lên trong cơ thể. Từ đó, nhiều lần khi niệm Phật chị nghe thấy tiếng chim ríu rít. Chị không biết đó là tiếng chim thật hay âm thanh trong tâm mình. Những lúc ấy, cơn đau không còn chỉ có sự bình an tràn ngập.

Sự định tâm không giúp được Nhi Lan chữa bệnh được hoàn toàn, mà chỉ chuyển chương trình tâm thức về sự dẫn dắt liên quan đến ký ức này vào trạng thái tạm dừng. Lười thiền định cộng thêm sự va chạm thường xuyên giữa hai vợ chồng trong cuộc sống hàng ngày, đã khiến chương trình tâm thức này được tái kích hoạt và bệnh đau chân của Nhi Lan ngày càng nặng.

Nếu không giải quyết được mối quan hệ nhân quả của một căn bệnh nghiệp, thì mọi nỗ lực chữa trị như phẫu thuật hay tác động bằng năng lượng sinh học đều vô ích. Một số căn bệnh đến với con người như một bài học. Con người cần học bài thay vì uống thuốc. Không thể học bài nếu không hiểu được tâm thức của chính mình.

Không thể chữa bệnh nếu không thay đổi thói quen phản ứng của thân và tâm.

Với Nhi Lan, điều kiện để thay đổi chương trình phản ứng dần vật của tâm là tự tha thứ cho bản thân. Chị cần hiểu rằng cái chết của người yêu chị kiếp trước liên quan đến sở thích cưỡi ngựa của chị, nhưng không phải là kết quả trực tiếp của sở thích đó. Chính anh là người tự chịu trách nhiệm về việc ngã ngựa của mình và hiện nay anh hoàn toàn khỏe mạnh. Trong trạng thái thiền định, sự bình an và hạnh phúc nội tâm, giống như là sự tha thứ đã hóa giải sự vận hành của chương trình tâm thức liên quan đến ký ức này.

Rất nhiều người đổ cho sự vô minh về các chương trình tâm thức của chính con người mình phá hỏng cuộc đời của họ. Con người tự tạo ra những mối liên hệ nghiệp quả mà họ không hề cần phải nhận hoặc những điều kiện tâm thức tiêu cực đã đến lúc có thể cắt bỏ, từ những trải nghiệm ham muốn, ghét bỏ và sợ hãi xuyên từ quá khứ đến hiện tại.

Bước đi đầu tiên trên con đường giải thoát là thực sự tha thứ và yêu thương chính mình và người khác. Khi tha thứ, mỗi người đã góp phần tạo nên một thế giới thanh bình hơn, khi xóa bỏ những chương trình tâm thức gắn với sự thù hận, đau đớn và sợ hãi.

- Người hướng dẫn: Xin hãy nhìn vào cơ thể chị ấy và giúp chị ấy

- Các vị thầy vô hình: Chân chị ấy sẽ còn đau khá lâu nữa. Đó là cách để nhắc nhở chị ấy phải chăm sóc bản thân. Chị ấy hy sinh quá nhiều.

Dù Nhi Lan đã bắt đầu hiểu ra là cần yêu thương bản thân, chân chị vẫn sẽ đau nhiều năm nữa, bởi vì cái đau sẽ ngăn cản chị làm việc quá sức và biết tự chăm sóc cho mình. Tâm hồn chị đã thiết kế sẵn cho chị căn bệnh này như một cách tự điều chỉnh thói quen ôm đồm. Với Nhi Lan, tham công tiếc việc cũng là một mô thức vận hành mất cân bằng khác của tâm, biểu hiện trên cùng một bộ phận của thân - cái chân.

Một căn bệnh nghiệp quả cũng đồng thời là một món quà, nếu ta hiểu được nó và chấp nhận nó, vì dù sao đi chăng nữa, chính tâm hồn ta đã tặng nó cho ta. Khi đối diện một căn bệnh với sự thấu hiểu thay vì phán xét, một nỗi đau có thể được hàn gắn từ những cấp độ thâm sâu của tâm - nơi căn bệnh bắt đầu.

Vài tháng sau khi chia tay tôi, Nhi Lan lại lao đầu vào công việc, chị có thiền định nhưng không thường xuyên. Một ngày tôi đột ngột nhận được tin nhắn rằng chị bị tháo khớp, giờ phải điều trị đặc biệt và luyện tập thêm Yoga. Các vị thầy, người hướng dẫn và cả tôi nữa đã nỗ lực để Nhi Lan hiểu được căn bệnh của mình, nhưng

chúng tôi không thể chữa nó. Tâm bệnh của ai chỉ có được chữa trị bằng sự thanh lọc trong tâm của chính người ấy, biểu hiện ra bằng sự cân bằng và nhất quán trong hành động.

Trong một giờ hành thiền Vipassana, một cơn đau xoáy lên ở chân và tôi nhớ đến Nhi Lan. Nước mắt tôi tràn ra. Yêu thương và tha thứ chính mình khó vậy sao?

Sức khỏe

Trong các vị thầy vô hình chuyên chăm lo cho đời sống của nhân loại, có các chuyên gia về sức khỏe.

- *Người hướng dẫn: Các bạn có thể giúp nhìn vào cơ thể của chị ấy. Nếu có thể hãy giúp chữa lành cho cơ thể của chị ấy.*

- *Các vị thầy vô hình: Thận không khỏe. Thận trái. Thận và bàng quang. Bàng quang không khỏe.*

Họ hỗ trợ những nhà chữa trị và những người bệnh. Người Việt Nam thường khẩn nguyện với đức Quán thế âm khi bị đau ốm. Đôi khi, người bệnh cảm nhận được đức Quán thế âm cùng với năng lượng yêu thương tràn vào cơ thể đang bị đau của mình, nhưng có thể năng lượng không đến từ Quán thế âm mà từ một vị thầy vô hình khác, hoặc từ chính Cái Tôi Cao Hơn của họ.

- Các vị thầy vô hình: Ăn uống thanh tịnh hơn. Uống nước nhiều. Năng vận động.

- Người hướng dẫn: Xin cho biết rõ thêm.

- Các vị thầy vô hình: Không làm quá sức. Chị ấy quá sức. Chị ấy quá tham công tiếc việc. Không bê nặng. Chị ấy phải biết chăm sóc bản thân. Chị ấy hy sinh quá nhiều.

- Người hướng dẫn: Các bạn có thể giúp chữa lành thận và bàng quang của chị ấy. Các bạn có thể làm được điều đó. Xin hãy giúp.

- Cái Tôi Cao Hơn: Không có điều gì phải lo lắng cả. Mọi thứ đều ổn.

Căn cứ trên lời dạy của các vị thầy vô hình, sức khỏe bắt đầu từ những hành động cơ bản như ăn, uống, vận động và quan trọng nhất là thái độ bình an.

Thiền định

Nhi Lan nói mắt chị kém đi rất nhiều trong thời gian gần đây. Chị nghĩ rằng dường như nội tâm sáng lên thì mắt lại mờ đi. Chị khẳng định là mắt kém là một trong những biểu hiện của việc tần số năng lượng của cơ thể tăng lên. Nhưng lúc đầu, tôi đã không tin chị.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục nhìn vào cơ thể chị ấy? Còn có bất kỳ chỗ nào mà chị phải lưu ý không?

- Các vị thầy vô hình: Mắt sẽ kém dần. Nhưng mà là để chỉ ấy cách nhìn trong tâm thức, không phụ thuộc quá nhiều vào mắt. Nhìn trong ý nghĩ. Không cần dùng mắt.

- Người hướng dẫn: Luyện tập nhìn trong ý nghĩ thế nào?

- Các vị thầy vô hình: Tập thiền, bài thiền chuyên về nâng cao khả năng nhìn.

Một số người thấy hào quang khi thiền. Những tinh thần siêu hình hiện ra khi họ nhắm mắt và biến mất khi họ mở mắt. Trong bóng tối, con người cảm nhận cảm nhận rõ hơn một thông điệp vô hình qua sự rung động của cơ thể, qua những gói thông tin đột ngột xuất hiện, qua sóng âm đến từ chiều khác và qua cả những hình vẽ bằng ánh sáng.

Tuy nhiên, ý nghĩa thật sự của những lời dạy này là cần vượt qua các giới hạn của hình dạng để đi vào bản chất năng lượng, các giới hạn của vật lý để đi vào bản chất tinh thần của vạn vật. Cần tìm về nội tâm hay con người đích thực của chính mình. Cần vượt qua sự đánh giá dựa trên giác quan. Cần chạm đến hiện thân của Sự sống duy nhất hay Tạo hóa ở bên trong. Và chỉ khi đó con người bắt đầu thấy được Sự sống trong tất cả, dù nó có hình dạng thế nào hay Tạo hóa trong mỗi người, dù họ là ai. Thiền định giúp tạo ra sự kết nối với bản chất thực của

con người, sự kết nối giữa vạn vật thông qua sự thấu hiểu
Sự sống duy nhất.

- Người hướng dẫn: Bài thiền ấy như thế nào? Bạn có thể hướng dẫn?

- Các vị thầy vô hình: Sẽ có người mang bài thiền đến cho chị ấy. Tất cả các bài học của chị ấy sẽ có người mang đến. Chỉ cần chị ấy thể hiện ước nguyện rõ ràng.

Trong những buổi trao đổi về tâm linh và đặc biệt là các buổi thiền định, chúng tôi cảm nhận rất rõ sự hỗ trợ về năng lượng của các vị thầy mà nhờ đó chúng tôi đã có những trải nghiệm rất đặc biệt. Cũng có khi ai đó, dưới sự dẫn dắt vô hình mang thông tin chữa bệnh đến cho chúng tôi. Điều quan trọng nhất là chúng ta có ước nguyện rõ ràng và mở lòng đón nhận sự giúp đỡ một cách tự nhiên. Chúng ta không thể chờ đợi sự trợ giúp sẽ đến theo một con đường cụ thể nào đó. Lý tính cứng nhắc thuộc về bản ngã. Khi nào còn bị đóng khung bởi tư duy, chúng ta sẽ rất khó gặp được trực giác. Tính cách tự nhiên của Nhi Lan đã mở đường cho những điều kỳ diệu mà chị được trải nghiệm.

Cũng như cái chân đau, mắt của Nhi Lan bị yếu đi vì lý do tâm linh. Việc chữa trị bằng y học hiện đại cũng như bằng năng lượng sinh học là vô ích, chừng nào nguyên nhân này không được nhận biết và giải quyết.

- Người hướng dẫn: Các bạn còn dặn dò chị ấy gì nữa không?

- Các vị thầy vô hình: Những lúc khó khăn nhất đã qua rồi. Chị ấy phải tập trung thiền. Thiền hàng ngày.

- Người hướng dẫn: Thiền bao lâu là vừa?

- Các vị thầy vô hình: Ít nhất là nửa tiếng.

- Người hướng dẫn: Lúc nào là tốt?

- Các vị thầy vô hình: Sáng sớm.

- Người hướng dẫn: Phương pháp thiền nào?

- Cái Tôi Cao Hơn: Chị ấy đã có bài thiền ấy rồi. Đã có người gửi cho chị ấy rồi. Hãy làm theo.

Chính tôi là người đã gửi các bài thiền cho chị. Không có bài thiền nào để luyện mắt. Tôi tin là mắt Nhi Lan sẽ dần ổn định, mà không cần bài thiền chuyên cho mắt. Các vị thầy vô hình đang nói bằng ẩn dụ. Nhi Lan cần tin tưởng nhiều hơn vào trực giác của mình. Chị ấy cần nhìn bằng nội tâm, không phụ thuộc vào giác quan. Muốn như vậy, chị ấy cần thiền định.

Yoga tâm pháp

Nhi Lan rất thích học Yoga, nên muốn tôi dạy Yoga cho chị. Tôi không học Yoga và tôi cũng không dạy Yoga.

Thật bất ngờ, các vị thầy vô hình lại nói tôi sẽ hỗ trợ Nhi Lan học Yoga để chữa bệnh đau chân của chị.

- Các vị thầy vô hình: *Hãy tập Yoga.*

- Người hướng dẫn: *Các bạn có thể giúp quá trình đó (việc chữa bệnh chân đau) diễn ra nhanh hơn và giúp tập Yoga không?*

- Các vị thầy vô hình: *Tìm thầy dạy. Hương (là tôi) có thể giúp.*

Tôi thường khuyên mọi người thả lỏng cơ thể khi thiền định và có thể niệm danh hiệu các vị Thần, Phật mình tin tưởng để có thêm lòng tự tin và sự trợ giúp. Trong trạng thái tĩnh tại đó, hãy ước nguyện được tập Yoga thì có thể tập được. Đó là những gì thật sự đã xảy ra với tôi.

Nếu chỉ nhìn vào trải nghiệm ba chìm bảy nổi trong cuộc đời này, nhiều người không tin nổi rằng họ có thể đã từng làm chủ được rất nhiều kỹ năng như thiền định, Yoga, võ thuật hay chữa bệnh trong các kiếp trước. Họ cũng không đủ tự tin rằng họ có thể nhớ lại một số kỹ năng đó trong cuộc đời này.

Trong số những người làm theo lời khuyên của tôi, có người mong được tập Yoga thì lại tập võ, có người mong tập võ lại bấm được các huyết đạo. Bởi vì nhận thức trong hiện tại có thể khác các kỹ năng ẩn dấu trong

tiềm thức. Tuy nhiên chẳng mấy người đủ niềm tin vào sức mạnh của tiềm thức hoặc chỉ tin rằng những gì đến với mình do thần thánh ban cho.

Vài ngày sau chuyến trở về quá khứ lần hai của Nhi Lan, tôi đã hướng dẫn chị thiền định. Tôi dặn chị trước hết là ngồi vững chắc, lưng thẳng và giữ tâm trạng thoải mái, bình an.

Rồi Nhi Lan đã kể với tôi về trải nghiệm kỳ lạ này. Chị ngồi thiền như được hướng dẫn được khoảng một giờ. Lần đầu tiên chị ngồi vững chãi và tĩnh tâm như vậy. Rồi bỗng nhiên cơ thể chị chuyển động theo các động tác Yoga biến hóa mà nhẹ nhàng. Chị hoàn toàn tỉnh táo.

Hóa ra là tôi đã giúp chị tập Yoga như thế. Tôi cho chị một niềm tin vào bản thân để tự đánh thức tiềm năng của mình. Cũng như tôi, Nhi Lan đã từng thuần thục về Yoga trong các kiếp sống trong quá khứ. Kỹ năng này được lưu giữ trong ký ức của chị như một chương trình tâm thức ẩn. Nó được kích hoạt khi tâm an định nhờ vào mong ước của chị.

Tìm lại tình yêu

Ai là tâm hồn kết đôi của Nhi Lan?

Trên đường đi đến chỗ hẹn với người hướng dẫn thiền định thư giãn sâu, Nhi Lan và tôi trao đổi về các giải pháp cho tình huống ly hôn của hai vợ chồng chị. Tôi chợt hỏi anh chị có phải là hai tâm hồn kết đôi không. Cuộc gặp gỡ lãng mạn đầu tiên của họ, theo kinh nghiệm và trực giác của tôi, là dấu hiệu của sự hội ngộ giữa hai tri kỷ.

Tôi giải thích cho chị một chút về khái niệm nhóm linh hồn, rằng những người thân thiết của chúng ta trong kiếp này cha mẹ, anh em, họ hàng, bạn bè, đồng nghiệp... thường cũng là những người gần gũi với ta các kiếp trước. Linh hồn thường chọn đi chọn lại một vài người làm cha và mẹ mình. Những linh hồn thân thiết như cha mẹ, anh em, bạn thân... đó cũng có thể đổi vai trong một lần đầu thai nào đó để trở thành người bạn đời của ta.

Một người vô cùng quan trọng trong nhóm đó là người bạn đời của ta qua nhiều kiếp hay còn gọi là tri kỷ tâm hồn. Người chồng hiện nay có thể thuộc nhóm linh hồn thân thiết của Nhi Lan vì anh đã xuất hiện trong nhiều cuộc đời của chị với những vai trò quan trọng. Nhưng tôi không biết anh ấy có phải là tri kỷ của chị hay không.

Nghĩ đến tình trạng căng thẳng kéo dài với chồng, chị nói với tôi là chị không muốn và không tin rằng anh có thể là một nửa của chị. Chị cho rằng mối quan hệ của anh chị là nghiệp, không phải là duyên. Chị hy vọng có một tâm hồn kết đôi khác mà chị sẽ khám phá.

Sống để yêu thương

Trái đất là trường học về tình yêu mà cao nhất là tình yêu vô điều kiện dành cho tất cả những gì đang hiện hữu. Mỗi cuộc đời chúng ta đều học về tình yêu. Mỗi mối quan hệ cho ta được yêu những người khác nhau theo những cách khác nhau. Mỗi hoàn cảnh cho ta cả thử thách và cơ hội để yêu và được yêu.

Linh hồn cần trải nghiệm con người trong thế giới vật chất. Đầu thai trong thân xác vật lý, con người quên lãng rằng mình có một linh hồn bất tử. Nhưng tình yêu là định mệnh, đưa những người đã từng yêu nhau cũng như hận nhau qua nhiều kiếp được gặp lại. Mỗi quan hệ này chưa được thì sẽ có mối quan hệ khác. Kiếp này chưa được thì sẽ đến kiếp khác. Cái đích cuối cùng của mọi con người, trong mọi mối quan hệ, qua mọi cuộc đời vẫn là tình yêu.

Tôi nói với Nhi Lan rằng dù chồng chị là tri âm, tri kỷ hay kẻ thù... thì chị cũng nên mở lòng mà chấp nhận anh

ấy. Trong mọi mối quan hệ như quen biết xã giao, cặp kè không hôn thú, kết hôn, ly thân, ly hôn, mục đích cuối cùng của mỗi người là tìm lại tình yêu vô điều kiện dành cho người khác.

Bản thân việc chia tay, đính hôn, kết hôn, ly thân, ly hôn... chẳng bao giờ là giải pháp thật sự của tình yêu. Tất cả chỉ là hoàn cảnh. Hoàn cảnh được tạo ra để thử thách tình yêu và rèn luyện tâm hồn.

Có người sống với nhau cả đời trong thù ghét. Có người giữ oán hận trong tim sau bao nhiêu năm chia tay. Ta hoàn toàn có thể yêu một người hơn khi ở xa thay vì gần. Ta hoàn toàn có thể yêu một người hơn sau khi ly hôn chứ không phải trong hôn nhân. Đôi khi ta cần được ở một mình trước khi có thể yêu trở lại.

Tôi ủng hộ mọi quyết định của vợ chồng chị, chừng nào những quyết định đó dựa trên tình yêu thương. Dù có làm gì, ta cũng phải nhìn sâu vào trái tim mình. Mọi thủ tục xã hội, ràng buộc hành chính, thói quen hay nghi lễ sẽ mất đi. Chỉ có tình cảm thực sự trong lòng ta mới là điều có thật.

Tình yêu là năng lượng vĩnh cửu. Tình yêu là nguồn gốc của sự sống. Tình yêu là điều cần hướng đến của mọi mối quan hệ.

Tình yêu là bài học của mọi linh hồn. Tình yêu là mục đích của mọi cuộc đời. Chúng ta sinh ra để yêu thương nhau.

“Yêu anh cho đến khi con tim ngừng đập, cho thiên thu là một giây”

Tiền kiếp là tiểu thư của Nhi Lan tại Trung Quốc đã đã trả lời được thắc mắc về người là tri kỷ tâm hồn của chị.

Khi cưỡi ngựa song song bên chàng công tử tuần tú, Nhi Lan chỉ mơ hồ nói rằng: “Hình như chị yêu anh ấy”. Lúc tai nạn xảy ra thì Nhi Lan đã nhận ra “Anh ấy là người chồng hiện nay của chị”.

Thì thắm trong giây phút cuối cùng của cuộc đời, nữ tu Nhi Lan đã nguyện ước được yêu mãi một người cho những kiếp sau.

- Nhi Lan: Chị sống như thế đến hết đời. Chị không muốn lấy chồng nữa. Chị muốn kiếp sau chị gặp anh ấy lại. Chị muốn lấy anh ấy thôi. Kiếp này chị chưa cưới anh ấy được, thì kiếp sau.

Cuộc đời chị giống như lời một ca khúc: “Yêu anh cho đến khi con tim ngừng đập, cho thiên thu là một giây... Nếu đời là một giấc chiêm bao, xin yêu anh thiết tha như yêu lần đầu. Em muốn yêu anh dài lâu.”

Ngay sau khi Nhi Lan vừa nhớ lại được mối quan hệ say đắm trong quá khứ này, người hướng dẫn yêu cầu được hỏi chuyện Cái Tôi Cao Hơn của Nhi Lan và Cái Tôi Cao Hơn từ chối.

- *Người hướng dẫn: Bây giờ tôi có thể nói chuyện với chuyện với tiềm thức của chị được chưa? Tôi biết rằng tiềm thức của chị luôn quan sát mọi việc xảy ra với chị. Tiềm thức lưu giữ mọi ký ức của chị và luôn chăm sóc chị.*

- *Cái Tôi Cao Hơn: Được.*

- *Người hướng dẫn: Bây giờ bạn có thể cho chị biết ý nghĩa của những kiếp sống của chị ấy không?*

- *Cái Tôi Cao Hơn: (im lặng rất lâu) Tôi chưa muốn nói, tôi chưa muốn nói. Tôi muốn chị sẽ đi sâu hơn nữa, nhìn tình yêu hơn nữa (nói rất khẽ).*

- *Người hướng dẫn: Như vậy, tôi có nên tiếp tục đưa chị ấy đi thêm một vài khung cảnh nữa không?*

- *Cái Tôi Cao Hơn: Không phải hôm nay (thì thêm).*

Giọng nói của Nhi Lan như gió thoảng khi chị truyền đạt lại lời của Cái Tôi Cao Hơn đến người hướng dẫn. Nhi Lan khi đó vẫn còn rất xúc động về ký ức tình yêu chị vừa trải qua.

Tâm hồn đã gửi cho Nhi Lan những hình ảnh tình yêu trong quá khứ vào lúc cuộc hôn nhân hiện tại của chị đang trên bờ vực tan vỡ. Cái Tôi Cao Hơn muốn Nhi Lan

tĩnh lặng cảm nhận lại tình yêu thương sâu đậm mà chị ấy đã có, một tình yêu mà sẽ không bao giờ mất đi trong cuộc đời này, một khi chị nhớ lại được.

Cuộc sống hôn nhân thường làm cho hai con người đánh mất niềm tin vào tình yêu họ đã dành cho nhau trước đó. Nhi Lan đã đánh mất niềm tin vào tình cảm vợ chồng nên sau lần trở về quá khứ lần thứ nhất, chị vẫn không chấp nhận người chồng hiện nay là tri âm tri kỷ nhiều đời của mình. Nhưng sau khi trở lại quá khứ lần thứ hai, chị đã hiểu ra rằng vợ chồng chị không những đã là những tâm hồn rất thân thiết, mà còn đã từng có một tình yêu rất đẹp với nhau.

Bản chất của tâm hồn là tình yêu. Tâm hồn là bất diệt và tình yêu cũng là bất diệt. Tâm hồn luôn tin vào tình yêu. Con người cũng cần tin vào tình yêu, để trở nên bất diệt.

Giây phút nhớ lại tình yêu là thiên thu trong một giây. Nhi Lan cần trải nghiệm lại thật sâu để tin vào tình yêu mà chị đã từng gìn giữ cho đến khi con tim ngừng đập.

Đáng nhẽ lúc đó, Nhi Lan nên được ở trong trạng thái yên tĩnh thêm vài ba phút nữa. Vì không đủ kinh nghiệm, người hướng dẫn lại làm lỡ phút tĩnh lặng này của chuyến du hành khi kéo chị ra khỏi khung cảnh đó quá nhanh.

Bất chấp sự cố nhỏ này, chuyến đi về quá khứ vẫn thật tuyệt diệu.

Cuộc gặp gỡ đầu tiên luôn lãng mạn, mối quan hệ sau đó thì không

Lời thề nguyện cuối đời của sư cô đã thành hiện thực. Kiếp này, Nhi Lan đã gặp lại chàng kỹ sỹ cùng mình ở kiếp trước trong một hoàn cảnh lãng mạn. Buổi chia ly trong quá khứ, hai người đã phi ngựa song song. Còn trong cuộc gặp gỡ đầu tiên ở cuộc đời này, hai người đã đi bộ ngược chiều nhau.

Bây giờ Nhi lan đã biết. Đó không phải là một tình yêu mới mẻ mà là một sự gắn kết tinh thần vượt thời gian. Có điều, nàng không còn là tiểu thư tuyệt đẹp nữa, còn chàng vẫn cao lớn và hào hoa. Thay vì hơn tuổi nàng như trong quá khứ, chàng lại kém nàng vài tuổi. Hai người đã đương đầu với những khác biệt về tính cách, tuổi tác và hình thức để cưới nhau, hai người đã ở bên nhau qua những gian nan và trách nhiệm với con cái, để rồi cãi nhau và cân nhắc chuyện chia tay.

Đang yêu, ai cũng kỳ vọng người yêu là tri kỷ tâm hồn của mình. Sau khi kết hôn, nhiều người cho rằng họ đã lấy nhầm phải “cái nghiệp nợ”. Phải chăng tình chỉ đẹp khi còn dang dở?

Không phải cái chết mà chính những nghịch cảnh thời hiện đại mới thực sự là thử thách của tình yêu. Trước khi đầu thai, một số khác biệt về hình thức, gia thế, tuổi tác... đã được hai tâm hồn lựa chọn cùng với việc sẽ gặp lại nhau trong lần đầu thai tới. Nhi Lan và người yêu đã nhận ra được nhau xuyên qua các khác biệt đó. Nhưng những bon chen của cuộc sống đời thường sau hôn nhân mới là những thử thách thật sự của cặp đôi này.

Nhi Lan sẽ vượt qua được nghịch cảnh nếu như chị hiểu rằng mình đã từng yêu và được yêu sâu sắc.

Hãy hoàn thiện nhờ tình yêu, đừng đi tìm tình yêu hoàn thiện

Nguy hiểm hơn cả việc đánh mất niềm tin vào tình yêu, là tin vào sự tồn tại của một tình yêu hoàn hảo ở đâu đó.

Ta thường chấp nhận dễ dàng rằng mình là người không hoàn thiện, nhưng lại rất chậm chạp trong việc tự hoàn thiện. Ngược lại, ta luôn kỳ vọng người bạn đời của mình cần hoàn thiện hơn con người họ đang có và cảm thấy sốt ruột quá vì họ không chịu thay đổi theo ý ta.

Ta quên mất rằng chúng ta đã từng rất yêu chính con người đó, không chỉ trước khi kết hôn mà còn trong nhiều cuộc đời trước kiếp sống này.

Hai tri kỷ gặp nhau không chỉ để yêu nhau, mà còn để cùng nhau vượt qua thử thách, cùng nhau thực hiện bài học cuộc đời và cùng nhau vươn tới những mục đích sống cao đẹp hơn.

Những tâm hồn tri kỷ có duyên được gặp nhau, yêu nhau và sống với nhau trong kiếp này, xin hãy cùng nhau tự hoàn thiện nhờ tình yêu, đừng xa nhau để đi tìm tình yêu hoàn thiện.

Những tâm hồn tri kỷ

Cuộc đời là một vở kịch

Có câu nói rằng: “Cuộc đời là một vở kịch, mà mỗi người đóng một vai”. Sự thực là trong vở kịch cuộc đời, mỗi con người vừa là đạo diễn, diễn viên, nhà phê bình và khán giả.

Linh hồn ở thế giới tinh thần chính là đạo diễn vở kịch cuộc đời trên Trái đất. Tâm hồn cùng người hướng dẫn nghiệp quả đã thiết kế các cuộc đời trần thế trước mỗi lần đầu thai.

Mỗi con người là một nhà phê bình nghệ thuật. Họ tự nhìn lại cách ứng xử của mình trong quá trình sống. Sau cái chết, tinh thần của con người lại cùng người hướng dẫn đánh giá tổng thể cuộc đời đã qua, để chuẩn bị cho việc thiết kế cuộc đời mới.

Mỗi con người trong thân xác vật lý cũng là diễn viên trên sân khấu trần gian. Diễn viên cần chủ động thực hiện vai diễn của mình, theo kịch bản của đạo diễn. Với tâm hồn, ngôi nhà đích thực là thế giới tinh thần còn cuộc đời chỉ là một chuỗi các vở kịch ngắn ngủi.

Mỗi con người cũng lại là khán giả xem vai diễn của người khác và quan sát chính mình trong những chuyến du hành về quá khứ.

Sự đổi vai giữa các tâm hồn tri kỷ

Luật nghiệp quả có thể được các tâm hồn vận dụng rất thú vị và sáng tạo trong thiết kế cuộc đời của chính họ.

Việc phát hiện ra tiền kiếp tại Hà Lan mà trong đó Nhi Lan là đứa con ham chơi của người cha đông con khắc khổ trở thành chìa khóa để hiểu về mối quan hệ vợ chồng hiện nay của chị. Hãy làm một phép so sánh giữa kiếp sống quá khứ và cuộc đời hiện nay của đôi bạn này.

Nhi Lan trong kiếp sống làm đứa trẻ ham chơi có điểm mạnh là đam mê cá nhân và điểm yếu là tính cách ích kỷ, vô trách nhiệm, không hợp tác. Người cha trong kiếp sống ở Hà Lan có điểm mạnh là tinh thần trách nhiệm và điểm yếu là tính cách khô khan, cứng nhắc, không chia sẻ.

Thách thức của Nhi Lan là hoàn cảnh cản trở việc tập trung vào đam mê cá nhân. Bài học chính của Nhi Lan và cũng là bài học chung của hai cha con là sự cân bằng giữa vui sống với đam mê cá nhân và chia sẻ trách nhiệm với người thân. Kết quả học tập của Nhi Lan ở kiếp sống trên không tốt. Chị mắc nợ tâm hồn kết đôi, với món nợ là tinh thần trách nhiệm. Tâm hồn tri kỷ cũng không thành công

lắm trong bài học chung, nhưng bài học riêng là tinh thần trách nhiệm, anh ấy đã hoàn thành.

Trong kiếp này, người chồng có điểm mạnh là đam mê nghệ thuật, đa tài và điểm yếu là thiếu trách nhiệm, thích đổ lỗi và không chia sẻ. Nhi Lan có điểm mạnh là tinh thần trách nhiệm, linh hoạt, cởi mở và đơn giản; và điểm yếu là nóng nảy, không lắng nghe với cái tôi quá lớn. Thách thức của người chồng là hoàn cảnh sống không thuận lợi việc phát triển đam mê cá nhân, cụ thể là gia đình đông con, chỗ ở không ổn định, tài chính không dư dả.

Bài học chính của người chồng và cũng là bài học chung của hai anh chị là sự cân bằng giữa vui sống với đam mê cá nhân và chia sẻ trách nhiệm với người thân. Đam mê nghệ thuật của chồng là cơ hội cho Nhi Lan cân bằng nghiệp quả với anh ấy. Bài học kiếp này đang được thực hiện dở dang.

Rõ ràng, linh hồn Nhi Lan và linh hồn tri kỷ đã đổi bài học và thách thức cho nhau giữa hai cuộc đời này. Vì sao các tâm hồn thân thiết cần đổi vai qua các lần đầu thai? Đổi vai để cân bằng nghiệp với nhau qua các lần đầu thai, để cùng học một bài học trong những vai trò khác nhau và để phối hợp trong việc tạo ra các thách thức, bài học và để hỗ trợ nhau trong việc thực hiện mục đích cuộc đời.

Tất nhiên với các linh hồn tri kỷ, đôi vai cũng giúp tính yêu thêm phong phú và sâu sắc. Đôi vai để nhận ra người mình yêu bất chấp vẻ bề ngoài, để đến với nhau vượt qua thử thách và để yêu nhau theo một cách khác.

Nếu chỉ đánh giá trong một đời thì sự phân vai giữa các cặp đôi dường như rất bất công. Nhìn xuyên qua một chuỗi các cuộc đời, những tâm hồn kết đôi có thể thấy phần còn lại của cán cân nghiệp quả. Nhờ đó các đôi đang gặp mâu thuẫn sẽ đồng cảm với nhau hơn, thay vì coi bạn đời là đối thủ.

Sống để trải nghiệm phong phú

Một trong những mục đích sống lớn nhất là để trải nghiệm. Linh hồn có mặt ở thế giới vật lý trong cơ thể thô nặng này để trải nghiệm sự khác biệt với chiều vũ trụ thứ bảy - quê hương của linh hồn nơi tràn ngập ánh sáng.

Mở rộng trải nghiệm là lý do chủ yếu để con người có những cuộc đời giàu có bên cạnh cuộc đời nghèo đói, những cuộc đời tri thức bên cạnh những cuộc đời nghệ sỹ, những cuộc đời với thân thể xinh đẹp bên cạnh những cuộc đời thân thể thiếu hụt.

Không có loại trải nghiệm xấu và không có loại trải nghiệm tốt, chỉ có trải nghiệm khác nhau. Tất cả trải nghiệm đều xuất phát từ sự lựa chọn của con người, dù

tâm thức thấp của họ có nhận thức được quy luật tự do ý chí hay không. Tất cả trải nghiệm đều góp phần vào việc tiến hóa của con người.

Có một người rất buồn rầu vì mình đã học đủ thứ từ khoa học, đến kinh doanh, đến âm nhạc. Cái nào bà cũng rất hứng thú lúc ban đầu nhưng đều bỏ dở cả. Bà tìm đến một nhà tư vấn tâm linh. Hóa ra kiếp trước bà là một nghệ sỹ ballet người Nga. Cả cuộc đời nghệ sỹ này luẩn quẩn giữa sân khấu và phòng tập, với những động tác chính xác từng chi tiết. Linh hồn trước khi muốn học về lòng dũng cảm và sự sáng tạo, bằng cách thử làm nhiều việc khác nhau chỉ vì sự đam mê được khám phá mà không cần kết quả vật chất cụ thể nào như tài chính hay chức danh. Bài học cuộc đời đã được người phụ nữ này cảm nhận và hoàn thành xuất sắc, dù đứng trên thông lệ xã hội, bà có vẻ là người thất bại chẳng học nổi cái đi đến nơi đến chốn. Bà có thể tốt nghiệp và chuyển sang bài học cuộc đời khác.

Trải nghiệm cần phong phú. Nếu một trải nghiệm cứ lặp đi lặp lại nghĩa là có hai khả năng xảy ra. Một là có một vấn đề quan trọng mà con người chưa rút ra được từ các trải nghiệm giống nhau này nên bài học được lặp đi lặp lại. Hai là có một thể mạnh mà con người lựa chọn để phát huy liên tục trong nhiều cuộc đời, trở thành mục đích cuộc đời.

Ngay cả trong hai trường hợp này, sự thay đổi các khía cạnh của các trải nghiệm có bản chất lặp lại là cần thiết để qua đó con người trưởng thành lên. Cũng như viên kim cương cần mài dũa nhiều mặt mới sáng ra, tâm hồn cần những trải nghiệm phong phú.

Các linh hồn thân thiết không gặp đi, gặp lại nhau trong nhiều lần đầu thai, chỉ để đóng những vai giống nhau. Bởi vì như vậy, họ sẽ hạn chế trải nghiệm và khả năng trưởng thành của chính mình. Xen kẽ giữa những lần là bạn đời, thì hai tâm hồn tri kỷ cũng chọn các vai trò khác như bố mẹ, con cái, anh chị em, bạn bè thân...

Trong mỗi kiếp sống như hai người bạn đời, mối quan hệ của hai tâm hồn tri kỷ lại có màu sắc khác nhau. Ví dụ về mặt hình thức, trong một kiếp này, chàng và nàng cùng xinh đẹp. Nhưng trong một kiếp khác, họ lại cùng xấu xí. Tuy nhiên, mối quan hệ sẽ gặp thách thức nhiều nhất khi một người vẫn đẹp, còn người kia thì không. Đây chính là lựa chọn của hai vợ chồng Nhi Lan. Kiếp trước, chàng và nàng là nam thanh nữ tú. Kiếp này, chị chọn một hình thức rất bình thường, còn anh vẫn rất hào hoa.

Một ví dụ khác, trong một kiếp này, chàng và nàng là tình yêu đầu đời. Còn trong một kiếp khác, họ lại gặp nhau rất muộn màng, vì hai người cần phải trải qua nhiều thử thách để hiểu về chính mình và tình yêu. Ngược lại,

có những trường hợp kiếp trước hai người chung sống với nhau cả đời, nhưng kiếp này mỗi người đã yêu nhiều người trước khi quen biết nhau. Nếu họ đã chín chắn, tình yêu này sẽ là tình cuối.

Với Nhi Lan, chị đã anh đã sớm chia lìa trong cuộc đời tại Trung Quốc. Trong kiếp này, hai người đều là tình đầu và họ vẫn song hành với nhau đến tận hôm nay.

Sống để trải nghiệm cân bằng

Có hai cách trải nghiệm chính: Kết nối với trải nghiệm của người khác thông qua một mối quan hệ và tự mình trải nghiệm. Trong cả hai trường hợp, một người chỉ có thể hiểu người khác thông qua kinh nghiệm của bản thân mình. Đó là lý do trải nghiệm cần cân bằng và phong phú.

Nền tảng của quy luật nghiệp quả là cân bằng trải nghiệm. Một trong các mục đích sống là để sáng tạo ra các trải nghiệm hạnh phúc mà hạnh phúc gắn với sự cân bằng. Bài học về sự cân bằng giữa vui sống với đam mê cá nhân và chia sẻ trách nhiệm với người thân của hai vợ chồng Nhi Lan chỉ có thể được thực hiện được khi hai người chung sống với nhau, giống như cân đĩa cần có hai bên.

Mục đích của mỗi người trong một mối quan hệ là trưởng thành, không phải tích lũy “công đức” và “nợ nần” với người yêu. Nhi Lan đã hy sinh toàn bộ sự nghiệp cá nhân vì gia đình trong mười năm gắn bó với vai trò nội trợ. Thời gian trả nợ của chị với người chồng kiếp này và người cha kiếp trước sắp hết. Hy vọng rằng đến giai đoạn sau quan hệ vay trả này sẽ được thay thế bằng sự chia sẻ yêu thương. Nếu kéo dài sự mất cân bằng này, Nhi Lan sẽ lại thành chủ nợ.

Hiện nay, hai vợ chồng Nhi Lan vẫn đang trong giai đoạn cân bằng nghiệp quả và học các bài học đã tạo ra từ các kiếp trước. Trong tương lai, họ cần hỗ trợ nhau thực hiện những mục đích cuộc đời mà mỗi người vẫn đang theo đuổi là nghệ thuật và giáo dục.

“Ngàn sau sỏi đá cũng cần có nhau”

Hai người có cơ hội tìm lại được tình yêu vì họ đã từng yêu nhau sâu đậm và sẽ cần đến nhau rất nhiều, trong cuộc đời này cũng như suốt hành trình tiến hóa. Việc chia tay của Nhi Lan và chồng, nếu xảy ra chỉ nên là tạm thời để giải quyết các bài toán tình huống. Khoảng cách sẽ giúp hai người tự cân bằng và suy ngẫm sau thời gian mâu thuẫn quá dài.

- Các vị thầy vô hình: Chị ấy có thể phải chọn. Chị có thể phải chọn một đứa hoặc hai đứa song tất cả sẽ trở về. Chồng chị ra đi rồi sẽ trở về. Bởi vì chị cần anh ấy chăm sóc.

- Người hướng dẫn: Chị ấy nên làm thế nào với các con để bọn trẻ không chị chia cắt với cha mẹ?

- Các vị thầy vô hình: Anh ấy ra đi và anh ấy sẽ trở về.

- Người hướng dẫn: Về công việc của chị ấy, các bạn có lời khuyên gì không để chị ấy có thể đảm bảo tài chính cả gia đình.

Cái họ cần là gìn giữ một sự gắn kết chân thành bằng tình yêu thương, cho dù có lúc phải tạm rời xa nhau. Nếu thiếu sự gắn kết này, dù sống chung hay ly hôn, thì việc hoàn thành bài học bài chung và mục đích cuộc đời về dài hạn của hai bên sẽ gặp rất nhiều hạn chế.

- Các vị thầy vô hình: Công việc mới sẽ đến. Chị ấy sẽ có việc làm rất tốt. Chị ấy sẽ có chức vụ cao hơn. Chị ấy sẽ thay đổi việc làm. Chị ấy sẽ đi rất nhiều. Chị ấy sẽ cần chồng giúp đỡ để trông nom con.

- Các vị thầy vô hình: Hãy tin vào anh ấy. Anh ấy sẽ giúp được chị vì chị cần anh ấy.

Tuy nhiên, viễn cảnh hôn nhân ngay trước mắt Nhi Lan là một sa mạc cằn khô mà sự thấu hiểu và tình yêu là những cơn mưa, như lời một ca khúc:

*“Xin hãy cho mưa qua miền đất rộng
Ngàn sau sỏi đá cũng cần có nhau.”*

Hành trình khám phá bản thân

Tâm trí đặt câu hỏi và tâm trí trả lời

Vì sao trong mỗi chuyến du hành về quá khứ, Nhi Lan nhớ lại những kiếp sống khác nhau? Cuối buổi trò chuyện, người hướng dẫn thiền định đã hỏi về sự khác nhau giữa các khung cảnh quá khứ mà Nhi Lan thấy lần này và lần trước:

- *Người hướng dẫn: Những điều Sal Rachele nói với chị ấy một năm trước có còn đúng không?*

- *Các vị thầy vô hình: Điều đúng, nhưng phụ thuộc vào ý nghĩ của chị ấy vào thời điểm nói chuyện.*

- *Người hướng dẫn: Điều đó có nghĩa là thế nào? Xin giải thích?*

- *Các vị thầy vô hình: Khi chị ấy nghĩ đến điều gì, chị ấy sẽ nhìn thấy những điều liên quan đến nó.*

- *Người hướng dẫn: Đó có nhất thiết là kiếp trước của chị ấy hay chỉ là hình ảnh liên quan?*

- *Các vị thầy vô hình: Đó là những kiếp trước liên quan đến những ý nghĩ hiện tại của chị ấy, liên quan đến những câu hỏi của chị ấy.*

Những người tham gia vào các chuyến du hành tâm thức thường thấy rằng họ băn khoăn điều gì thì sẽ nhận

được thông tin về điều ấy, cho dù chuyến du hành này được thực hiện qua thiền định, qua những giấc mơ, qua tư vấn chuyện trò, qua chữa trị năng lượng sinh học hay qua thôi miên trị liệu.

Trong chuyến đi về quá khứ lần thứ nhất, Nhi Lan băn khoăn về công việc, nhà cửa và trách nhiệm. Trong chuyến du hành tiền kiếp lần thứ hai, chị quan tâm đến mối quan hệ gia đình và bệnh đau chân. Trong cả hai trường hợp, tiềm thức đã dẫn dắt chị đến với những khung cảnh quá khứ và tương lai khác nhau, nhưng đều liên quan đến những câu hỏi của chị.

Đáp lại câu hỏi về ý nghĩa của các tiền kiếp, các vị thầy vô hình chỉ nói: *“Chị ấy phải tự giải đáp cho mình”*.

Câu hỏi cuộc đời của một con người không nhất thiết phải được trả lời bằng các hình ảnh tiền kiếp. Một số người trong trạng thái thư giãn sâu chỉ nhớ lại các ký ức tuổi thơ hoặc nhận được hình ảnh ẩn dụ kiểu giấc mơ.

Nhiều trường hợp không đi về tiền kiếp. Lý do thứ nhất là do một người không ở trạng thái siêu nhận thức, nói cách khác tâm thức của người đó chưa đi được vào được vùng mức năng lượng cao nơi chứa đựng thông tin tiền kiếp. Thứ hai là do câu trả lời cho câu hỏi của người người du hành không liên quan đến một sự kiện tiền kiếp mà có mối quan hệ nhân quả với một sự kiện quá khứ của chính cuộc đời này. Nguyên nhân cuối cùng là vấn đề

của người ấy gắn với một nhận thức cơ bản, hơn là một sự kiện đã xảy ra.

Sức khỏe và du hành tâm thức

Thông thường sau khi hàn gắn năng lượng, người du hành thấy sung sướng và thoải mái như vừa trút gánh nặng hay bệnh tật lâu ngày. Tuy nhiên, những người đi rất sâu và rất lâu vào tình trạng siêu thức đôi khi có cảm giác mất trọng lượng.

Ra khỏi tình trạng thiền định dù tâm trạng tràn ngập hạnh phúc, Nhi Lan gần như không đứng lên được. Cảm giác này kéo dài suốt cả ngày đó. Một ngày sau chuyến du hành, Nhi Lan vẫn còn mệt. Chị điện thoại cho tôi, tâm sự rằng nhớ đâu đi quá sâu vào tiềm thức sẽ có hại cho sức khỏe và tinh thần.

Tình trạng mệt mỏi này sẽ được khắc phục nhanh chóng. Khi được hỏi rằng liệu Nhi Lan có thể trải qua thêm một chuyến du hành trong vòng vài ba ngày tới không, các vị thầy đã trả lời rằng “có thể”.

- Các vị thầy vô hình: Chúng tôi phải ra đi. Cơ thể chị ấy không chịu hơn được nữa.

- Người hướng dẫn: Chúng tôi có thể gặp lại các bạn trong khi chị ấy còn ở Việt Nam không?

- Các vị thầy vô hình: Có thể.

Nguyên nhân chủ yếu là người thực hiện chuyến du hành đã quá tập trung và quá xúc động với những phân cảnh họ được chứng kiến, nhưng lại chưa đủ thư giãn. Cảm giác mất trọng lượng của Nhi Lan, còn có một nguyên nhân khác là chị ấy đã nhận các thông điệp trực tiếp từ các vị thầy vô hình. Năng lượng của các thông tin này gây ra sức ép lên cơ thể của chị. Sau khi trao đổi một vài đề tài, các vị thầy đã chủ động tạm biệt Nhi Lan.

Một chuyến du hành không nên kéo dài quá lâu, dù chúng ta tha thiết muốn khám phá thêm về hành trình linh hồn mình. Thể xác của chúng ta đã tách rời khỏi tâm hồn quá lâu, nó cần nhiều thời gian và sự rèn luyện để tái kết nối từng chút, từng chút một.

Kỹ thuật hàn gắn năng lượng theo dòng thời gian của Sal Rachele, cũng như kỹ thuật của Quang Vũ học từ một người thầy cũng rất có uy tín quốc tế khác đều là những công cụ hiện đại dựa trên lý thuyết của vật lý lượng tử về bản chất đa chiều của vũ trụ và con người. Các kỹ thuật này an toàn và hiệu quả trong việc chữa trị hàn gắn thể chất và tâm hồn con người.

Qua chuyến du hành, một người được tiếp nhận năng lượng của các cảnh giới cao. Cho nên, sau trải nghiệm này, nhận thức và mức rung động của người đó luôn có sự thay đổi tích cực. Họ trở nên nhạy cảm hơn

rất nhiều với thông điệp tâm hồn. Trực giác và khả năng tâm linh của họ đạt được một bước ngoặt lâu dài.

Du hành tâm thức và du hành vật lý

Những chuyến đi về quá khứ hoàn toàn không thần bí. Du hành tâm thức chỉ là một trạng thái tinh thần. Có thể tự thực hiện du hành tâm thức qua thiền định quán tưởng hoặc thiền định dưới sự hướng dẫn.

Hiện nay, cách thức để giao tiếp với tiềm thức đã được giảng dạy tại các trường y khoa, các khoa tâm lý, được phổ biến trên các phương tiện thông tin đại chúng và được thực hành trong các khóa học phát triển con người. Nhờ thư giãn và tập trung, con người kết nối được với Cái Tôi Cao Hơn của mình. Kết nối với Cái Tôi Cao Hơn là việc rất dễ mà cũng rất khó với cuộc sống hiện đại quá bận rộn.

Một số người nghe nói rằng du hành tâm thức là đi từ kiếp này sang kiếp khác, cảnh giới này sang cảnh giới khác, thậm chí từ Trái đất sang hành tinh khác thì nghĩ là du hành tâm thức thật là nguy hiểm. Trong không gian ba chiều, thông thường càng đi xa càng nguy hiểm. Ở thế giới tinh thần, các lo lắng kiểu vật lý trở nên vô nghĩa. Các cảnh giới càng cao càng có năng lượng thanh mát và đẹp đẽ.

Các dòng thời gian quá khứ và tương lai đều hợp nhất ở hiện tại. Để đi về quá khứ hay tương lai, người du hành phải tập trung vào hiện tại trong từng hơi thở. Việc đi về quá khứ cách đây vài chục năm, vài trăm năm hoặc vài nghìn năm chẳng có gì khác biệt. Lý do duy nhất một người hướng dẫn cho phép một người du hành khám phá kiếp sống này mà không phải kiếp sống khác là nó có liên quan hay không đến các mối quan tâm của người này.

Tương tự, việc đi từ Trái đất lên các hành tinh khác cũng không có gì khác biệt so với đi từ đất nước này sang đất nước khác, hoặc từ căn phòng này sang căn phòng khác. Điều duy nhất quan trọng là câu trả lời cho những băn khoăn của người du hành nằm ở đâu.

Hãy hình dung một người đi từ nhà đến rạp chiếu phim, và xem bộ phim *Chiến tranh giữa các vì sao*. Điều này giống như anh ấy du hành một quãng đường vật lý từ nhà đến rạp và du hành một quãng đường tâm thức từ Trái đất lên các vì sao. Quãng đường nguy hiểm nhất chính là quãng đường vật lý từ nhà đến rạp, nơi mà anh ta có thể gặp tai nạn giao thông. Với quãng đường từ Trái đất lên các vì sao, thực chất người này chẳng phải làm gì cả, chỉ ngồi yên thưởng thức cảnh sắc diễn ra trước mắt.

Băn khoăn duy nhất là anh ta có thể hơi nhức mắt hoặc nhức đầu. Vấn đề này nếu có chỉ xảy ra ở rạp chiếu phim, khi một người phải xem các phân cảnh trên những

thước phim tạo ra bằng năng lượng vật lý do một người bằng xương bằng thịt làm đạo diễn. Điều này chẳng bao giờ xảy ra ở thế giới tinh thần. Khi một người không đủ an tĩnh, tâm thức của anh ấy tự động bật trở về hiện tại vật lý. Một người chỉ có thể lên được các cảnh giới cao khi mà anh có mức rung động phù hợp với cảnh giới đó.

Vạn sự tại tâm

Du hành xuyên các dòng thời gian chỉ là một quá trình, một kỹ thuật, một cây cầu, dành cho cả người hướng dẫn và người du hành. Quan trọng hơn tất cả vẫn là cái tâm của người thực hiện chuyến đi.

Nếu bước qua cầu với tình yêu chúng ta sẽ gặp người yêu. Nếu bước qua cầu với một câu hỏi thiết tha, chúng ta sẽ gặp câu trả lời chân thực. Nếu bước qua cầu với tâm nhìn rộng mở, chúng ta sẽ đến với vũ trụ bao la.

Tôi mong muốn Nhi Lan được kết nối với tâm thức cao hơn của mình vì tôi yêu chị. Tôi đưa Nhi Lan đến gặp Quang Vũ, một người mà tôi cũng rất tin tưởng về nhận thức tâm linh, ngoài kỹ năng nghề nghiệp. Tình yêu và niềm tin không bao giờ làm con người thất bại.

Nếu bước qua cầu với sự tham lam, người du hành có thể gặp kẻ cướp. Nếu bước qua cầu với sự sợ hãi, người du hành có thể gặp ma. Nếu bước qua cầu với sự

dối trá, người du hành sẽ chìm trong màn sương của hư trước khí. Nói cách khác, tham, sân, si sẽ giữ chân con người ở đầu cầu của bản ngã.

Một người không thể đi qua cầu hiện tại để tới quá khứ và tương lai khi tâm bất tịnh của họ không nằm ở hiện tại. Một người không thể đi qua cầu để gặp được tâm hồn mình, khi họ không hướng đến sự thật nội tâm mà vẫn điên đảo với sự kiện ngoại cảnh.

Nhiều người không hề quan tâm đến tâm linh, chưa từng có trải nghiệm siêu hình, không có khả năng ngoại cảm, lại được các tinh thần vô hình hỗ trợ đưa đến những dòng thời gian và không gian bao la ngoài sức tưởng tượng. Bởi vì những người này có tâm trong sáng và rộng mở như trẻ thơ.

Những người gặp khó khăn với các chuyến du hành

Một số trường hợp, tuy là thiểu số, không thể, không nên và không cần thiết thực hiện các chuyến du hành tâm thức.

Qua kinh nghiệm thực hành kỹ thuật hàn gắn năng lượng theo dòng thời gian của cá nhân, tôi thấy một số người chỉ có thể thực hiện được phần tư vấn, hàn gắn năng lượng thuần túy và phân tích, thường được lồng trong một buổi chữa trị hàn gắn đầy đủ.

Thứ nhất là những người quá duy lý. Họ sống ở trong đầu mình và nhìn ra thế giới theo tư duy tuyến tính của mình. Thực chất, các dòng thời gian quá khứ đã mở ra, nhưng họ đơn giản không nhảy được ra khỏi dòng thời gian hiện tại để trôi theo chúng. Một người chữa trị hàn gắn với nhãn thông có thể miêu tả các dòng thời gian này cho thân chủ của mình, nhưng hiệu quả chữa trị sẽ không cao như việc người du hành tự trải nghiệm chúng. Tôi coi việc được người khác mô tả lại các khung cảnh tiền kiếp không phải là thực hiện chuyến du hành. Cá nhân tôi xếp những trường hợp này vào nhóm khó khăn, nhưng có thể được khắc phục nhờ kinh nghiệm của người thực hành kỹ thuật hàn gắn.

Thứ hai là những người sống thường trực trong bản ngã, họ chìm đắm trong những mong cầu ích kỷ. Họ kỳ vọng gặp thánh thần phù hộ và giải quyết hộ một số vấn đề cá nhân trong những chuyến du hành. Nguy hiểm nhất là những người lún sâu vào các nghi lễ mê tín và tà thuật. Tâm bất tịnh sẽ ngăn cản họ thực hiện chuyến du hành. Họ có thể nói dối người hướng dẫn trần thế về nguồn gốc năng lượng trực tủa ra từ bên trong thậm chí là các thực thể tiêu cực đi theo họ. Nhưng họ không thể đóng kịch với Cái Tôi Cao Hơn của chính họ và các vị thầy ở các cảnh giới cao.

Thứ ba là những người ham mê các hiện tượng siêu hình. Nguy hiểm hơn khi có khả năng ngoại cảm, một người có thể không kiểm soát được chính bản ngã và khả năng ngoại cảm của mình, trong quá trình du hành. Họ bước vào các dòng thời gian song song rất dễ dàng nhưng chạy hết từ khung cảnh này đến khung cảnh khác như xem quảng cáo. Họ không thực sự hiểu ý nghĩa và thay đổi được năng lượng của các kiếp sống Người hướng dẫn vì trách nhiệm nghề nghiệp, luôn tìm cách giúp đỡ để cả hai có được một chuyến đi sâu sắc hơn, nhưng các vị thầy vô hình lại có thể để họ tự nhận được những gì mình lựa chọn. Với thời gian, họ sẽ hiểu bài học của mình. Có thể họ không cần thêm những chuyến đi về quá khứ và cả khả năng ngoại cảm, mà cần đứng lại trong hiện tại, suy ngẫm về chính bản thân mình. Mỗi người sẽ luôn nhận được điều phù hợp nhất trong các chuyến du hành tâm thức.

Thứ tư là những người đã trải qua đủ loại nghi lễ và pháp môn, nhưng chưa bao giờ cảm thấy đủ hoặc tìm được điều mình mong muốn. Tâm họ không ở hiện tại mà rong ruổi với tương lai. Họ rất khó đi đến căn giới, nơi chứa đựng các câu hỏi về nguyên nhân tinh thần. Khó khăn nhất trong những trường hợp này là những người muốn có trải nghiệm mới nhưng không buông được những hy vọng và cả thất vọng đã qua, bởi vì họ có dính mắc quá sâu với kết quả vật lý và mục tiêu cụ thể. Khi

được hướng dẫn, họ rất dễ nảy sinh các so sánh về kỹ thuật, làm sóng não của không giữ được mức độ êm nhẹ cần thiết cho chuyến du hành. Họ cần buông bỏ để hiểu rằng bản chất của một chuyến du hành tâm thức chỉ là tâm thức. Mọi kỹ thuật chỉ là cái vỏ mà thôi. Hãy nhâm nhi vị trái táo đang trong miệng, đừng quan tâm vỏ của nó xanh, vàng, đỏ hay hồng như trăm nghìn quả táo bạn đã ăn.

Cuối cùng, có những cá nhân có nhận thức tâm linh sâu sắc, thậm chí đã trực tiếp hoặc gián tiếp giúp đỡ người khác thực hiện các chuyến du hành tâm thức, nhưng bản thân thì không làm được. Điều này xảy ra do các nguyên nhân rất khác nhau. Những con người thức tỉnh này vẫn có thể thực hiện được chuyến du hành, nhờ sự hỗ trợ của những vị thầy vô hình trong lúc thiền định hoặc trong giấc mơ. Khi đã đủ thức tỉnh đã tự giải đáp được các thắc mắc tâm linh và tự hóa giải phần lớn nghiệp quả, một người có thể không cần người khác dẫn về tiền kiếp. Việc này giúp tránh sự phụ thuộc vào bên ngoài cho những vấn đề cần giải quyết từ bên trong nhờ kết nối với siêu thức.

Bản thân tôi và một số nhà thực hành kỹ thuật hàn gắn năng lượng theo dòng thời gian đã từng hoặc vẫn đang thuộc nhóm thứ nhất, thứ tư và nhóm cuối cùng.

Chẳng có gì đúng hay sai trong việc bạn phù hợp hay không phù hợp với một kỹ thuật tâm linh cả.

Đừng sợ hãi khám phá sự thật về bản thân

Chúng ta không nên sợ hãi khám phá sự thật về bản thân, về con người và về cuộc sống. Không ai tự dưng nhận được những hình ảnh quá khứ có ý nghĩa sâu sắc, chỉ vì họ tò mò, mà vì có các vị thầy sẵn lòng giúp đỡ khi họ chân thành trăn trở trên mỗi bước đường đời. Cái Tôi Cao Hơn, người hướng dẫn tinh thần và các vị thầy vô hình luôn hành động vì quyền lợi cao nhất của con người. Ngoài ra, Nhi Lan đã đủ có khả năng hiểu những thông tin nào thì chị ấy mới có thể tiếp cận được thông tin đó. Khả năng ở đây bao gồm cả sức khỏe của thể xác, thể phách, thể tình cảm, thể lý trí, thể vía và thể căn nguyên.

Cho dù các vị thầy không xuất hiện để hỗ trợ trực tiếp thì người thực hiện du hành tâm thức vẫn luôn được bảo vệ bởi Cái Tôi Cao Hơn của họ. Tâm hồn luôn biết rõ cái gì tốt cho chúng ta. Chúng ta sẽ luôn được bảo vệ chừng nào còn kết nối được với tâm hồn mình.

Ai cũng có lúc hoang mang về ý nghĩa căn bản của cuộc sống. Có thể một biến cố rất đau khổ đã xảy ra khiến một người phải nhìn lại toàn bộ cuộc đời mình. Liệu cuộc sống này có một mục đích nào đó cao hơn là cạnh tranh

sinh tồn? Có cần phải tìm kiếm mục đích sống và liệu có đủ sức để tìm thấy nó? Giai đoạn hoài nghi này rất tốt cho sự phát triển nhận thức của con người. Bởi vì khi con người thiết tha đặt câu hỏi về mục đích cuộc đời, tâm hồn sẽ đáp lời, bằng cách này hoặc cách khác.

Điều đáng ngại là con người bị nhấn chìm trong những công việc bận rộn từ ngày này sang ngày khác mà không bao giờ băn khoăn về ý nghĩa của chúng. Con người thường say sưa với những kế hoạch dài hạn được xây dựng để kéo dài mãi mãi những gì đang làm. Họ không đặt câu hỏi về tác động của thành công cá nhân với hạnh phúc của chính mình và người khác. Trong khi mục đích cuộc đời không bao giờ là một hành động riêng lẻ với động cơ ích kỷ, tách rời khỏi các khía cạnh tinh thần của toàn xã hội.

Du hành tâm thức chỉ là một con đường rất nhỏ để khám phá sự thật lớn hơn nhiều về con người. Mỗi người có thể sống hàng trăm kiếp trên Trái đất, mỗi kiếp có thể gặp hàng trăm sự kiện rắc rối, đặt ra hàng trăm câu hỏi, qua đó tạo ra và sửa đổi hàng trăm chương trình tâm thức. Hiển nhiên là không thể đi du hành tâm thức để khám phá hết tiền kiếp này đến tiền kiếp khác, trò chuyện với các vị thầy hết lần này đến lần khác, loay hoay từ câu hỏi sự vụ này đến câu hỏi sự vụ khác.

Con người là vũ trụ thu nhỏ. Có người hiểu vũ trụ nên hiểu chính mình. Có người hiểu chính mình nên hiểu vũ trụ. Mỗi con người đều là một phần của thế giới, một phần của sự thật. Chừng nào ta hiểu bản thân ta và kết nối với tâm hồn ta, ta sẽ hiểu được rất nhiều sự thật. Khi mỗi con người tự tìm hiểu chính mình, họ tự giải phóng mình và đưa sự thật lớn hơn đến toàn nhân loại.

Con người không sinh ra trong thế giới vật lý chỉ để tìm mọi cơ hội chạy trốn vào thế giới tinh thần. Cho dù có đi đến đâu, cuối cùng con người vẫn cần quay về với nội tâm để nhận thức được bản chất thật sự của cái tôi và của trải nghiệm, bao gồm trải nghiệm vật lý.

Sự thật về hành trình tâm hồn cần được mỗi người khám phá như bất kỳ sự thật nào của vũ trụ. Sự thức tỉnh của mỗi cá nhân về chính mình là quan trọng với người ấy, với nhân loại và với Trái đất.

Mục đích cuộc đời: Trách nhiệm và sự phụng sự

Bài học và mục đích cuộc đời

Trái đất là một trường học. Cuộc đời là một khóa học. Hoàn cảnh sống là các lớp học.

Ví dụ như nhiều người sinh ra để học bài học về lòng dũng cảm. Người dũng cảm tìm kiếm chân lý trong đời mình sẽ được gặp cả sự thật và nguy hiểm, khoa học và định kiến. Người dũng cảm yêu thương sẽ sinh ra trong gia đình có những người thân cần chăm sóc, trong những cộng đồng chịu áp bức và cả những cuộc chiến tranh... Một số người người có bài học rằng bạo lực và chia rẽ sinh ra từ hèn nhát. Một số người có bài học về dũng cảm tha thứ và nhận lỗi. Một số người có bài học về lòng dũng cảm để sống với đam mê cá nhân và tình yêu đích thực.

Phần lớn chúng ta học giỏi bài này mà lại kém về bài khác. Người này giỏi về tư duy nhưng lại quá lạnh lùng. Người khác rất sáng tạo nhưng lại thiếu kiên nhẫn. Người khác nữa thì rất giàu tình cảm nhưng hay bi quan. Nên mỗi người có thể có những bài học khác nhau.

Trong cùng một bài học, mức độ nhận thức của mỗi người cũng khác nhau. Đại anh hùng và những tên khủng bố, những con người âm thầm hy sinh để phụng sự và

những người đang vật lộn trong bạo lực gia đình đều đang học các bài học về dũng cảm.

Chúng ta không phải là học sinh lớp một cũng không phải là học sinh lớp mười hai. Nghĩa là bài này có thể mới là lớp một thôi, bài khác thì đã là lớp bảy. Bài khác nữa thì ta đã tốt nghiệp rồi và bài học trở thành giá trị cốt lõi trong tâm hồn ta.

Một bài học của cuộc đời này luôn dựa trên những thất bại và thành công của các cuộc đời trước đó.

Một con người có thể trải qua nhiều cuộc đời chìm đắm trong dục vọng, kiêu ngạo và đố kỵ. Nó đốt cháy sức khỏe và sự bình an về tinh thần. Nó đẩy họ đến sự khinh rẻ với người được coi kém hơn họ và tàn khốc với người được cho là hơn họ. Người đó sẽ có cơ hội trải nghiệm những kiếp người tràn đầy tài năng nhưng phải đối mặt với sự ganh ghét. Vì ngạo nghễ, họ trở thành nạn nhân của những kẻ đố kỵ, như những gì họ đã làm cho người khác trong quá khứ. Họ cũng có thể xuất sắc vượt qua được dục vọng, bằng sự tha thứ, bằng sự chia sẻ và bằng cách dùng tài năng phục vụ người khác bao gồm cả người đã từng hại họ.

Một con người khác có thể học hỏi được rất nhiều về lòng trắc ẩn qua nhiều kiếp sống gian nan. Ở mỗi cuộc đời, họ lại thu thập được thêm một vài kỹ năng và hun đúc thêm lòng dũng cảm. Đến một kiếp nào đó họ có thể

trở thành những nhà chữa trị, đem năng lượng yêu thương đến cho mọi người, với kỹ năng đối nhân xử thế đã học được qua nhiều lần đầu thai.

Ở mỗi lần đầu thai, cuộc sống của con người lại có một mục đích cơ bản gọi là mục đích cuộc đời. Một số bài học cuộc đời được xây dựng xung quanh một mục đích cuộc đời. Bài học đó có thể là việc phát triển một đức tính còn thiếu hoặc một kỹ năng vẫn đang ở dạng tiềm năng. Ví dụ như một nhà chữa trị hàn gấn có thể có bài học về mở rộng tình yêu vô điều kiện, tha thứ và kiểm chế cái tôi, một nhà khoa học có thể có bài học về sự bao dung và hòa hợp trong nhận thức.

Với một số người, mục đích cuộc đời là bài học cuộc đời lớn nhất. Có những bài học phụ để hỗ trợ cho bài học chính. Tình yêu vô điều kiện là bài học của mỗi cá nhân và toàn nhân loại. Nhưng trước khi học yêu toàn nhân loại, ta cần học yêu người khác, học đương đầu với khó khăn vì người ta yêu, học tha thứ cho người từ chối tình yêu của ta, học cởi bỏ các điều kiện cho tình yêu để tâm hồn ta cất cánh. Trước khi học yêu người khác, ta cần học chấp nhận và học dành tình yêu cho bản thân.

Nghĩa là, các bài học của giai đoạn tuổi thơ ấu và tuổi trẻ, thường để hỗ trợ cho việc thực hiện mục đích cuộc đời trong các giai đoạn sau của cuộc đời này. Các bài học

của các cuộc đời trước cũng là cơ sở để xây dựng các bài học và mục đích của cuộc đời này.

Một số mục đích cuộc đời gắn liền với một sự nghiệp, một nghề nghiệp hoặc một lĩnh vực hoạt động. Wolfgang Amadeus Mozart sinh ra để chơi đàn và sáng tác âm nhạc. J. Krishnamurti sinh ra để dạy học. Barbara Brennan sinh ra để chữa bệnh bằng bàn tay ánh sáng. Những hoạt động đó gọi là mục đích cuộc đời.

Mục đích của mọi lần đầu thai của một con người là tiến hóa. Với những linh hồn đã đạt trình độ phát triển nhất định, phục sự với tình yêu vô điều kiện trở thành mục đích chính của linh hồn. Giúp đỡ người khác chính là giúp mình tiến hóa.

Bài học về trách nhiệm trong quá khứ và hiện tại

Khi biết về ba tiền kiếp của Nhi Lan, tôi có cảm giác đột ngột nhưng mạnh mẽ rằng tinh thần trách nhiệm là bài học cuộc đời chị.

Khi là người mẹ nông dân, Nhi Lan đã sống rất có tinh thần trách nhiệm. Chị đã nỗ lực để cả gia đình có được một cuộc sống yên bình, tuy nghèo khổ. Đó là một kiếp sống thành công. Động lực cho tinh thần trách nhiệm của người mẹ là tình yêu thương dành cho các con.

Trong lần đầu thai ở Trung Quốc, Nhi Lan bất ngờ trở thành bà chủ gia đình, một mình cai quản cả một gia sản kếch xù. Chị nói với tôi là dường như bà chủ đó rất tự tin. Tuy nhiên, cuối cùng bà đã không thể quản lý nổi gia tài này. Phạm vi trách nhiệm lần này được mở rộng ra ngoài những thành viên của gia đình, dù cơ bản đây vẫn là quan hệ gia đình. Thử thách cũng được tăng lên gấp bội. Bài học lần này thất bại, bởi vì Nhi Lan thiếu kỹ năng, thiếu kinh nghiệm, thiếu sự hợp tác, thiếu tình thương...

Trong kiếp sống ở Hà Lan, Nhi Lan đã chọn là con của một người cha đầy trách nhiệm. Người con quá ham chơi khiến người cha đông con vô cùng khổ sở. Bài học này cũng thất bại, do không có sự chia sẻ trách nhiệm và niềm vui sống giữa cha và con.

Vì sao tôi tập trung vào khía cạnh trách nhiệm của các khung cảnh quá khứ? Tôi thấy hiện nay Nhi Lan luôn sống một cuộc đời tràn đầy trách nhiệm gia đình. Nhi Lan luôn ở vào các vị trí có ảnh hưởng đến người khác để có khả năng phát huy tinh thần trách nhiệm; hoặc ở vị trí phải nhận lấy trách nhiệm.

Là chị cả trong gia đình đông con mà cha mẹ đều quá bận rộn, từ bé, Nhi Lan đã có ý thức tự chăm sóc bản thân, giúp đỡ cha mẹ trong công việc gia đình và dạy bảo các em. Trong các nhóm bạn bè, chị có xu hướng là người

đứng đầu. Trong công việc, Nhi Lan là một nhà quản lý rất ôm đồm.

Vai trò bà mẹ của ba đứa con một lần nữa quay trở lại với chị sau hàng trăm năm. Cho rằng làm nội trợ là thất nghiệp, là không có nghề nghiệp, là thấp kém hơn so với đi làm thuê là một quan điểm cổ hủ. Làm mẹ là một nghề nghiệp nghiêm túc và bận rộn. Hiện nay, Nhi Lan là giáo viên dạy trẻ em độ tuổi nhi đồng và thiếu niên, bao gồm các em bé có hoàn cảnh khó khăn đặc biệt như tự kỷ. Chuyên môn của chị là giáo dục và quản lý giáo dục.

Tôi trao đổi nhận định này nhưng chị hoài nghi.

Chia sẻ và chuyển giao trách nhiệm

Một trong những lời than thở lặp đi lặp lại của Nhi Lan là sự vô trách nhiệm của người cha hào hoa của ba đứa con của chị: anh ta cứ đi suốt, anh ta tiêu tiền cho những đam mê, anh ta không làm việc nhà, anh ta để vợ con khổ sở... Nhi Lan muốn chồng chia sẻ bớt gánh nặng tài chính và công việc với mình. Nhưng rõ ràng là nhiều năm nay, chị ấy không thành công.

Sau khi biết anh ấy chính là người cha đã khổ sở vì chị trong một cuộc đời xa xôi nào đó, Nhi Lan vẫn không nguôi giận dữ vì tính vô trách nhiệm của chồng. Còn tôi

lại hy vọng Nhi Lan có thể thay thế sự âm ức bằng một nụ cười, dù có thể chỉ là nụ cười trừ buồn bã.

Nếu là Nhi Lan, tôi sẽ treo một bức tranh thật to giữa phòng khách nơi mà các cuộc tranh cãi về trách nhiệm của hai vợ chồng diễn ra gay gắt nhất. Bức tranh vẽ một em bé hớn hử chạy tung tăng, đằng sau là ông bố mặt méo xẹo một mình kéo lê bao tải gạo. Bức tranh nhắc nhở Nhi Lan về sự cân bằng của nghiệp quả. Khi bạn từ chối điều bạn cần phải làm cho ai đó trong quá khứ, người đó sẽ từ chối điều họ cần phải làm cho bạn trong tương lai.

Quan hệ vợ chồng của Nhi Lan đang đứng trước thách thức lớn. Mỗi người đều không chấp nhận hoàn toàn phạm vi trách nhiệm của bản thân và của người bạn đời. Ngoài ra, Nhi Lan cũng cần có thêm thời gian để chăm sóc chồng con, nhằm cân bằng lại việc nhận nhiều hơn cho trong các kiếp trước. Bài học về chia sẻ trách nhiệm của hai anh chị vì thế đang trong tình trạng dang dở.

Khung cảnh sống được hé lộ tại Trung Quốc là rất đặc biệt vì nó thể hiện rõ nét những điểm yếu của Nhi Lan, hay là bài học cần hoàn thiện trong cuộc sống này.

Khi ông địa chủ gia trưởng còn sống, bà chủ Nhi Lan có vẻ không giúp đỡ tích cực ông chồng trong việc quán xuyến cơ ngơi gia đình. Với hoàn cảnh xã hội Trung Quốc

thời bấy giờ và tính cách nóng nảy của Nhi Lan, dường như hai vợ chồng không chia sẻ nhiều lắm cả tình cảm và trách nhiệm. Sau tai nạn, công việc bất ngờ đổ hết lên đầu bà vợ, thay vì được chuyển giao dần dần. Đây là yếu tố quan trọng gây nên sự thất bại của bà chủ khi gánh vác gia tài mà ông chồng để lại. Nhi Lan không có thời gian học hỏi và chuẩn bị cho trách nhiệm. Yếu tố thứ hai là thiếu tình yêu giữa hai vợ chồng, chỉ có bản ngã muốn khẳng định cái tôi. Không có tình yêu, trách nhiệm không còn là sự phụng sự mà chỉ là nghĩa vụ, đi kèm với nó là những tình cảm tiêu cực như mệt mỏi, phản kháng, chán nản...

Trong cuộc sống này, người mẹ nội trợ là vai trò mà Nhi Lan đảm nhiệm lâu nhất. Đã rất nhiều lần chị cảm thấy bế tắc, tưởng như không thể tìm kiếm một công việc ngoài xã hội. Song nhờ quãng thời gian này, Nhi Lan đã học được nhiều bài học có giá trị. Thứ nhất là bài học về sự kiên nhẫn, thay vì tính phản ứng. Thứ hai, chị cũng thấu hiểu rằng tinh thần trách nhiệm phải xuất phát từ trái tim. Khi trách nhiệm gắn với tình yêu thương, nó sẽ không thuộc về riêng ai mà sẽ được chia sẻ một cách tự nhiên.

Mặt khác, trách nhiệm gia đình đã làm bộc lộ sự nóng nảy bên trong Nhi Lan. Khi đứng trước những đứa con luôn đòi hỏi trách nhiệm của người mẹ và một người

chồng luôn từ chối chia sẻ công bằng trách nhiệm, Nhi Lan luôn than thở và cáu giận. Như vậy, bài học về tinh thần trách nhiệm gắn liền với bài học về kiểm soát nóng giận.

Thiếu kinh nghiệm này, Nhi Lan rất khó có thể vươn lên gánh vác những trách nhiệm vượt ra ngoài phạm vi gia đình trong những năm tháng sau này của cuộc đời mình. Những trách nhiệm trong tương lai của Nhi Lan sẽ được hé lộ qua lời dạy của các vị thầy vô hình trong chuyến du hành về tiền kiếp lần thứ hai.

Như vậy, việc chuyển giao trách nhiệm trong cuộc đời này của Nhi Lan đã được thực hiện hết sức tự nhiên. Nhờ đó, chị có thể vững vàng trên con đường mở rộng phạm vi trách nhiệm cũng như mở rộng tình yêu trong việc phụng sự sau này.

Lớp học về tinh thần trách nhiệm - từ gia đình ra xã hội

Bài học trách nhiệm của Nhi Lan được thực hiện ở đâu, trong mối quan hệ nào, trong lĩnh vực hoạt động nào? Các tiền kiếp của chị cho thấy rằng phạm vi của tinh thần trách nhiệm là các mối quan hệ vợ chồng và con cái. Trong cuộc đời hiện tại, gia đình cũng là môi trường sống chính của chị. Trong tương lai, sự nghiệp cuộc đời của Nhi Lan sẽ là gì?

Thú thật với Nhi Lan rằng mình không phải là người xem chiêm tinh, nhưng tôi vẫn muốn tham khảo lá số chiêm tinh của chị cho câu hỏi này, trong nỗ lực có thêm thông tin. Tôi dùng chiêm tinh chủ yếu để kiểm tra trực giác của mình trong các tình huống không chắc chắn. Tôi biết tất cả những lần thành công của mình đều có nguyên nhân đặc biệt. Thông tin đến với tôi theo cách nào đó, khi người được xem có những băn khoăn thực lòng muốn được giải đáp. Khi tôi nhìn vào các ngôi sao nằm trong các cung chiêm tinh, tôi cảm nhận được câu trả lời. Thời điểm đó qua đi, lá số trở nên câm lặng. Tôi luôn không hiểu vì sao trước đây mình đã nói thế này mà không phải thế khác, với cùng là số ấy.

Tôi nhìn thấy năng lượng tràn ngập trong gia đình, công việc, bạn bè và cộng đồng trong bản đồ sao của Nhi Lan. Tôi thấy trách nhiệm và sự kiên nhẫn trong các mối quan hệ thân thiết mà các mối quan hệ đó chỉ thực sự sống động từ khi chị lập gia đình. Tôi thấy bài học và mục đích sống, sự tức giận và niềm vui, ràng buộc và giải phóng trong mỗi quan hệ gia đình.

Tôi kết luận rằng gia đình chính là lớp học về tinh thần trách nhiệm của chị. Nhi Lan nghe tôi giải thích nhưng không đồng ý. Chuyến du hành tâm thức lần thứ hai của Nhi Lan đã khẳng định dự đoán của tôi về bài học

nghiệp quả của Nhi Lan là tinh thần trách nhiệm, nhưng lớp học của chị vượt ra ngoài phạm vi gia đình.

Tám bằng thạc sỹ về giáo dục cùng với công việc đầu tiên là một giáo viên sau hơn mười năm làm nội trợ là bước khởi đầu cho giai đoạn mới trong cuộc đời của Nhi Lan. Trong giai đoạn này, chị sẽ mở rộng các mối quan hệ và trách nhiệm ra ngoài xã hội, mà vẫn dựa trên nền tảng nghề nghiệp là giáo dục trẻ em.

Sal Rachele đã báo cho Nhi Lan rằng chị sẽ tham gia vào một cộng đồng tự cung tự cấp với vai trò là một nhà giáo dục trong khoảng thời gian 15 năm. Nghĩa là lớp học trách nhiệm của chị là các cộng đồng tâm linh tiên bộ mà gia đình chị là một thành viên. Sở dĩ Nhi Lan cứ luẩn quẩn mãi trong vai trò bà nội trợ trong nhiều năm là do chị cần chuẩn bị rất nhiều cho tương lai, từ những kinh nghiệm thu được trong mỗi quan hệ gia đình.

Thông điệp từ các vị thầy vô hình trong chuyến trở về quá khứ lần thứ hai đã giúp Nhi Lan hiểu rõ hơn rằng gia đình chỉ là nền tảng của bài học tinh thần trách nhiệm của chị. Con đường mở rộng phạm vi trách nhiệm của Nhi Lan còn rất dài.

- *Người hướng dẫn: Bạn có thể cho biết bài học và mục đích của kiếp sống này?*

- *Các vị thầy vô hình: Hãy sống bình an và hạnh phúc với rất nhiều, rất nhiều trách nhiệm, với rất nhiều, rất*

nhieu cảm kết. Bình an và hạnh phúc với cuộc đời rất bận rộn.

Trực giác của tôi về bài học chính của cuộc đời Nhi Lan đã được khẳng định là chính xác sau kết quả của chuyến du hành tâm thức thứ hai của chị. Đây là thông điệp du dương nhất mà Nhi Lan nhận được. Chúng tôi chưa thấy ai nói về sự bận rộn với một năng lượng bình an và ngân nga kỳ lạ như thế.

- Người hướng dẫn: Về công việc của chị ấy, các bạn có lời khuyên gì không để chị ấy có thể đảm bảo tài chính cả gia đình.

- Các vị thầy vô hình: Công việc mới sẽ đến. Chị ấy sẽ có việc làm rất tốt. Chị ấy sẽ có chức vụ cao hơn. Chị ấy sẽ thay đổi việc làm. Chị ấy sẽ đi rất nhiều. Chị ấy sẽ cần chồng giúp đỡ để trông nom con. Công việc đó di chuyển rất nhiều.

Tuy nhiên, tôi đã sai khi cho rằng tinh thần trách nhiệm ấy được giới hạn trong mối quan hệ gia đình. Nhi Lan là con cả của một gia đình đông con, không dư dả, là vợ của một người chồng với các chuyến đi không dứt, là mẹ của ba đứa con thơ. Gánh vác trách nhiệm với gia đình là tiền đề để chị có thể đảm nhận được trách nhiệm với cộng đồng sau này. Các vị thầy vô hình nói rằng trong tương lai Nhi Lan sẽ xây dựng các trường học trong các cộng đồng tự cung tự cấp.

- Các vị thầy vô hình: Chị ấy sẽ có mặt trong một cộng đồng tự cung tự cấp. Chị ấy sẽ giúp xây dựng các trường học và các phương pháp trồng trọt mới, chuẩn bị cho cuộc sống mới.

Nhi Lan chỉ có thể thực hiện mục đích của cuộc đời của mình, nếu biết kiên cường trước các khó khăn ngoại cảnh. Do đó, có rất nhiều gian nan vất vả trong suốt tuổi thơ, thời niên thiếu cũng như ở giai đoạn đầu của cuộc sống gia đình để chị tự rèn luyện.

Lớp học đầu tiên về tinh thần trách nhiệm của Nhi Lan là gia đình. Tinh thần trách nhiệm của chị chỉ có được thực hiện với lòng kiên nhẫn, sự thấu hiểu và tình yêu với người thân. Thời gian và thách thức trong gia đình giúp chị học hỏi và củng cố các đức tính như kiên nhẫn, bình tĩnh, chia sẻ, vững tin... mà chị sẽ cần dùng trong cuộc sống cộng đồng sau này. Đó là ý nghĩa thật sự của bài học trách nhiệm. Đó là phạm vi đầy đủ của bài học trách nhiệm của Nhi Lan.

Sự nghiệp cuộc đời - Giáo dục trẻ em

Tiền kiếp ở Trung Quốc đã ảnh hưởng sâu sắc đến sự lựa chọn nghề nghiệp của cả hai vợ chồng Nhi Lan trong cuộc đời hiện nay.

Chị đang dạy học cho trẻ em độ tuổi mẫu giáo và tiểu học. Trong đời tu hành trước đây, sư cô Nhi Lan đã dạy

học cho trẻ em nghèo. Hiện nay, chị quan tâm đến trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt như tự kỷ. Chị mong muốn mở một ngôi trường dạy cho trẻ em về tình yêu thương và tiềm năng vô hạn của con người.

Sự nghiệp cuộc đời của Nhi Lan là giáo dục trẻ em. Các vị thầy vô hình đã nói với Nhi Lan rằng trong tương lai chị sẽ dạy học trong một cộng đồng tràn đầy ánh sáng tâm linh, hay còn gọi là cộng đồng ánh sáng.

Khi chọn nghề giáo, Nhi Lan chỉ nghĩ rằng là một cô giáo, chị sẽ có nhiều thuận lợi hơn trong việc giáo dục các con, vì chị đã chăm sóc ba đứa con trong hơn mười năm và cũng cần tiếp tục nuôi dưỡng chúng nhiều năm nữa. Nhưng khi bắt đầu nghiên cứu về giáo dục, chị cảm thấy mình sinh ra là để dạy học.

Những triết lý giáo dục đầy nhân văn khiến Nhi Lan rất xúc động. Chị mong muốn trẻ em được hưởng một nền giáo dục mà chị, của các em chị và của các con của chị đều không được hưởng trong những năm tháng đầu đời. Ký ức về những năm tháng dạy học trong tiềm thức sâu thẳm trở lại, khiến chị khóc nhiều lần trong khóa học.

Chồng Nhi Lan yêu thích gốm sứ và tranh cổ, đặc biệt là của Trung Quốc. Ngoài việc sưu tập các tác phẩm nghệ thuật cho cá nhân, anh ấy cũng giảng dạy về lịch sử nghệ thuật tại trường đại học. Trong tiền kiếp tại Trung Quốc,

anh là một quan võ trẻ sở hữu những món đồ gồm sứ quý giá. Đam mê kiếp trước đã quay lại với anh trong kiếp này.

Con người thường được dẫn dắt một cách vô hình để phát triển theo đúng hướng của cuộc đời mình, như những dòng sông luôn về với biển dù có qua bao nhiêu khúc quanh và bao nhiêu thác ghềnh. Những điều chúng ta đã yêu sẽ quay trở lại trong các mối quan hệ và trong nghề nghiệp của chúng ta, nếu chúng ta để trái tim thay vì toan tính dẫn đường.

Tương lai của Nhi Lan

Nhiều người không chỉ đi về quá khứ mà còn đi về tương lai trong các chuyến du hành tâm thức. Họ có thể nhìn thấy một khung cảnh tương lai mà về sau xảy ra với một số chi tiết khác biệt, bởi vì họ đã thực hiện một số lựa chọn khác biệt tại thời điểm sự kiện xảy ra so với nhận thức thời điểm thực hiện chuyến du hành tâm thức. Tương lai chỉ là tổng hợp của các khả năng lựa chọn của con người với nhận thức hiện hữu. Tương lai do đó có thể thay đổi theo sự phát triển nhận thức của con người.

Trong cả hai chuyến du hành tâm thức, Nhi Lan chỉ đi về tiền kiếp, mà không thấy được tương lai. Tuy nhiên,

chị được các vị thầy vô hình cho chị biết về tương lai vì chị đã tha thiết hỏi về dự định chuyển nhà.

- *Các vị thầy vô hình: Chị ấy sẽ có mặt trong một cộng đồng tự cung tự cấp. Chị ấy sẽ giúp xây dựng các trường học và các phương pháp trồng trọt mới, chuẩn bị cho cuộc sống mới.*

- *Người hướng dẫn: Xin cho biết về khoảng thời gian?*

- *Các vị thầy vô hình: 15 năm.*

- *Người hướng dẫn: Xin cho biết về địa điểm?*

- *Các vị thầy vô hình: Sal Rachele đã nói cho chị ấy rồi.*

Nhi Lan được báo rằng trong vòng mười lăm năm nữa chị sẽ là một giáo viên trong một cộng đồng tự cung tự cấp tại vùng California của nước Mỹ. Đó là một tương lai tương đối chắc chắn, dựa trên mức độ thức tỉnh tâm linh hiện nay của chị.

Nhi Lan đã tìm hiểu về cộng đồng tự cung tự cấp qua các cuốn sách của nhà ngoại cảm Sal Rachele. Chị cũng đã tìm kiếm thông tin về các cộng đồng của nước Mỹ, đặc biệt ở vùng bờ Tây nước Mỹ như các bang Oregon, California và Arizona. Đầu năm 2012, Nhi Lan cảm giác rằng mình cần chuyển nhà để gia nhập một cộng đồng tự cung tự cấp. Tuy chưa chắc chắn về địa điểm cần chuyển đến, Nhi Lan vẫn muốn chuyển nhà ngay. Sau khi nghe

tâm sự của Nhi Lan, tôi thấy các dự định này vội vàng quá, nhưng chị không đồng ý.

Cuối năm 2012, Nhi Lan đã chia sẻ bản khoản này với Sal Rachele, người đã giúp chị thực hiện chuyến du hành tâm thức đầu tiên. Chị đã được nhà ngoại cảm trả lời rất rõ ràng về tên của cộng đồng và khoảng thời gian mà chị sẽ đến sống tại cộng đồng đó. Trong chuyến du hành thứ hai, các vị thầy vô hình cũng khẳng định lại thông tin này. Cuối cùng, trái tim Nhi Lan đã đúng còn cái đầu của tôi đã sai.

Nếu như Nhi Lan đã đi về các tiền kiếp rất xa trong hành trình khám phá bản thân, thì tương lai chị được các vị thầy vô hình báo để chuẩn bị cũng không gần. Sự nghiệp chính của cuộc đời sẽ chỉ được bắt đầu khi Nhi Lan đã bước vào tuổi sáu mươi. Bởi vì chị cần làm rất nhiều việc để chuẩn bị cho mục đích sống ấy. Phần lớn những bài học mà Nhi Lan đã, đang và sẽ còn học trong vài chục năm đầu tiên của cuộc đời là để chuẩn bị cho tương lai này.

Sự nghiệp cuộc đời của Nhi Lan là phụng sự thông qua giáo dục, bằng tất cả tình yêu thương chị dành cho trẻ em. Mục đích cuộc đời của Nhi Lan là tham gia vào sự chuyển đổi xã hội trong giai đoạn tiến hóa đặc biệt này của nhân loại.

Đưa lối sống đẹp của quá khứ về tương lai

Tình yêu không chỉ là thứ duy nhất mà Nhi Lan đã có trong tiền kiếp mà lại đánh mất trong hiện tại.

Nhi Lan thắc mắc về lý do mà chị được thấy lại những khung cảnh cuộc đời tại vùng nông thôn của Hà Lan khi chị là bà mẹ của ba đứa con. Chẳng có sự kiện kịch tính nào. Chỉ có những chiếc bàn và dụng cụ lao động. Chỉ có gian bếp và căn buồng. Chỉ có cảnh quây quần của mẹ và con quanh chiếc bàn ăn. Chỉ có cảnh lao động của hai vợ chồng trên cánh đồng.

Tôi đã hỏi thêm Nhi Lan về cảm giác của chị khi trải nghiệm lại các khung cảnh này. Chị miêu tả sự thanh bình của vùng nông thôn và sự ấm cúng của bữa ăn và nhận xét là cả gia đình chị luôn bên nhau vui vẻ. Chị đánh giá cuộc đời ở châu Âu thế kỷ 16 là “vất vả nhưng bình an”.

Xã hội hiện đại bon chen và ồn ào khiến chúng ta chỉ quan tâm đến các sự kiện kịch tính. Nhưng một cuộc sống yên bình không phải là cuộc sống vô giá trị.

Các vị thầy vô hình nói rằng Nhi Lan sẽ có rất nhiều công việc và trách nhiệm liên quan đến nông nghiệp và giáo dục trong một cộng đồng tự cung tự cấp. Sự tương đồng giữa khung ảnh quá khứ của tiền kiếp tại nông thôn châu Âu và viễn cảnh về cuộc sống tương lai trong cộng đồng tự cung tự cấp của Nhi Lan là một sự nhắc nhở đối

với Nhi Lan rằng giá trị và kỹ năng chị đã thu lượm được trong cuộc đời nông dân này sẽ rất hữu ích cho tương lai. Nhi Lan cần tìm lại lối sống gắn bó với thiên nhiên, với rất nhiều trách nhiệm nhưng vẫn bình an, mà chị đã đạt được trong quá khứ.

Cộng đồng tự cung tự cấp là lớp học cao nhất trong cuộc đời này của Nhi Lan. Cuộc sống trong các cộng đồng tự cung tự cấp cũng là tương lai của những tâm hồn thức tỉnh trên toàn thế giới.

- Người hướng dẫn: Tôi có câu hỏi về sự thay đổi của Trái đất hiện tại. Bao nhiêu năm nữa sẽ có sự thay đổi rõ rệt trên Trái đất?

- Các vị thầy vô hình: Thay đổi đang diễn ra rất nhanh. Hãy chuẩn bị cho một cuộc sống không phụ thuộc vào hệ thống cung cấp toàn cầu. Hãy biết tự chăm sóc và tự sinh tồn. Hãy tránh xa đô thị. Hãy biết thành lập các cộng đồng tự cung tự cấp.

Cuộc sống của các cộng đồng tự cung tự cấp gắn chặt với thiên nhiên. Khác với các bộ lạc kém phát triển, các cộng đồng tương lai được xây dựng dựa trên sự hòa hợp và thấu hiểu thiên nhiên, dựa trên công nghệ về năng lượng sạch và dựa trên sự phát triển tâm thức của từng thành viên cộng đồng. Phần lớn các thành viên cộng đồng tự trồng trọt để nuôi sống chính mình. Các dịch vụ và sản phẩm cơ bản khác cũng được tạo ra trong nội bộ

cộng đồng. Giáo dục trẻ em và nhận thức tâm linh được coi trọng. Các thành viên thiền định hàng ngày và thiền định khi cần đi đến những quyết định tập thể.

Một số người thay vì nhìn thấy hình ảnh của bản thân đã nhìn thấy tương lai của cộng đồng và Trái đất trong các chuyến du hành tâm thức. Họ cảm thấy một nỗi xúc động sâu xa về sự kết nối của mỗi cá nhân với Trái đất. Họ thấu hiểu là mình là một của thành viên đầy trách nhiệm của nhân loại.

Một lần đang lơ đãng đọc một cuốn sách về tương lai của hành tinh xinh đẹp này, tôi bỗng thấy khung cảnh được miêu tả trong cuốn sách hiện ra và lướt chéo bên vai trái. Giật mình quay sang nhìn, tôi thấy hình ảnh của chính mình, bạn bè và những tinh thần ánh sáng bay lượn trong khung cảnh đó. Tôi bản thân không hiểu những hình ảnh này sinh ra từ trí tưởng tượng của mình hay trong giây phút đó, tâm thức của tôi đã bắt nhịp với một dòng thời gian của tương lai.

Chúng tôi đã hỏi các vị thầy về tương lai của Trái đất và các yếu tố ảnh hưởng đến các quá trình thay đổi xã hội hiện nay. Các vị thầy trả lời rằng tương lai của Trái đất phụ thuộc vào ý chí của tất cả chúng ta.

- Người hướng dẫn: Bao nhiêu năm nữa sẽ có sự thay đổi lớn về kinh tế, chính trị và xã hội

- Các vị thầy vô hình: Điều đó phụ thuộc vào ý chí của tất cả các bạn. Các bạn đang làm ra các thay đổi hàng ngày.

Những chuyến du hành tâm thức không chỉ để khám phá hành trình linh hồn của một con người mà còn để góp phần thay đổi nhận thức của cộng đồng. Thức tỉnh sự thật về bản thân và chia sẻ nhận thức mới là một trong những việc mà mỗi người cần làm cho bản thân, cho xã hội và cho Trái đất.

Hành trình tình yêu

Hoa tình yêu

Hai chuyến đi về quá khứ tuy ngắn ngủi nhưng đã thay đổi cuộc đời của Nhi Lan. Chị quay trở lại cuộc sống đời thường. Nhưng gian bếp của người nội trợ và lớp học của người giáo viên bỗng trở nên những khung cảnh tràn đầy ý nghĩa và tình thương. Những con người mà chị vẫn gặp hàng ngày cũng trở nên đặc biệt.

Theo lời dạy của các vị thầy, hàng ngày Nhi Lan đều cố gắng đọc sách và thiền định. Đôi khi chị thấy một nỗi xúc động tràn ngập trái tim mình, đơn giản chỉ vì chị đang được sống.

Nhi Lan chuẩn bị dần cho việc chia tay của hai vợ chồng, với một sự an tĩnh và chu đáo. Chị biết chồng và các con của chị sẽ không vĩnh viễn rời xa chị, chừng nào họ còn yêu thương nhau.

Còn vài ngày nữa là đến ngày anh sẽ dọn ra ở riêng. Gấp một cuốn sách về tinh linh ngũ hành vừa đọc xong lại, Nhi Lan bâng khuâng nghĩ đến cuộc hôn nhân đầy thăng trầm của mình. Chị thì thầm trong tâm mình rằng chị mong anh tha thứ cho chị và chị cũng tha thứ cho anh về tất cả những gì đã xảy ra. Chị gửi cho anh từ trái tim mình một đóa hoa tình yêu. Cảm thấy rất tĩnh lặng và

thanh thản, Nhi Lan quay lại với việc gói ghém đồ đạc của chồng.

Ngày anh dọn ra ở riêng đã tới nhưng chị thấy anh chẳng vội vàng. Anh lại mở đồ đã đóng gói ra để dùng. Chị tôn trọng mọi quyết định của anh. Anh đi hay ở thì chị vẫn thấy bình an.

Nhưng rồi Nhi Lan bỗng tự hỏi rằng phải chăng có tinh thần nào đó giúp, để anh cảm nhận được đóa hoa chị gửi. Bởi vì chị thấy anh có điều gì đó khác trước. Anh đã thay đổi.

Nhi Lan cảm ơn các vị thầy vô hình, cảm ơn các tinh linh ngũ hành, cảm ơn các con, cảm ơn Cái Tôi Cao Hơn của anh và của chính chị. Chị không biết cần phải cảm ơn ai. Cuối cùng, chị xin cảm ơn tất cả và cảm ơn cuộc sống.

Mọi hành trình đều dẫn đến tình yêu

Tương lai được xây dựng từ quá khứ. Cuộc đời sau được nối tiếp những cuộc đời trước. Hạnh phúc là hiện tại.

*Mỗi khung cảnh quá khứ
là một cánh hoa đã rộng mở.*

*Mỗi khoảnh khắc hiện tại
là một cánh hoa đang hé mở.*

Những người yêu thương luôn ở bên ta, trước kia, giây phút này và mãi mãi về sau. Một ngày nào đó tất cả sẽ gặp nhau, quá khứ và tương lai, tôi và bạn, con người và các vị thầy vô hình, trên Trái đất tràn ngập tình yêu. Một ngày nào đó tất cả sẽ là Một. Bởi vì mọi hành trình đều dẫn đến tình yêu.

Hoa cuộc đời

Chuyến đi về quá khứ của Nhi Lan cũng thay đổi cuộc đời tôi. Theo lời nhắn nhủ của các vị thầy về việc chia sẻ trải nghiệm của chị, tôi bắt tay vào viết câu chuyện này.

Tôi viết xong trong một tuần, nhưng suốt một tháng sau đó tôi vẫn không biết đặt tên câu chuyện là gì. Rồi tôi nhận được một cuốn sách do Nhi Lan tặng về thiền định. Bìa sách là một bông hoa màu đỏ. Khi tôi nhắm mắt lại, hình ảnh những cánh hoa bỗng hiện ra. Và tôi đã hiểu.

Mỗi cuộc đời là một bông hoa

Ta sống để nở hoa

Mỗi con người là một sắc hương

Ta sống để trao tặng.

Phụ lục

Ghi chép về phần chuyển trạng thái tâm thức trong chuyến du hành thứ hai của Nhi Lan

- Người hướng dẫn: Chị thấy sáng hay tối?
- Nhi Lan: Chị thấy tối.
- Người hướng dẫn: Nhìn vào cơ thể chị, chị thấy gì?
- Nhi Lan: Chị thấy, chị thấy chị trong, nhẹ. Chị thấy người nó cứ tự bay lên.
- Người hướng dẫn: Hãy cứ tiếp tục, bay lên. Cơ thể đó có hình dáng thế nào? Chị có thấy nó? Chị có thấy cơ thể đó như thế nào không?
- Nhi Lan: Chị thấy nó gần giống người nhưng nó dài lắm, nó trong lắm, nhưng mà không thấy được (vẫn tiếp tục sụt sịt).
- Người hướng dẫn: Rất tốt, hãy tiếp tục nhìn khung cảnh xung quanh. Có thấy bất kỳ ánh sáng nào không?
- Nhi Lan: Chị thấy ánh sáng ở trên cao, một nguồn sáng rất mạnh. Chị bay lên.
- Người hướng dẫn: Tiếp tục, tiếp tục bay. Đến khi tới gần nguồn sáng đó thì chị cảm thấy gì?

- Nhi Lan: Chị bị hút vào bên trong. Chị hòa mình. Chị cảm thấy tan ra, chị cảm giác như chị bay khỏi Trái đất, chị bay lên rất cao, chị tan ra, chị không còn hình nữa.

- Người hướng dẫn: Rất tốt. Ở trong nguồn sáng đó, chị có cảm thấy bình yên không, cảm thấy hạnh phúc không?

- Nhi Lan: Chị thấy chói lòa.

- Người hướng dẫn: Hãy cảm nhận toàn bộ ánh sáng đó, cảm nhận toàn khung cảnh đó. Bây giờ chị cảm thấy thế nào.

- Nhi Lan: Chị thấy thanh thản (giọng Nhi Lan đột ngột trở nên thì thầm đầy bí mật).

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục để cảm giác đó, cảm giác đó tràn ngập, tràn ngập khắp cơ thể và tâm hồn chị. Cảm nhận và trải nghiệm cảm giác đó. Hãy tiếp tục trải nghiệm cảm giác đó. Bây giờ chị thấy thế nào và chị đang ở đâu?

- Nhi Lan: Chị ở một nơi ánh sáng chói lòa. Chị thấy thương cuộc sống trước đây của chị. Chị bay cao lắm, chị bay cao, rất cao rồi. Chị không nhìn, chưa nhìn thấy ai, chưa thấy ai.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục, tiếp tục vào trong đó, và sau đó cho em thấy chị cảm thấy thế nào? Hãy tiếp tục chìm vào khung cảnh đó, trải nghiệm khung cảnh đó.

- Nhi Lan: Chị thấy chị bay lượn. Chị cảm thấy như nó không phải là không khí, mà như nước, nó hòa vào mình...

- Người hướng dẫn: Chị đang bay lượn trong luồng sáng đó hay chị đang ở đâu?

- Nhi Lan: Chị thấy chị tan chảy thành nước, chị không có hình.

- Người hướng dẫn: Rất tốt. Chị có biết nguồn sáng đó là gì không?

- Nhi Lan: Chị không biết. Chị thấy sáng, sáng rực, sáng trắng.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục đi.

- Nhi Lan: Chị bơi lội, chị nhảy múa ở trong. Chị tan chảy không còn hình thù gì cả.

- Người hướng dẫn: Rất tốt. Chị có thấy hạnh phúc không?

- Nhi Lan: Chị tự do (khóc nức nở hơn), chị không còn ràng buộc gì cả, chị không có lo lắng gì cả, chị chỉ... Chị tan chảy, cuốn, cuốn trôi theo nó (giọng run run). Nó là một phần của chị, chị là một phần của nó (nói nhanh). Chị không biết. Chị thấy hóa thành một.

- Người hướng dẫn: Rất tốt, chị hãy nhớ lấy cảm giác đó. Hãy nhớ lấy và trải nghiệm cảm giác đó. Chị sống lại cảm

giác đó ở trong chị. Hãy để cảm xúc đi theo chị, luôn luôn đi theo chị, để chị luôn luôn cảm thấy được tự do và hạnh phúc.

- Nhi Lan: Chị cảm thấy sức mạnh. Chị cảm thấy được trở về.

- Người hướng dẫn: Đó là nơi mà chị sinh ra. Tất cả chúng ta đều sinh ra từ đó. Hãy cảm nhận, toàn bộ cảm giác đó và hãy ghi nhớ nó. Hãy trải nghiệm lại cảm giác đó. Bây giờ xung quanh chị có ai không, có bất kỳ ai ở đó để chị có thể hỏi chuyện không?

- Nhi Lan: Có rất nhiều khuôn mặt mà chị không nhận ra.

- Người hướng dẫn: Khuôn mặt đó như thế nào?

- Nhi Lan: Không có người, chỉ có đầu.

- Người hướng dẫn: Trông họ thế nào, trai hay gái, già hay trẻ?

- Nhi Lan: Chị không biết. Mọi người nhìn, mọi người nhìn, vây quanh, rất đông, đông (vẫn cứ khóc).

- Người hướng dẫn: Họ, chị có thể nói chuyện với họ không? Hãy nói chuyện với họ, hỏi họ là ai, hỏi họ có điều gì muốn nói với chị.

- Nhi Lan: (Im lặng khá lâu) Chị không nói được, mọi người chỉ cười.

- Người hướng dẫn: Nhìn thật kỹ họ. Hãy nhìn thật kỹ họ. Chị có thể dùng ý nghĩ để trao đổi với họ, dùng ý nghĩ để trao đổi với họ. Họ muốn nói gì với chị không?
- Nhi Lan: (Im lặng một lúc) Mọi người chào mừng chị trở về. Mọi người nói mọi người yêu chị (vẫn khóc sù sùi).
- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục. Hãy tiếp tục nói chuyện với họ bằng ý nghĩ và hiểu điều họ muốn nói với chị.
- Nhi Lan: Chị không, không nhận ra ai hết.
- Người hướng dẫn: Không sao hết. Không sao hết. Hãy cứ để họ nói chuyện với chị. Chị có còn nhìn thấy họ không?
- Nhi Lan: Mọi người bắt đầu nói chuyện với nhau.
- Người hướng dẫn: Lắng nghe họ! Hỏi họ là ai?
- Nhi Lan: Chị không nghe được. Chị không nghe được. Chị cảm giác chị bay lên trên. Chị cảm giác như mọi người không nhìn thấy chị.
- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục bay. Không sao hết. Hãy tiếp tục bay đi, bay tới nơi mà chị cần tới. Hãy tiếp tục bay đi. Bây giờ chị nhìn thấy gì xung quanh?
- Nhi Lan: Chị thấy nhiều màu hơn (Im lặng rất lâu).
- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục đi. Chị còn thấy gì ở đó nữa?

- Nhi Lan: Chị thấy chị lao rất nhanh. Chị nghĩ chị rời bỏ chỗ đó rồi, chị đi, đến một nơi khác (im lặng một lúc). Một nơi tối hơn (ngừng khóc).

Ghi chép về phần trải nghiệm lại tiền kiếp trong chuyến du hành thứ hai của Nhi Lan

- Nhi Lan: (Chị nhìn thấy) Ngôi nhà. Chị vào trong nhà rồi.

- Người hướng dẫn: Hãy mô tả ngôi nhà đó?

- Nhi Lan: Đồ dùng bằng gỗ có lò sưởi, kiểu châu Âu.

- Người hướng dẫn: Nhà có ai không?

- Nhi Lan: Có người ở bên bàn ăn và đang ăn cơm. Một ông bố. Ông ấy béo, đầu hói. Quần áo tông màu trắng. Bà nội thì mặc cái váy, đeo tạp dề, đội mũ. Chắc là châu Âu những năm thế kỷ 16. Một đàn con. Ba đứa. Gái 15, 13-15 tuổi, cháu trai khoảng 9 tuổi, một đứa bé lấm 4 tuổi. Chị là bà vợ (thì thầm). Chị đeo vòng cổ bằng ngọc (thì thầm). (Mọi người) đang ăn súp, có cả gà quay. Chị đang cắt thức ăn (thì thầm). Nhà chị không phải là nông dân. Chị là người có tiền.

- Người hướng dẫn: Đó là đất nước nào?

- Nhi Lan: Có thể là Hà lan, chị không biết.

- Người hướng dẫn: Có điều gì đang xảy ra?

- Nhi Lan: Chị đi đực lỗ. Chị ở trang trại. Những đứa trẻ chạy nhảy tung tăng. Tụi trẻ cười đùa. Chúng nó hạnh phúc. (im lặng rất lâu, đi đâu đó).

- Người hướng dẫn: Bây giờ chị đang ở đâu?

- Nhi Lan: Chị đang ở ngoài sân. Chị cầm một cái cào hay cái gì dài lắm. Chị đang phơi một cái gì đó. Chị đang đi lại ở trong sân. Chồng chị đang làm gì đó ở xung quanh đây. Trẻ con vui vẻ, chúng nó chỉ chơi thôi.

- Người hướng dẫn: Chị cảm thấy thế nào?

- Nhi Lan: Chị thấy bình an, chị vất vả nhưng mà chị thấy bình an.

- Người hướng dẫn: Bây giờ chị hãy đi ra khỏi khung cảnh hiện tại. Chúng ta hãy đi sang một khung cảnh khác nơi có sự kiện quan trọng với chị.

- Nhi Lan: Quay rất nhanh, quay rất nhanh, như là lốc xoáy (im lặng rất lâu) Như là một khu chợ (rồi giọng thay đổi hẳn). Rất đông người.

- Người hướng dẫn: Đó là châu Âu hay châu Á?

- Nhi Lan: Chị nghĩ là Trung Đông. Họ đi lạc đà. Chị có một sợi dây buộc ngang bụng, hình như là thắt lưng. Chị nhìn thấy chị quần khăn ở trên đầu. Áo choàng màu trắng, buộc cái dây như dây gai. Đi dép và buộc sợi dây đay. Chị còn bé quá khoảng 12, 13 tuổi. Chị bán một cái gì bằng sắt đen đen, tròn, nó có một cái chóp nhọn. Chị không

biết nó tên là gì. Rất đông người (im lặng rất lâu). Chị đi giao hàng. Có người mua (dừng lại một lúc để thực hiện việc mua bán). Chị bán được tiền.

- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục.

- Nhi Lan: Chị đi. Chị dừng lại rồi. Chị có một cái túi nặng. Chị gặp bố chị. Ông ấy rất nhiều râu. Ông ấy già lắm, quần cái khăn to, gần 50 tuổi. Đầu có 1 cái tẩu rất dài. Ông ngồi khoanh chân, mặc quần rất rộng. Chị không biết chị đang ở đâu. Chị đưa tiền cho bố. Ông ấy chẳng nói gì cả. Chỉ cho tiền vào túi. Chị vào bếp lấy đồ ăn. Chị ăn một mình, súp gì như là khoai tây, bánh mì dẹt. Chị ngồi ăn một mình, chị không thấy có ai. (Trong nhà) Chẳng có cái gì cả.

- Người hướng dẫn: Chị có thể chuyển sang khung cảnh khác.

- Nhi Lan: Chị muốn biết mẹ chị ở đâu?

- Người hướng dẫn: Hãy đi đến khung cảnh trong kiếp sống đó mà mẹ chị xuất hiện.

- Nhi Lan: Mẹ chị nằm trên giường. Bà ấy yếu lắm. Bà ấy trông già lắm. Bà ấy không sống được lâu nữa đâu. Chị bé lắm. Chỉ khoảng năm tuổi thôi. Chị đang đứng ở đầu giường. Chị nhìn mẹ chị. Chị khóc. Mẹ chị không nói gì, chỉ nhắm mắt. Mẹ là mẹ của chị. Bây giờ mẹ vẫn là mẹ của chị. (bật khóc) Chị muốn nói: “Mẹ ơi mẹ, con yêu mẹ.

Mẹ đừng chết (sụt sùi). Mẹ đừng để con một mình (khóc)”.
- Người hướng dẫn: Chị có thể chuyển sang khung cảnh khác.

- Nhi Lan: Chị đang ở Trung Quốc. Là một buổi trưa. Một cái vườn rất đẹp có những có cầu. Chị mặc một cái áo rất đẹp. Kiểu lụa dài, màu đỏ. Có những cái đai màu vàng. Chị đi một đôi guốc đỏ. Chị đeo rất nhiều trang sức. Chị có nhiều người hầu theo sau. Chị trẻ lắm. Chỉ khoảng 17-18 tuổi. Chị đẹp lắm. Chị là tiểu thư, với rất nhiều người hầu xung quanh. Chị đang đi dạo trong vườn. Vườn rộng lắm. Vườn của nhà chị. Tên chị là Nhi Lan. Tay chị cầm một cái quạt. Chị ngồi xuống, thị nữ sửa tóc cho chị. Chị đùa nghịch trên bãi cỏ. Đến giờ phải đi về. Chị phải về nhà (im lặng).

- Nhi Lan: Chị vào nhà. Phòng khách rất rộng. Rất nhiều đồ gỗ trạm trổ. Rất nhiều ngà voi. Rất nhiều đồ ngọc. Có một cây ngọc rất to. Rất nhiều đồ cổ. Chị ngồi bên bàn uống nước. Bố chị đi vào. Ông to lớn, bệ vệ lắm. Có người theo hầu. Chị không đi đến chào bố, mà bố lại chào chị, không đúng truyền thống gì cả. Bố chị chiều chị lắm. Chị xin bố mua ngựa. Chị muốn học cưỡi ngựa. Cái gì chị thích bố chị cũng mua.

- Nhi Lan: Chị tập cưỡi ngựa. Chị cưỡi giỏi rồi. (im lặng)
Chị phi ngựa trên cánh đồng. Các tiểu thư chỉ đứng ở xa

thôi. Các người hầu không đuổi được chị. Chị phi rất nhanh. Con ngựa của chị màu trắng rất đẹp. Có người cưỡi chung với chị. Một người đàn ông cưỡi ngựa với chị. Người đó rất tuấn tú. Ngựa của người đó màu nâu. Chị rất vui. Chị nghĩ là chị yêu người đó. Rồi người đó bị ngã ngựa. Chảy máu nhiều lắm. Chảy máu ở hông. Chị lay gọi, chị gọi, chị gọi. Nhưng người đó không mở mắt ra. Anh ấy không mở mắt ra. Anh ấy là chồng của chị bây giờ (hoảng hốt). Anh ấy chết rồi. Anh ấy chết rồi. Anh ấy chết rồi (khóc).

- Nhi Lan: Chị đeo tang. Một vòng tang. Chị không đi đâu nữa. Chị không gặp ai nữa. Chị chỉ ở trong phòng một mình thôi. Chị không bao giờ cưỡi nữa. Chị không muốn sống nữa (im lặng).

- Nhi Lan: Chị đi dậy học. Chị mặc áo giản dị lắm. Chị dậy trẻ con nghèo. Chị đã bỏ nhà đi rồi. Chị sống một cuộc đời làm lữ. Chị không muốn sống cuộc sống đó (cuộc sống trước kia) nữa. Trông chị giống một nhà sư. Chị là nhà sư. Chị lên chùa dậy học. Chị sống như thế đến hết đời (im lặng).

- Nhi Lan: Chị không muốn lấy chồng nữa. Chị muốn kiếp sau gặp anh ấy lại. Chị chỉ muốn lấy anh ấy thôi. Kiếp này chị chưa lấy anh ấy được. Chị lấy anh ấy ở kiếp sau (khóc).

Ghi chép về cuộc trao đổi với các vị thầy vô hình trong chuyến du hành thứ hai của Nhi Lan

- Người hướng dẫn: Bây giờ tôi có thể nói chuyện với chuyện với tiềm thức của chị được chưa? Tôi biết rằng tiềm thức của chị luôn quan sát mọi việc xảy ra với chị. Tiềm thức lưu giữ mọi ký ức của chị và luôn chăm sóc chị.

- Cái Tôi Cao Hơn: Được.

- Người hướng dẫn: Bây giờ bạn có thể cho chị biết ý nghĩa của những kiếp sống của chị ấy không?

- Cái Tôi Cao Hơn: (im lặng rất lâu) Tôi chưa muốn nói, tôi chưa muốn nói. Tôi muốn chị sẽ đi sâu hơn nữa, nhìn tình yêu lâu hơn nữa (nói rất khẽ).

- Người hướng dẫn: Như vậy, tôi có nên tiếp tục đưa chị ấy đi thêm một vài khung cảnh nữa không?

- Cái Tôi Cao Hơn: Không phải hôm nay (thì thầm).

- Người hướng dẫn: Về vấn đề gia đình, chị ấy nên làm thế nào để tốt nhất cho bản thân và cho mọi người?

- Các vị thầy vô hình: Hãy dũng cảm, tin vào chính mình. Hãy tự quyết định cuộc đời của mình. Bạn biết bạn phải làm gì.

- Người hướng dẫn: Chị ấy có nên tiếp tục hàn gắn mối quan hệ với chồng chị ấy không và hàn gắn bằng cách nào?

- Các vị thầy vô hình: Hãy tha thứ. Hãy tha thứ. Hãy ban tình yêu thương. Hãy mở lòng. Hãy mềm mỏng. Hãy kiềm chế nóng giận. Hãy học cách tôn trọng. Hãy biết sống vì mình mà không ảnh hưởng đến người khác. Hãy yêu thương các con. Hãy tin rằng chồng của mình có thể làm được những điều mà bạn không nghĩ rằng anh ấy có thể làm được. Hãy khuyến khích anh ấy. Anh ấy sẽ thay đổi. Anh ấy sẽ thay đổi.

- Người hướng dẫn: Nếu anh ấy cứ nhất định muốn chuyển ra ngoài và chia tay thì phải làm thế nào?

- Các vị thầy vô hình: Hãy tôn trọng quyết định của anh ấy. Chị sẽ bình an. Sẽ có người giúp chị. Mọi việc sẽ bình an.

- Người hướng dẫn: Bạn hãy cho lời khuyên về mối quan hệ vợ chồng của chị ấy. Liệu chị ấy có thể hàn gắn và sống bình an với chồng không?

- Các vị thầy vô hình: Chị ấy sẽ bình an và hạnh phúc mà không cần sống với chồng. Anh ấy đi hay ở không ảnh hưởng đến hạnh phúc của chị ấy.

- Người hướng dẫn: Chị ấy rất lo cho các con. Phải sắp xếp thế nào?

- Các vị thầy vô hình: Hãy để các con lựa chọn. Các con sẽ ở với chị ấy. Có thể không ngay lúc đầu. Nhưng các con sẽ trở về.

- Người hướng dẫn: Chị ấy cần làm gì với ba đứa con?
- Các vị thầy vô hình: Chị ấy có thể phải chọn. Chị có thể phải chọn một đứa hoặc hai đứa song tất cả sẽ trở về. Chồng chị ra đi rồi sẽ trở về. Bởi vì chị cần anh ấy chăm sóc.
- Người hướng dẫn: Chị ấy nên làm thế nào với các con để bọn trẻ không chị chia cắt với cha mẹ?
- Các vị thầy vô hình: Anh ấy ra đi và anh ấy sẽ trở về.
- Người hướng dẫn: Về công việc của chị ấy, các bạn có lời khuyên gì không để chị ấy có thể đảm bảo tài chính cả gia đình
- Các vị thầy vô hình: Công việc mới sẽ đến. Chị ấy sẽ có việc làm rất tốt. Chị ấy sẽ có chức vụ cao hơn. Chị ấy sẽ thay đổi việc làm. Chị ấy sẽ đi rất nhiều. Chị ấy sẽ cần chồng giúp đỡ để trông nom con. Công việc đó di chuyển rất nhiều.
- Người hướng dẫn: Bạn có thể cho biết bài học và mục đích của kiếp sống này?
- Các vị thầy vô hình: Hãy sống bình an và hạnh phúc với rất nhiều rất nhiều trách nhiệm, với rất nhiều, rất nhiều cảm kết. Bình an và hạnh phúc với cuộc đời rất bận rộn.
- Người hướng dẫn: Làm thế nào để bình an và hạnh phúc trong cuộc sống bận rộn?

- Các vị thầy vô hình: Tĩnh tâm. Tin vào chính mình.
- Các vị thầy vô hình: Chị ấy luôn được yêu thương. Chị ấy phải biết điều đó.
- Người hướng dẫn: Ai yêu thương chị ấy?
- Các vị thầy vô hình: Những người xung quanh chị ấy, có thể chị biết hoặc không biết, người ta yêu thương chị. Chị ấy sẽ luôn được giúp đỡ.
- Người hướng dẫn: Điều gì trong cuộc sống mà chị cần lưu ý?
- Các vị thầy vô hình: Hãy học cách lắng nghe. Lắng nghe với lòng biết ơn. Hãy loại bỏ cái tôi. Cái tôi của chị ấy vẫn còn lớn. Hãy mở lòng.
- Người hướng dẫn: Bạn có lời khuyên gì không?
- Các vị thầy vô hình: Hãy biết chăm sóc bản thân. Hãy dành thời gian cho mình. Hãy đọc sách. Hãy lấy các lớp học về tâm linh.
- Người hướng dẫn: Lớp học thế nào là phù hợp?
- Các vị thầy vô hình: Hãy học khóa ngắn hạn, khóa kéo dài một tuần, trong các kỳ nghỉ. Hãy viết, viết thật nhiều, Viết về những gì chị ấy trải nghiệm. Hãy chia sẻ. Hãy chia sẻ trải nghiệm của chị ấy. Hãy viết về những giá trị sống. Hãy viết về các triết lý giáo dục. Hãy chia sẻ nó. Đó là cách học hỏi tốt nhất với chị ấy.

- Người hướng dẫn: Xin cho biết nguyên nhân và nguồn gốc căn bệnh sưng chân là gì? Làm thế nào để chữa được?
- Các vị thầy vô hình: Nó liên quan đến kiếp sống mà chị ấy cưỡi ngựa.
- Người hướng dẫn: Làm ơn giải thích rõ?
- Các vị thầy vô hình: Người yêu chị ấy đã gãy chân. Chị ấy cảm thấy có lỗi, vì bắt anh ấy phải cưỡi ngựa và anh ấy đã chết. Chị ấy phải biết tha thứ cho mình. Không phải lỗi của chị ấy.
- Người hướng dẫn: Bạn có thể giúp chị ấy chữa lành bệnh của chân không? Hãy giúp cho chị ấy. Hãy chữa cho chị ấy khỏi hoàn toàn.
- Các vị thầy vô hình: Chị ấy phải biết tha thứ cho mình. Hãy học tha thứ. Hãy học yêu thương chính mình.
- Người hướng dẫn: Xin hãy nhìn vào cơ thể chị ấy và giúp chị ấy.
- Các vị thầy vô hình: Chân chị ấy sẽ còn đau khá lâu nữa. Đó là cách để nhắc nhở chị ấy phải chăm sóc bản thân. Chị ấy hy sinh quá nhiều.
- Các vị thầy vô hình: Hãy tập Yoga.
- Người hướng dẫn: Các bạn có thể giúp quá trình đó diễn ra nhanh hơn và giúp tập Yoga không?

- Các vị thầy vô hình: Tìm thầy dạy. Hương (là tôi) có thể giúp.
- Người hướng dẫn: Các bạn có thể giúp nhìn vào cơ thể của chị ấy. Nếu có thể hãy giúp chữa lành cho cơ thể của chị ấy.
- Các vị thầy vô hình: Thận không khỏe. Thận trái. Thận và bàng quang. Bàng quang không khỏe. Ăn uống thanh tịnh hơn. Uống nước nhiều. Năng vận động.
- Người hướng dẫn: Xin cho biết rõ thêm
- Các vị thầy vô hình: Không làm quá sức. Chị ấy quá sức. Chị ấy quá tham công tiếc việc. Không bê nặng. Chị ấy phải biết chăm sóc bản thân. Chị ấy hy sinh quá nhiều
- Người hướng dẫn: Các bạn có thể giúp chữa lành thận và bàng quang của chị ấy. Các bạn có thể làm được điều đó. Xin hãy giúp.
- Cái Tôi Cao Hơn: Không có điều gì phải lo lắng cả. Mọi thứ đều ổn.
- Người hướng dẫn: Hãy tiếp tục nhìn vào cơ thể chị ấy? Còn có bất kỳ chỗ nào mà chị phải lưu ý không?
- Các vị thầy vô hình: Mắt sẽ kém dần. Nhưng mà là để chị ấy cách nhìn trong tâm thức, không phụ thuộc quá nhiều vào giác quan. Nhìn trong ý nghĩ. Không cần dùng mắt.

- Người hướng dẫn: Luyện tập nhìn trong ý nghĩ thế nào?
- Các vị thầy vô hình: Tập thiền, bài thiền chuyên về nâng cao khả năng nhìn.
- Người hướng dẫn: Bài thiền ấy như thế nào? Bạn có thể hướng dẫn?
- Các vị thầy vô hình: Sẽ có người mang bài thiền đến cho chị ấy. Tất cả các bài học của chị ấy sẽ có người mang đến. Chỉ cần chị ấy thể hiện ước nguyện rõ ràng.
- Người hướng dẫn: Các bạn còn dặn dò chị ấy gì nữa không?
- Các vị thầy vô hình: Những lúc khó khăn nhất đã qua rồi. Chị ấy phải tập trung thiền. Thiền hàng ngày.
- Người hướng dẫn: Thiền bao lâu là vừa?
- Các vị thầy vô hình: Ít nhất là nửa tiếng.
- Người hướng dẫn: Lúc nào là tốt?
- Các vị thầy vô hình: Sáng sớm.
- Người hướng dẫn: Phương pháp thiền nào?
- Cái Tôi Cao Hơn: Chị ấy đã có bài thiền ấy rồi. Đã có người gửi cho chị ấy rồi. Hãy làm theo.
- Các vị thầy vô hình: Chị ấy sẽ có mặt trong một cộng đồng tự cung tự cấp. Chị ấy sẽ giúp xây dựng các trường

học và các phương pháp trồng trọt mới, chuẩn bị cho cuộc sống mới.

- Người hướng dẫn: Xin cho biết về khoảng thời gian?
- Các vị thầy vô hình: 15 năm.
- Người hướng dẫn: Xin cho biết về địa điểm?
- Các vị thầy vô hình: Sal Rachele đã nói cho chị ấy rồi.
- Người hướng dẫn: Những điều Sal Rachele nói với chị ấy một năm trước có còn đúng không?
- Các vị thầy vô hình: Điều đúng, nhưng phụ thuộc vào ý nghĩ của chị ấy vào thời điểm nói chuyện.
- Người hướng dẫn: Điều đó có nghĩa là thế nào? Xin giải thích?
- Các vị thầy vô hình: Khi chị ấy đến điều gì, chị ấy sẽ nhìn thấy những điều liên quan đến nó”.
- Người hướng dẫn: Đó có nhất thiết là kiếp trước của chị ấy hay chỉ là hình ảnh liên quan?
- Các vị thầy vô hình: Đó là những kiếp trước liên quan đến những ý nghĩ hiện tại của chị ấy, liên quan đến những câu hỏi của chị ấy.
- Người hướng dẫn: Tôi có câu hỏi về sự thay đổi của Trái đất hiện tại. Bao nhiêu năm nữa sẽ có sự thay đổi rõ rệt trên Trái đất?

- Các vị thầy vô hình: Thay đổi đang diễn ra rất nhanh. Hãy chuẩn bị cho một cuộc sống không phụ thuộc vào hệ thống cung cấp toàn cầu. Hãy biết tự chăm sóc và tự sinh tồn. Hãy tránh xa đô thị. Hãy biết thành lập các cộng đồng tự cung tự cấp.
- Người hướng dẫn: Bao nhiêu năm nữa sẽ có sự thay đổi lớn về kinh tế, chính trị và xã hội.
- Các vị thầy vô hình: Điều đó phụ thuộc vào ý chí của tất cả các bạn. Các bạn đang làm ra các thay đổi hàng ngày.
- Các vị thầy vô hình: Chúng tôi phải ra đi. Cơ thể chị ấy không chịu hơn được nữa.
- Người hướng dẫn: Chúng tôi có thể gặp lại các bạn trong khi chị ấy còn ở Việt Nam không?
- Các vị thầy vô hình: Có thể.

Sống để trao tặng

Bản quyền © 2013 Thu Hương

Website www.HuongClass.com

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & fax: 04. 38222135

Website www.nxbhoinhavan.com

Chị trách nhiệm xuất bản:

Phạm Trung Đĩnh

Chịu trách nhiệm bản thảo:

Nguyễn Thị Anh Thư

Biên tập:

Tạ Duy Anh

Thực hiện bản ebook:

Lâm Thái Sơn

Giấy đăng ký KHXB số 1378-2013/CXB/134-50/HNV

Số quyết định xuất bản của giám đốc: 951/QĐ-NXB HNV

Mã số sách: ISBN: 978-604-53-0823-3